

မိုးလပြည့်

ဖားခါ တက္ကသိုလ်

ပုံနှိပ်ရေး

မုန့်တိုင်းကိုမှတ်သောက်တဲလ

BURMESE CLASSIC

အောင်ကျော်စွာ
၂၀၁၃-၁၄

စာပေပွဲကြီး မုန်တိုင်းကိုမှတ်သောက်တဲ့ လ

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၂၇၄၀၆၁၀

မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၀၀၃၀၈၀၇၁၀

ထုတ်ဝေသူ ဦးကျော်ဝင်း(ဗျူးလစဉ်)(မြဲ-၀၄၂၄၈)
အမှတ် ၅၁/၃၀၁၊ ဆရာစံလမ်း
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ ဦးကျင်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အပုံးပုံနှိပ်သူ ဦးကျင်ရင်(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
၂၂၅၊ ၃၂ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

အုပ်စု ၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး ~~၃၀၀~~ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး ပိုးလပြည့်စာပေ

အမှတ် (၂၂၃)၊ (၃)လမ်း

၃၁ လမ်း(အထက်)

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - 095163764/ 095089894

အခန်း [၅]

BURMESE CLASSIC

သူ မျက်လုံး နှစ်လုံးကို ဘေးယူ ဖွင့်ငြာလို့မိုက်တော့ သိန်းမြေငြာလို့ လက်သီးကြီးက သူ့ မေးရိုးဆီ တန်းခန့် " "

အခုကျတော့လည်း
မင်းက သနားဖို့ကောင်း
နေပြန်တော့... ငါ့ မင်းကို
ပေးခဲ့တဲ့ အချိန်က
မနည်းဘူး ပွဲကြီး

မင်း...ငါ့ကို
ဖြန်ဆော်နိုင်တာ
မင်း ညံ့ဉ်ပေါ့

ကျုပ်ကို
အချိန် နည်းနည်း
ထပ် ပေးပါ..

BURMESE CLASSIC

မင်း တော်တော်
ဓါတ်ကွပ်တာပဲ.... မင်းကို
ငါ အချိန် လုံလုံလောက်လောက်
ပေးခဲ့တယ်လေ။ မင်း လက်
ထိမှာလည်း လုံလောက်တဲ့
ငွေကြေးပမာဏ ရှိနေခဲ
တာပဲ။

မင်း ဘာသာ
မင်း သုံးဖြုန်း
ပစ်လိုက်တာ
လေ..

ပွဲကြီး...ပွဲကြီး... မင်းတော်
တော် မလွယ်တဲ ကောင်းပဲ။
ငါက မင်းကို သေမှာကို ကြောက်
တတ်လိမ့်မယ်ထင်ထားတာ။
မင်းက မကြောက်ဘူးဘဲ..
ဗိုဒီတော့လည်း မင်း ဆန္ဒကို

ဖြည့်ဆည်း
ပေးရမှာ
ပေါ့..

န

BURMESE CLASSIC

သိန်းရွှေကြည်က စားခွင့်

လည်ပင်းကို တော့ရဦး...

တကယ် ပြုကြီး
လူရင်းကြီးကို ရှင်းရတာ
ခိတ်တော့ မှင်ကောင်းဘူးပေါ့...
ဒီလေမိုလည်း မတတ်နိုင်ဘူးကွာ
ဂေါ် နောက်ဆုံးစာပေနဲ့...
မင်း ဘာပြောချင်သေးလဲ

ကျွန်ကို သတ်ရင်
ခါးဖြားပိုက်ဆံတွေ
စားလုံး ဆုံးဖြာပဲ..

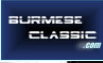
သိမ်းချွေကြွယ်က အေးကို ထောက်ထားရာမှ ပြန်ရုတ်လိုက်သည်။

ဗခွေကနဲ့ ပုဏ္ဏား
ငါက ချောက်ဆိုးရိုး
ဗခွေကြောက်ဘူး။

ကျုပ် တကယ်
ပြောနေတာ ခင်ဗျား၊ ငိုက်ဆံတွေ
ပြန်လို့ခွင့်ရင် ကျုပ်ပြန်ဆယ်
နိုင်တယ်။ ကျုပ်ကို ဓားချိန်ထား
နည်းနည်း ထပ်ပေး။

ကော့ငါ့ပြီ..
မင်းကို ချောက်ဆုံးဓားနေနဲ့
ငါ ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်မယ်။
ဗင်း ထွက်ပြေးဖို့ မကြံနဲ့နော်
ငါ ဘာကောင်လဲ ဆိုတာမင်း
သိတယ်။

မင်း
ပြောတဲ့စကား
မင်းတစ်ပါး
စေ။

သိမ်းချွေကြွယ်၏ ဓားချက်ပြုမှုကြောင့် တပည့်ဖြစ်သူတွေက ပုဏ္ဏားကို ကြိုးဖြတ်ပေးလိုက်သည်။

မင်းကို
ဓားချိန်တစ်လ
ပေးမယ်။
ငါ့ငိုက်ဆံတွေ
ပြန်ရှာခို။

ပွဲကြီး ထိုင်ခုံမှ ဆတ်ခနဲ ဧကထ
သိဒ္ဓါ့ရှေ့ကြည့်ရင် တပည့်တွေ မိုင်း
လာသည် ..

ဖိုး...ဖိုး
မင်းတို့ဆရာကို
= ငါ့ ဘာမှ မလုပ်
ပါဘူး ..

ကိုသိဒ္ဓါ့ရှေ့ကြည့်
ဝက်လ ပုဂံကား...
ခင်းဖျား လာနေတာကိုတောင်
ထင်တယ် ခင်းဖျား
သိပါတယ်..

တစ်လခါတွင်းမှာ
ထောင့်ငါးရာကို တွေ့
တယ်လို့ နားမလဲ ..
နည်းနည်းတော့ ဧကထ
ထပ်ပေးပြီးဖျား..

တစ်လပဲ ရမယ်ပွဲကြီး
ဧကထလောက်တာ
မလောက်တာ မင်းဧကထပဲ
မင်းကို ဧကထမိဧကထထပ်
ပေးတာပဲ ဂွေလှပြီ..

ဧကထတစ်လ
ကြာရင် ဒီဖြေဧကထ
ခင်းလေးမှာ ပြန်ဆုံ
ကြတာပေါ့ ..

မင်း ရွေးရမှာက
ဟု ဆိုလာပေါ့မှာ
ထိုင်မှာလား...
ဒီကုလားထိုင်ပေါ့မှာ
ထိုင်မှာလား...
ဆိုတာပဲ.....

သွား ပြီ...
ကိုယ့်လူ...

ဧကထ
ဆုံးသည့်ခွင့်
သိဒ္ဓါ့ရှေ့ကြည့်ခွင့်
တပည့်
ဖြစ်သူတွေ
ထွက်သွား
ကြတော့၏

အောင်အောင်

ပုပြင် ပါးစပ်ထဲ ထည့်
စားသလို ကြာခံကြောက်ကို
မြဲချေရင်း...

ချော့ရင်းကြာလုပ်ပေါက်မှ ကြာလုပ်လိုက်ရင်း လက်ကားသည် ဧကန်လို
တံခါးကို ဖွင့်လျက်သား ဖြစ်သွားသည် ..

မ
ပျဉ်း... မင်း
ဘာဖြစ်လာ
တာလဲ

ပျဉ်း နားကို ဖြောင့် နားပါထပ်ကို
တောက်လျှောက် တက်တော့
ပျဉ်းက နောက်က ကပ်လိုက်ရင်
တဖွဖွ မေးသည် ..

နာထိုး
ခံရတာလေ...
မင်း ဖြစ်တဲ့
နာထိုးပဲ ..

ပျဉ်း..မင်း
ဘာဖြစ်လာတာလဲ
ငါ့ကို ဖြောင့်နိုး
လေကွာ ..

အခန်းထဲရောက်တာ ခုတစ်ပေါ်
တက်... လွဲလွဲကံသည် ..
ပုဖြိုးကခုတစ်လုံးဆွဲကာ သူ့ဘေးနားမှာ
ထိုင်ချင်ရင်...

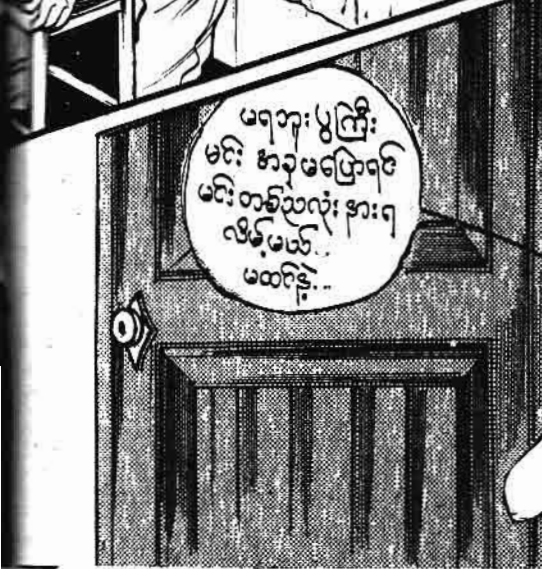
မင်းကိုတယ်သူ
ထိုးတာလဲ ပြောခမ်းပါကွာ
ငါ့ထိချင်လွန်းလို့ တစ်ပိုင်း
ပေးနေပြီ..

ဟေ့ကောင်
ပွဲကြီး.....
ပြောလကွာ..

ပုဖြိုး ငါ့ဧရမ်း
ပစ်ပန်းနေတယ်ကွာ
အလီလည်း နာနေတယ်..
ဧကီတော့ မနက်ကျမှ
ပြောကွာ..

မရဘူး ပွဲကြီး
မင်း အခုမပြောရင်
မင်းတစ်လုံးလုံး နားရ
လိမ့်မယ်..
မထင်နဲ့..

ဟဲ..

ပုပြင်က ဒီလိုဆိုလာတာ
ဂစ်တာ ဆိုလွင် အာရမ်း
မင်းဝော သူ့အဖို့
ခိတ်ခွဲကိုယ်နဲ့ တစ်ထပ်
တည်း သစ်သားရတော့၏
ပုပြင်က သူ့လိပ်
တစ်ခွက်ထိုး တစ်စောက်
ကမ်းသမား
ပြောရင် ပြောတဲအတိုင်း
လုပ်တတ်တာမို့
သူ့ခိတ်ကိုလျော့ချလိုက်ရင်း

ငါ
သိန်းဌေးကြွယ်ရဲ့
အလစ်တိုက်တာကို
ခံလိုက်ရတယ်..

၁၂
သိန်း... သိန်းဌေးကြွယ်က
ဒီပြန်ရောက်နေပြီ...

ဟုတ်တယ်

ဟဲ့ ဒါဆို
မင်းယုထားတဲ
ပိုက်ခံတွေကြောင့်
မင်းကို သူ ပညာပေး
လိုက်တာ ပေါ့...
ဟုတ်လား..

မင်းမိကို
ငါ ပြန်လာနိုင်တာပဲ
သူ့ကို ကျေးဇူး
တင်ရဦးမော့..

အိမ်ရှင်

သူက
ငါ့ကို သတ်မလို့တာပဲ
စိစစ်ပြီးပြီ ငါ့ ဓာတ်ခွဲ
ဆွဲလိုက်လို့သာ ပြန်လွတ်
လာတာ..

ဟာ ဒီလူကြီးက
တကယ် အိမ်ရှင်ပဲ
ဒီနေ့ မင်းက ဘာလို့
ဓာတ်ခွဲဆွဲလာတာလဲ

ဓာတ်ခွဲ
ဆွဲဖို့
ဓာတ်ခွဲပေါ့

ဘယ်လောက်
ပေးလဲ ..

တစ်လ

ဒီနေ့
ဘယ်လောက်
ဆင်ရမှာလဲ

ဝေတာပဲဦးရာ

ပုပြင်မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးနှင့်
ဘာမှ မပြောနိုင်ဘဲ ငြိမ်သက်သွား
လေသည် ..

အခန်း [၂] ၊

သူ့ဘဝ ပျက်စီးခဲ့တာ
သူ ဆယ်နှစ်သား
ကတည်းကဖြစ်သည်။
မွေးကတည်းက
ဗာဗေ ဗာဗေ
မရှိခဲ့သလို သူ့ကို
ဦးလေးက
စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။

သူ့ဦးလေးက တော်ပါသည် ကိုယ့်နဲ့ ကိုချစ်ရင်း ကုမ္ပဏီကြီး
တစ်ခုကို ပေါက်ပေါက်ဖြောက်ဖြောက် ဖြစ်စေကာ တည်ထောင်
နိုင်ခဲ့သည်။

သူ့ဦးလေးက တော်သလောက် သူ့ကတော့ ဆိုးသည်။
လုပ်ခဲ့တာ လုပ်သည်

သူ တစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်သာမဟုတ်
သူ့ဦးလေး စာကဆီးခင်း စီခွင့်
တီးပါး သွား ပြန်သည် ..

သူ့ဇာတွက်တော့ ကံဆိုးခြင်း ဖြစ်ပေမယ့် ကုမ္ပဏီက
သူ့ဦးလေး၏လက်ထောက် ဖြစ်သည့် သိန်းဌာကြည်ဇာတွက်
တော့ ကံကောင်းခြင်းလက်ဆောင်သာ ဖြစ်သည် ..

တကယ်တမ်းကျတော့ သူ့ဦးလေးကကုမ္ပဏီကို
သူ့ဇာတွက်ထားပေးပြီးသားဖြစ်သည် .. သို့သော် ကလေးသာသာ မှီသည့် သူ့ဇာတွက် ဘာမှ မလုပ်တတ်ပါ .. တန်ဖိုးရှိစွာ
စာနုဖိုးထားရမုန်းလည်း သူ ယေခဲ .. စားလုံး သိန်းဌာကြည်လက်ထက်မှာ စာပဲဒီသည် ..

ကြာတော့ လူယံက မောက်
လာပြီး မောက်ပိုင်စီးတော့သည်
ဒါကိုလည်း နာရဖူး
သူ.. မသိဘဲ .. တေးလူတွေ
မခံ မရပ်နိုင်လာပြောတော့မှ
သူ့အတွက်....
အာဂတ် မရှိတော့ဖူး
သိသည် ..

သူ ပြဿနာရှာတော့လည်း သိန်းငွေကြာသိကာ
လွယ်လွယ်ပင် သူလိုသလောက် ရွေးတွေပေးသည် ..
သူကလည်း လွယ်လွယ်ပင် ယူခဲ့ကာ သုံးချစ်သလိုသုံး
ဖြန်းချစ်သလို ဖြန်းပြီး လိုက်လံလက်ဖြန့်တောက်ခဲ့သည်

မိလေမဲ သိပ်ကြာ ကြာမခံလိုက်ပါ .. သိန်းငွေကြာသိကာ
အသုံးစရိတ်တွေ များနေပြီဟု ဆိုကာ ချုပ်တော့သည်
လုပ်ချစ်သလို လုပ်ခွင့် ရခဲ့သည် ..

လူတစ်ယောက် အဖို့ ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် နေဖို့က
မဖြစ်နိုင်သည်ကိုခွဲဟု သူထင်ပါသည် ..

ထိုကြောင့် သူ သိမ်းငွေကြာညစ်ဆီ သွားပြီး နောက်ဆုံး ဓားနှစ်
ကုသီသည် ဓားနှစ်ဖြင့် ဖိုက်ဆံချေးပါဟု ဓားကု ဓားသီတောင်းခဲ့၏။
သိမ်းငွေကြာညစ်က ဗဟုပေမယ့် ချေးခဲ့ပါသည်။ ပြန်ဆပ်ဖို့လည်း
ပြောသည်။ သူကလည်း ကွယ်ကွယ်ပင်ခေါင်း ညှိတ်ခဲ့သည်။

သို့သော် တစ်ခါ တစ်ခါ သူ ဖိုက်ဆံပင် သရုပ်ဆွဲပေးပြီး ပွဲစားလုပ်
လျှင်တော့ ဖိုက်ဆံက ပြန်ပြန်ပေါ်လာတတ်သည်။ ဒါ... သူ
ဆယ်ကိုးနှစ်သား ဓားရှယ်ဘဝ ကျင်လည်မှု။

ထိုနေ့က ထုံးစံဓားတိုင်း
လုပ်ချင်တာ လုပ်သည်... ဂောင်
ကစားတိုင်းတွေ သွားသည်... သူ့ယယ်ချင်း
တွေနှင့်ပျော်ပါးပစ်သည်...
ဖိုက်ဆံက ကုန်ပြန်သည်..

သိမ်းချွေပြုလုပ်ဆီက ယူထားသလိုပိုက်ဆံကို
မဆယ်ဖြစ်ဘဲ ကိုယ်ကိုးစာအောက်သုံးဖြစ်ခါ
တာ ယနေ့ဇာထိ ကြာလာတော့ ဇာကိုး နှစ်
ဇာရင်းပါ ပေါင်းရင်း ဇာကြွေးတွေက တက်
လာသည်။

မြန်မောင်
ဖိုခိုင်မှတွေ့ကတော့
ပြောပြစရာ ကမ္ဘာကို
မရှိပါဘူး ခင်ဇာ...

ဒီကြားထဲမှာမှ သိမ်းချွေပြုလုပ်ရင် သံ ဖျားမှကြောင့် ကုန်
ဇာရှုံးပေါ်တော့ တစ်ခြားသူ လက်ထဲ ဇာသိုက်ရသလို
သို့သော် သိမ်းချွေပြုလုပ်ကာ ဇာထည့်ကြီးပျက်ကြော့ကြော့
မော့နှင် နေတုန်း ဇားတုန်းဖြစ်သည်။

နမယ်... နမယ်
ရုတ်ပြီးက...
ရုတ်ပြီးက...

ဇားမယ်...
ဝိုးမယ်...မယ်

ဖိုက်ဆံ ဇာခြေဇာနေ သိမ်တန်တော့ သူ့ဘက်ကို ဇာရှုံးတွေက စုလာသည်
ဇာကြွေးကို မရမက ပြန်တောင်းတာ...ယခု ဇာခြေဇာနေထိကို ဖြစ်လေသည်။

သူက လုပ်ချင်တာသာ
 လုပ်တတ်ပေမယ့်
 သူ့ဇာလုပ်မှာတော့
 မှန်သည် ထန်သည်၊
 ပြတ်သည်။
 ဇာမျိုးသမီးတွေ ဆိုလျှင်
 သူ့ကို ရော့ချင်
 ရွာချင်ကြသည်။
 သူ့စပ်ပေးသည်ကားကိုမှ
 စီးချင်ကြသည်။

မှန်ရာဝန်ခံရလျှင် ဖိနပ်ကလေး၊ ဇာတော်မျှားမျှား
 ဗွင့်လည်း သူ ရသုံးစား ဖြစ်ဖူးသည်။
 ဇာဆင်တော့ မကျော်ပါ။

မနာလိုသည် လူတွေကတော့ သူ့ကို ချစ်ကလေး
 မနှစ်ခြိုစားသည်ဟု ခေါင်းစဉ်တတ်ဖြဲ... သို့သော်
 ကိုယ့်ကိုယ်ကို လေးစားဖို့က ဇာမိက...

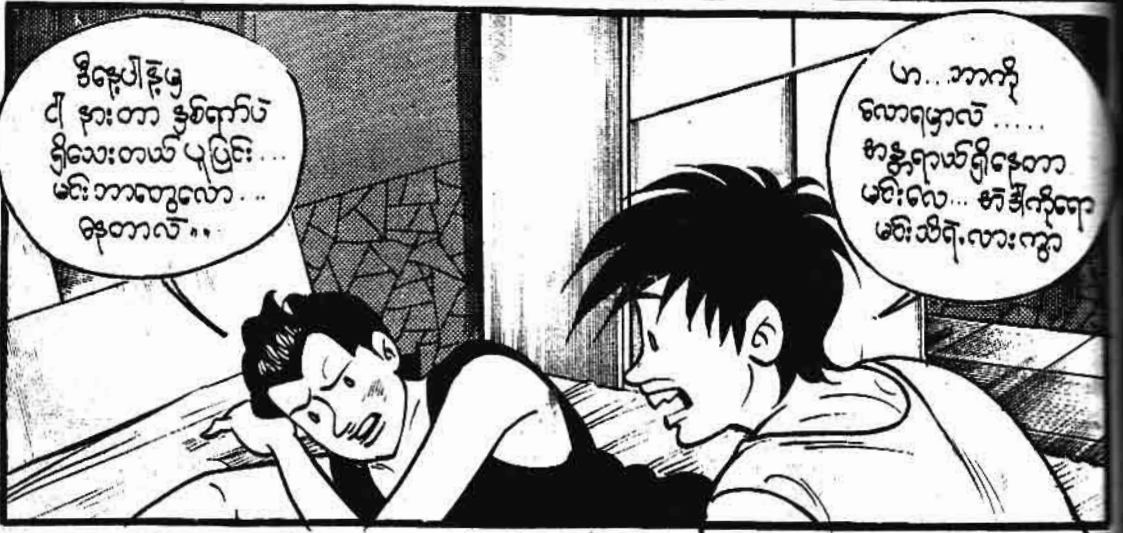

ဘယ်လိုလဲ
ပွဲကြီး... မင်း ဒီလိုပဲ
စိတ်နေတော့မှာလား
ဇာကြော့ ဆပ်ရိုးမယ်
ဆို...

ဒီနေ့ပါနဲ့မှ
ငါ နားတာ နှစ်ကျပ်
ရှိသေးတယ် ပုပြင်း...
မင်း ဘာတွေလော...
နေတာလဲ...

ဟ... ဘာကို
လောရမှာလဲ
ဇာနွဲ့ရယ်ရှိနေတာ
မင်းလေ... ဇာအိုကိုရော
မင်း သိရဲ့လားကွာ

ငါ့မျက်နှာ မူးယောင်
နေတာ ဇာခုမှ ပြော
စပ် ရှိသေးတယ်. ငါ
ဇာပြင်ထွက်လို. မရသေးဘူး

မင်း ဇာလုပ်က
ပွဲစားပဲကွာ...
မျက်နှာလှဖို့မှ
မလိုတာ...

ငါ့ စာတွက်
ကတော့... လိုတယ်
ငါ့မျက်နှာကို ခြေညှိပြီး
သုံးနားလာကြမယ်
မျက်နှာပွဲတွေကို... ငါ
မလိုချင်ဘူး...
စာထူး သဖြင့်... ဖိနပ်
ကလေးတွေ

မင်းကိုတော့
မခိုင်းဘူး..
လုပ်ချင်တာ
သာ...
လုပ်တော့

မင်း ငါ့ကိုချစ်ပဲ
ပြောမနေနဲ့ မင်းလည်း
စာလုပ်လေး ဘာလေး
ရှာနိုး..

ငါက စာချမှ
စာလုပ်ရှာတော့လည်း
ဘာထူးမှာလည်း မင်းလို
ခနုတ် ဖိုက်ဆံကို စာပယ်လိုမှ
ဖြည့်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး..

ခဲနား... ငါလည်း
တစ်ရက်ကို ကားသုံးစီး
ရောင်းရရင်တောင်မှ.. ခဲနီ
ဖိုက်ဆံ ဖြည့်မှာမဟုတ်ဘူး
ခဲနီတော့ မင်းလည်း
လုပ်..

ဇာတ်တုန်းကဆို
မင်း...ဘယ်လို
ရှာလဲ....

အဲဒီဇာတ်တုန်းက
တစ်လဇာတ်ကားမှာ ရှာတာ
မဟုတ်ဘူး ဆိုတာလည်း
မင်းနည်းနည်းသတိ
ရဦး....

အဲဒီဆို
ငါတို့ဘယ်လို
လုပ်ကြမှာလဲ

ပုဆိုးခမ်းပါနဲ့ကွာ
သိန်းရွှေ ငြိမ်လှသာ တကယ်
ငါ့ကို သတိလိက်ရင်.. သူ့
ထောက်ကျမှာပဲ ..

အဲဒါ
ထောက်ကျတာက
ခနား... မင်း
လေတာ... ဇာတ်
လေ..

ဟဲ့ဟဲ့
ဟဲ့ဟဲ့

မရမီနဲ့ မဟုတ်ကောင်
ဒီပေခဲ သိမ်းရွှေကြည်
ကလေး သူနဲ့ကူရောက်မှာ
သိရင်... မင်းကို
သတ်ပါ့မလား...။

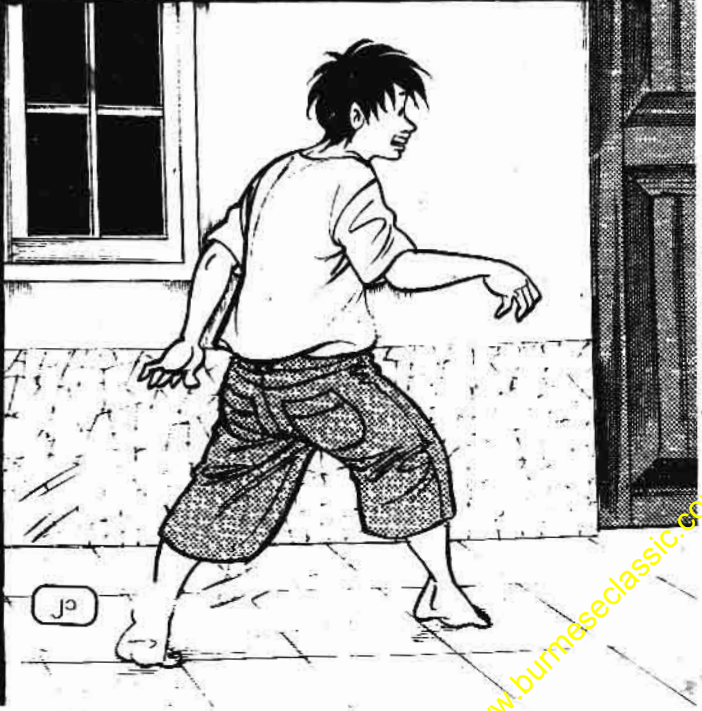
ပုပြင်း ငါပြောတာ
သေချာနားထောင်
သိမ်းရွှေကြည်ဆိုတာ
လူက ဘာလဲမရှိရင်သာ
မရှိရမယ်..

ပြောရင်တော့
ပြောတာဇာတိုင်း
တကယ်...
ရယ်တယ်...

ဧကန်တော့ပဲ ငါ ဒီဇာတ်ကားတွေကို ပြန်ဆင်ဖို့
စဉ်းစားထားတယ်... ဟုတ်ပြီလား...
မင်း သွားတော့...
ငါ ခဏလောက် စိတ်ဖြိုး ဆင်းခဲ့မယ်..

ပုပြင်း ဧကန်တော့ပဲ ထွက်ခဲ့လိုက်တာသည်။ ပြန်ဆင်မယ်
လည်းပြောသည်။ ဧကန်တော့ပဲ... မှုတ်... မှုတ်... သူ
ဘယ်လို နားလည် ရမည်မသိ။

သူ စားလက်စ ပေါင်မုန့်ကို
ပန်းကန်ထဲ...
ဖြင့် ထည့်လိုက်ပြီး

၆ ဇွဲရ
ဟေ့ကောင်
၆ ဇွဲ...

ဘာလိကွာ
ဘာပြော
မလို့လဲ ..

ဘာမှ
မပြောဘူး ဝေ့
ဒီမှာ နားထောင်
ကြည့် ..

ဘာလဲ...
ငါ့ဆီ...ဖုန်း
လာတာလား ..

မဟုတ်ပါဘူးကွာ
ဒီဒီမှာ Voice Mail
ရောက်နေတယ်
နားထောင်ကြည့်...

သူ ဖုန်းကို နားမှာ ကပ်ရင်း နံပါတ်တစ်ခုကို... နှိပ်လိုက် သည်။

ဒီးက... ဒီးခင်ဂေါ်ပါ မောင်ရင်၊ အဖေရဲ့ သေတမ်းစာကို ကိုယ်ထားတဲ့လူပါ။

သေတမ်းစာထဲမှာ မောင်ရင် အဖေက အမိမိတွေကို မောင်ရင်ကို လည်း တစ်ဝက်ခွဲပေးဖို့ ဆန္ဒပြုလွှားပါတယ်

အဲဒါကြောင့်မို့လို့... ဒီးကို ပြန်တော့ ဆက်သွယ် ပေးပါဦး၊ အခုဖုန်းနံပါတ်ကို ဆက်ရင် ရပါပြီ... ဒီး ငွေခွင့် ပေးပါမယ်။

အသံတိတ်သွားတော့ သူ ဖုန်းကို ပုပြင်လက်ထဲ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်သည်။

အဲဒါ ဘယ်သူ ဖုန်းလဲ။

ဒါက ညီစေ ဖုန်းလေ... ညီစေမရှိ တော့လို့ ဒါလက်ထဲ ရောက်လာတာ။

JP

ညီမေက
ဘာဖြစ်သွား
လို့လဲ ..

သေပြီလေ...
မင်းကို ငါ မပြောပြ
ဘူးလား...

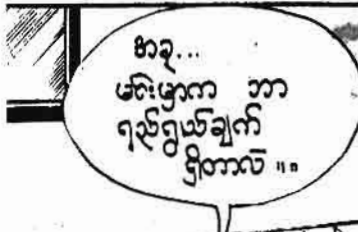

ဟင် အင်း
မပြောမိအခု...
ပါဘူး...

ဒီလိုကွာ သူ့မှာကလည်း
ငွေမျိုးဆိုလို့ သူ့အာမ
တစ်ယောက်တည်းရှိတာ ရှိတဲ့
အမေကလည်း ဆုံးသွား
လေသော့...

သူ အသုဘကို
ငါပဲ အစ အဆုံး လုပ်ပေး
မိရတာ...ဟဲ့ ဟဲ့...
အကျိုးအကိစ္စတာမျိုး
ငါ ရုတ်တရက်တာပေါ့ကွာ...

အခု...
မင်းမှာက ဘာ
ရည်ရွယ်ချက်
ရှိတာလဲ ..

အဖွဲ့
ကိစ္စတဲ...
မင်း မပြော
ဘူးလား ..

ညီမေက
သေပြီလေ..

အဲဒါ ငါ့ပဲသိတာလေ
ညီစေ ဓားဖန်နဲ့ ဓားမေကာ
ညီစေ သူ့နှစ်နှစ်ကတည်းက ကျွဲပြီး
ညီစေက သူ့နဲ့ ဓားတူ ဓားမပေါက်က
ဆင်း ဒီ့ရတာလေ ကွာ

ရှင်းရှင်း မပြောရရင်
သူ့ဓားမေ ဆုံးတာကတည်းက
ညီစေ ဓားဖန်နဲ့ ညီစေ ညီမက
သွားတာ မဟုတ်ဘူး...

ညီစေ
ညီမ...
ဟုတ်လား ..

ဟုတ်လေ
ညီစေမှာ ညီမရှိတာသိလေ
သူ့ထွက်လာတာနဲ့ ကတည်းက
ကောက်မလေးက လေးဖြစ်
ဆိုတာ ဓားဆွဲ ဓားထက်
နှိပ်ဆယ်ပေါ့..

ဒီမှာ ဒါ
ညီစေတို့ ငယ်ငယ်က
ဓားပျက်စိုက်ထားတဲ့ မိသားစု
ဖိဒီနဲ့ လိုဓားထဲ ဓားချက်ဓား
လက် ငါ့ဓားကုန်လုံး ရှာထား
မယ် ..

မင်းသာ
လူကုန်တိုက်
သွားလေးဖို့ပဲ

ညီမေအို
ငါနဲ့က ရုပ်ချင်း
တစ်ခြား စိပ်
ပုံပြင်း...

သိပ်လည်း မကွဲပါဘူး
ကွာ နည်းနည်းတော့လည်း
တူတာပဲ မတူရင်တောင်
မှစရာ မရှိဘူး ညီမေက
ခုနှစ်နှစ်သားကတည်းက
အိမ်ကထွက်လာခဲ့တာပေါ့

သုက ပြုံးလိက်ရင်း...

အိမ်နောက်ပိုင်း သုက
သူ့အဖေအဖေ ဖေတွေဖြစ်တော့တာ
ပြုံးတော့ အသုလည်း သူ့အဖေက လာ
ပြီပေါ့.. အိမ်ကြော့ဖို့လို မင်းကို
အိမ်ခွဲပေးဖို့ပေါ့တာပေါ့ကွ...

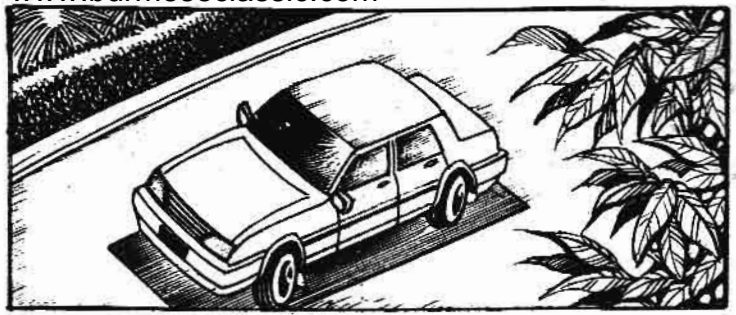
ဘယ်လိုလဲ ပွဲကြီး
ဘုရားသခင်က မင်းကို
မသေစေချင်သေးဘူး
ထင်တယ်..

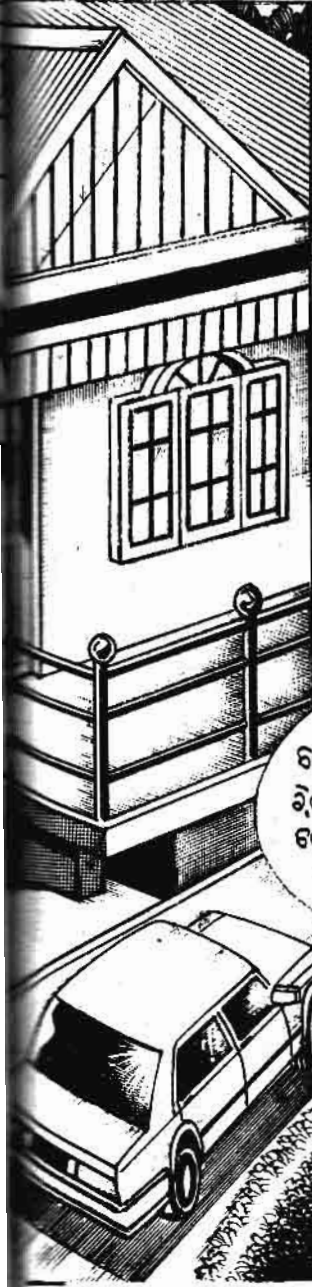
ဆက်သွယ်
ကြည့်တာပေါ့
ကွာ...

ဖြောင်း

နတ်ရုပ်

သူကားလေး ဆရာဝန်စေတနာမှာ လိုက်ဖက်တော့ မိမိတို့...
မိမိတို့မှ လောကီကူး နှစ် ဦး နှစ် ဖိမ်းမတစ်ဦးတို့ ထွက်လာကြသည်။

သူ ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်တော့ လုကြီးက သူ့ကို ဖြုံးဖြရမ်း လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်သည်။

ဦးက
မောင်ရစ်ကို ဆက်သွယ်
ခဲတဲ့ ဦးခင်ဝေပါ၊ အခု
ရောက်လာပေးတဲ့ အတွက်
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်...

ဟုတ်ကဲ့ပါ...

ဒီကတော့
ဒေါ်ကေသီပါ မိမိကြီးကို
ခေါ်ခေါ်လှောက်လာတာ
ဆယ်ပါးနှစ် ရှိပါပြီ

သူ မိတ်ဆက်ပေး ပြီးပြီးချင်း
ဒေါ်ကေသီက...
ဆောက်ခွင့် ထွင်းတော့သည် ..

ဒီကတော့
မောင်ဦးလုံး သူက မောင်ရင်
စာဖတ် ကုမ္ပဏီကို စာချ
စာချုပ်ပြော ခေါ်ခေါ်လှောက်ပေး
မိန့်ရတဲ့ လူပေါ့ ..

သူ စားလုံးကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီ..

ဒီကတော့
ကျွန်တော်
စာတွင်းရေးဖွဲ့
မှပြုလဲပါ ..

မောင်ညိုခေရ်
မှတ်ပုံတင်လေး
ခဏလောက်များ ..
... ..

မုတ်ပုံတင်
ဟတ်ကား... ကျွန်တော်
ဗိုလ်ကို ကျွန်တော်ပြန်လာ
တာ မုတ်ပုံတင် ပြော
လို့လား.....

ဗာဒီ
သဘောမျိုးနဲ့
ကျွန်မက.....

ဟိုပန်းစိုးက
လွေကားနားမှာထားတာနဲ့
ဘာဖြစ်လို့ ဖီးလင်းဖီလော်
ရောက်နေတာလဲ ..

ခကား
မဆုံးခင်
မှ... ဘီ
သူ
ထပ်ပြော
လိုက်သလို ..

• မေမေက လွေကား
နားမှာ ထားတာ
တိုက်တာကို ဘာဖြစ်လို့
ဂရုမစိုက်သလိုနဲ့လွှာ
ပစ်လိုက်ခဲ့တာလဲ

ဗာဒီက ရားရားလေး
သလုပ်တိုက်မိပါ ခိုးလိုပါ
ဂရုမစိုက်သလို လုပ်တာ
မဟုတ်ပါဘူး ..

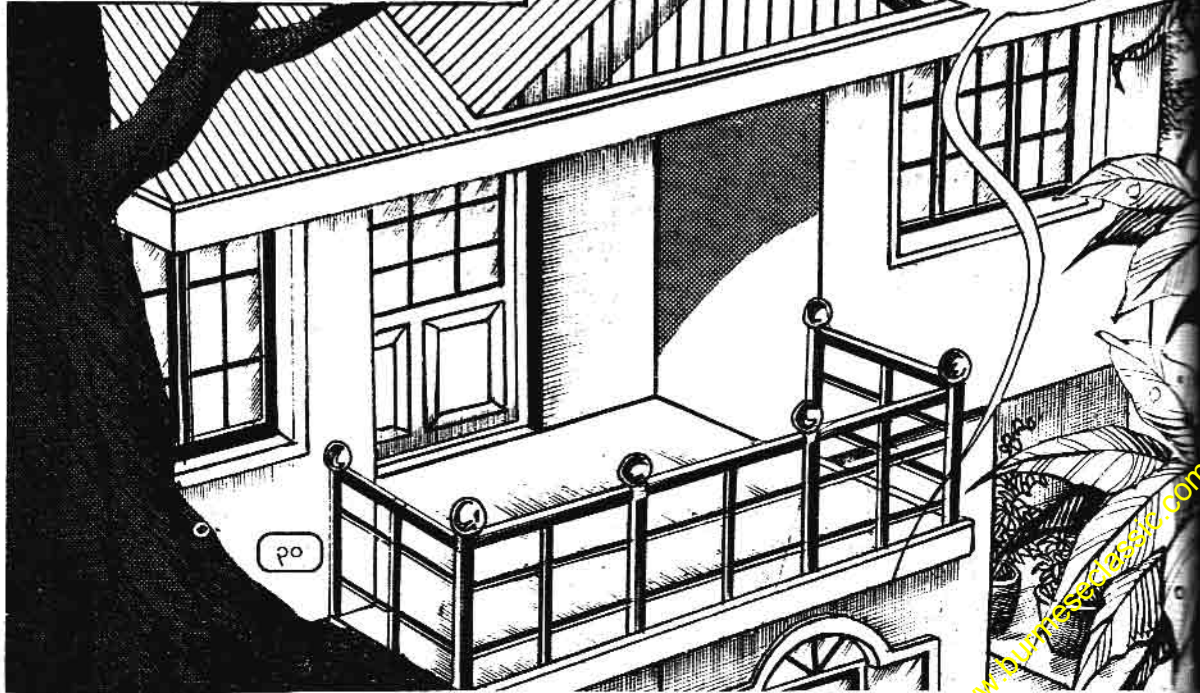

ပြီးတော့
ခြံထဲက သစ်ခွဝင်းလေးက
ဘယ်နေ့က သွားတာလဲ
ဖြို ပစ်လိုက် ကြတာ
လား...

သူ လား...
သူက ဗီဒီ
ဝင်းလေးကို ဖျက်ခိုင်း
တာလား...

သစ်ခွဝင်း
ဟုတ်လား...

ကျွန်တော်နဲ့မေမေ
ကိုယ်တိုင် တယူတယူ
ထိန်းသိမ်းခဲ့ရတဲ့ သစ်ခွဝင်း
ဓလ... မေ့ဘူးလား

သူ ဒေါ်ကောသီကို ဆက်ခံနေ လှလှ
အကြာမှာ မှက်ရည်တစ်ပေါက်က
ပွင့်သွားသည်..

မုဖြိုး မှက်လုံးဖြိုး
သွားသည်..
တော်လိုက်တဲ့
မုဖြိုး..

မိဒီလိုကိစ္စမျိုး
ရှိခဲ့မှန်း ကျွန်ုပ် အသိရှိပါ
မကောင်းပဲ...
ပါတယ်..

ရား က
မို့...
ခဲဘူးလား

ဘယ်သူမှ မဖြေခါ...သူ စိတ်မရှည်ခွာ

ကျွန်တော်
ညီမလေးရောလို့...
ကျယ်...
ရာရား...ရာရား

မိမိမိမှာ
မိမိကဲ့သို့တိုင်း မောင်ရ
ကောလို့ ခုခိုကိုယ်ရှင်
ဘာထင်နေလဲ

ပြီးတော့ညိုလိုက်တော့
ခြံထဲက သစ်ခွံ လှေကား ပေါ်က
ဘယ်ရောက် နဲ့ ဆင်းလာနေသည် ..
ဖြို ပစ်လိုက် ငါ
လား..

လှေကားရင်း ရောက်တော့ ရထား
ထားသော လက်ကိုင် တုတ်ကို
လှမ်းမခုလိုက်သည် ..

မိန်းမတို့ ဂေမီ
နောက်တစ်ခေါက် လှမ်း
တွေ့ကို မိမိထံ ခာဝင်
မခံပါနဲ့ ..

သုမက ဧီပဲပြောပြီး တုတ်ခွံ
ခမ်းရင်း တံခါး ဆီသို့ လှေကား
သွားသည် ..

သမီးလေး
စာပြင်ခွာ...
မိုးတွေ ရွာနေ
တယ်..

ဗာလူတရားက ဗာသိဗာမုတ်ပြု ခေါ်ဝေါ်တစ်
ချက် သိတ်ပြုသည်.. ငြိုးမှု အားလက်ဖြင့်
ခရီးစဉ်ထဲရှိ ထီးတစ်လက်ကို ယူပြီး
စာပြင် ထွက်သွားသည်..

ရာရား က
မျက်စိ...
မမြင်ဘူးလား

ကျွန်မလည်း ဗာဒီကို
ပြောပြမလိုပါပဲ.. ဒီပေမံ
ဗာခူတော့ ခဏရနေပါကိ
ငြိုးရင် ဗာကုန်ရင်ပြု
ပါ့မယ်..

ခေါ်ကောသီက လိုရင်းပဲ ပြောပြီး ထီးတစ်ချောင်း
ဆွဲကာ စာပြင်ထွက်သွားသည်။
သူကလည်း ထီးမဆောင်းဘဲ စာပြင်ကို
လိုက်ထွက်ကာ .

သူ စာလွှာတရားရှေ့က ပိတ်ရပ်ကာ
မနားလေးကို ဖြစ်စဉ် ပြောလိုက်တော့
စာလွှာတရားက ခြောက်ကို ဆုတ်သွားသည်

ရာဂား
ခဏ နေဦး
ကွာ ..

ရာဂားကလည်းကွာ
ဘာဖြစ်တော့လဲ ကိုကို
ရာဂားဆို စာတွေ
ရိုးတာပဲလေ ..

ရာဂားကိုလွမ်းတဲ့
စာပြောလေးတွေလည်း
စာပိုစာထိမှာ ပါတာမိ အာဇာ
ပေါ့လေ... ရာဂားမှ မဖတ်
နိုင်တော့တာ .

ကရုဒိုက်
ဟန်ဆောင်
မနေနဲ့...
...အေး ..

ဟဲ့... ကိုယ့်
ဇာတ်ကို ကို...

ခေါ်ကောသီက ဝတ်ဟန်သည် ဇာလျာရာ... ကရုဒိုက်ပုံပေါ်..

ဒီကို
ဘာစာဖွဲ့ ရောက်
မလာခဲ့ပါဘူး..

ဟုတ်ပါတယ်
ကျွန်မတို့ဆီ ဘာစာဖွဲ့
ရောက်မလာဘဲ
ပါဘူး..

လွှဲသွားပြီလားဟု ဖြန်စဉ်းစား
ဤလှည့်တော့ သိစေ သူ့သိမိမိ
အရေးခဲ...သည် ဆိုတာကား ဦးနှောက်
ထဲမှာပုံရိပ်ထင်နေသည်... သူ မမှား
နိုင်ပါ... သို့သော် သူ စကားလမ်း
ပြောင်းလွှဲလိုက်သည် ..

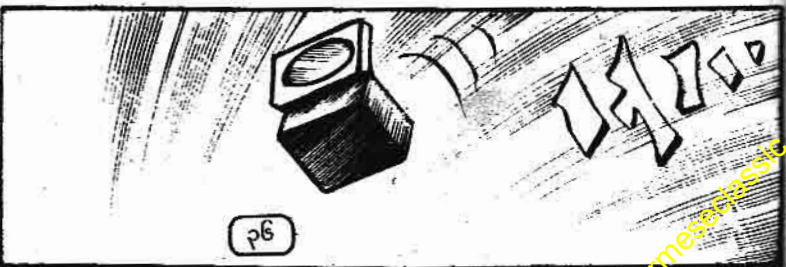
ဇာလ္လတာရား မျက်မှောက် ကျုံ့သွားသော
ဒီသုမ ငယ်ငယ်က သိပ်မြဲတန်းခဲ့
ဇာလ္လတာရား... ကိုကို ထွက်သွားမ
ဆိုတာ... သုမ ကိုကိုကို ပေးလိုက်
ဇာလ္လတာရား...

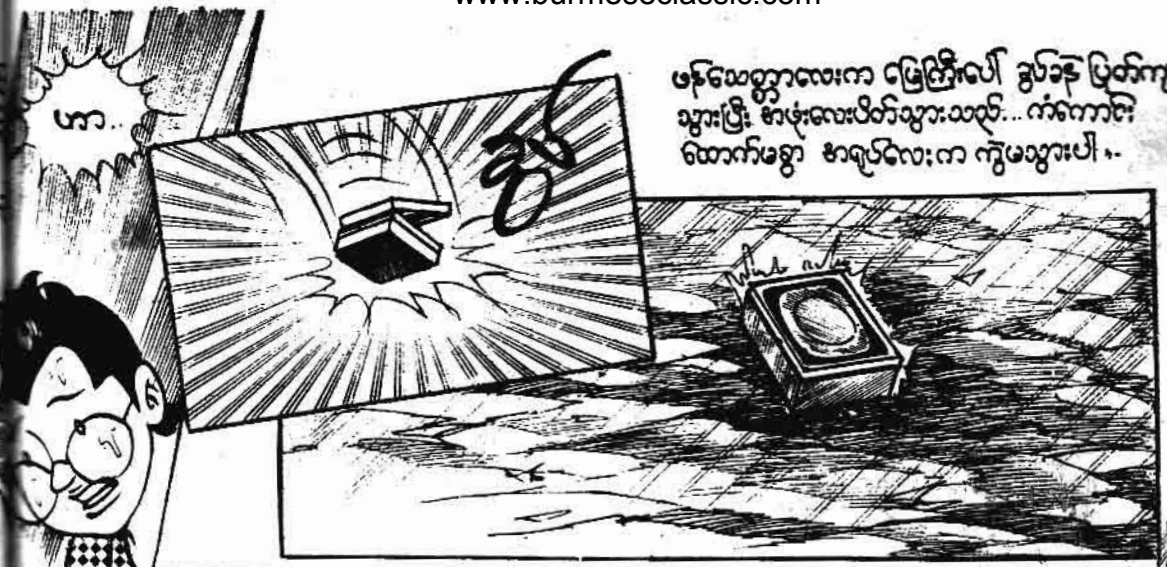

ပြုကြီးက ဇာလ္လတာရားကို ရာဂုး၏
နားရွက်နား နားထိ တိုးပေးလိုက်
သလို.. တိုးလုံးသံ ကြားစေ
ချစ်ဖို့ ဖြစ်သည်..

သို့သော်
ဇာလ္လတာရားက
ကမ်းပေးသော
သူ့လက်ကို...
ဆတ်ခနဲ
ပုတ်ချလိုက်သည်..

ဖန်ဆေးပစ္စည်းလေးက ဖြေငြိမ်းပေါ့ ချွန်ခန့် ပြတ်ကျ
 သွားပြီး အဖုံးလေးပိတ်သွားသလို... ကံကောင်း
 လောက်မခွာ အရုပ်လေးက ကျွဲမသွားပါ..

ဗျာရား ဘာဖြစ်
 နေတာလဲကွာ ကိုကို
 ဒီလောက် ချော့
 နေတာကို

ကိုကို... ဟုတ်လား
 ဗီဒီ ကိုကိုဆိုတဲ့လူက
 လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်စုကြောက်နှစ်
 ကတည်းက... လေသွား
 ခဲ့ပြီ... အခု ရှင်
 ထွက်သွား...

ရှင်က
 ကျွန်မ ဗီဒီကို
 မဟုတ်ဘူး...

သမီး... သမီးဇာနည်၊
ငယ်တမ်းစာထိမှာ သမီး
ကိုကို၊ တွက် ဇာနည်ခွဲပေးရ
မယ် ဆိုတာလည်းပါတယ်သမီး၊
ဇာနည်ကြောင့်မို့လို့ သမီးကိုကို
က ဒီဇာနည်မှာနေမှာ

ဒါက ကိုကိုဆို သေသွား
ဖြိုလို့ ရာဂျားပြောနေတယ်
လေ... သူက သေသွားပြီ
မရှိတော့ဘူး ငါ့ဖြို..

ရာဂျားက
ပြောရဦး မျက်ရည်တွေ
ကျလာသလည်း..

ညီမလေးကလဲကွာ
ကိုကို... ညီမလေးကို
ခိုလှောက်...
ချစ်တာ.....

သွားခမ်းပါ..

သူ ဇာနည်တိုးလိုက်စဉ်
ရာဂျားက တုတ်ကို ငွေ့ပယ်
လိုက်သလည်း..

အား

စာလှေစာရားက ပြောပြီး ထွက်သွားသစ်..

ညီမလေး
တစ်ယောက်တည်း
လျှောက်မသွားနဲ့
စာနွဲ့ရှယ် ဖြိုတယ် ..

ရောက်တစ်ခါ သိပ်
ချစ်တဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့ စကား
မပြောနဲ့ ညီမေ... နားကြားပြစို
ကပ်တယ် ပြီးတော့...
ကျွန်မ စာတော် စာချစ်
မလိုဘူး...

စာနွဲ့ရှယ် ဟုတ်လား
ဒီခြံဝင်းထဲမှာ ဒီလိုပဲ
စာကမ်းဘဝနဲ့ လျှောက်သွား
ရေနဲ့တာ
ကြာလှပြီ

ဘာ..
စာနွဲ့ရှယ်မြ
မရှိဘူး... စာခုတော့
မပြောတတ်ဘူး

ရာရာက
ခပ်ရွတ်ရွတ်
ပြောပြီး...
ထွက်သွား
သည် ..
သူ လိုက်ဖို့
ပြင်တော့
မိမိကေသိ
သူ့စာနား
ရောက်
လာပြီး
သူ့ကို ထီး
ဖိုးပေး...က...

မေ့ကိပါနဲ့တော့
မောင်လိမေ... ရာရာ
တစ်လောက်တည်း သွားပါစေ
ခိုက်ချပါ သူ သွားတတ်
ပါတယ် မောင်လိမေလည်း
တစ်ကိုယ်လုံး ရှိနေပြီ..

ပြီးတော့
မျက်နှာက ဖမ်းရာကို
လည်း ဆေးထည့်ရပြီး
မယ် လာပါ နာထိစစ်
ကြာရောင်ပါ..

မိမိကေသိနှင့် နာတူ နေ့ခင်းထဲ ပြန်လိုက်ခဲ့ရသည် ..
ပြီးတော့ သူ့ကပ်ဖို့ ပလာစတာ တစ်ခုကို ပေးလေသည် ..

ကျေးဇူးပြု
အိန္ဒြေ
ရာရာ... မှက်စိက...

ဖြော်... ရာရာလေးက
ဆယ်သုံး နှစ်မှာ ဦးဇော်က
ဆွေးပြော ပိတ်တံ...
တေ့ကို ဖြစ်တယ်လေ

ဆယ်ငါးနှစ်
ရောက်တော့ သူ့စာဖြင့်
အာရုံတွေ ချွတ်ယွင်း
သွားတော့တာပါပဲ

ဒါမျိုး
ကုတော့စာပို
စာပေက ဘာလုပ်
ရဲနော် ..

ဆရာကြီးလည်း လက်လှမ်း
မီသမျှ လိုက်ကုသတာပါပဲ
နိုင်ငံခြားမှာလည်း လိုက်ကုပါ
တယ်... မစောင့်မြင်လို့ပါ ..
ကဲပါ .. မောင်ထိုစေလည်း
ပစ်ပန်း ရောပေါ့...
ဓားနားယူလိုက်ပါ ဦး ..

ဟုတ်ကဲ့ ..

ခေါ်ကောသိက နားရမည် ဓာတ်နိုးကို
ပြုပြီး ထွက်သွားတော့ သူနဲ့ ပု ဖြစ်တဲ့
ဓာတ်နိုးထဲ ဝင်ခဲ့ ကြတော့၏ ..

ဂိုး ဒီဆေးထွားလေး
ကြောင့်တာ မဟုတ်ရင်
ငါတို့... ဂိဇေလောက်
ဖြိုကွဲ...။

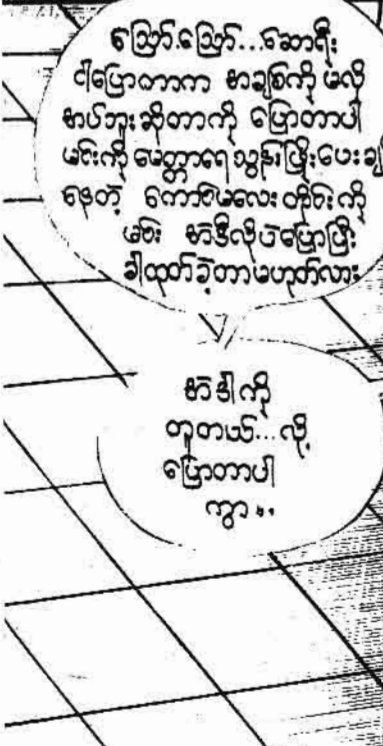

ဟေ့ကောင် ပွဲကြီး
ဧည့်လာရူး ပြောတာ...
ကြားတယ်မဟုတ်လား...။
ဘာဘဲ ကျွန်မဧည့်လာ
အချစ်မလိုဘူးဆိုပဲ..

ဆီဖိုက်စားလေး
ဇော်.. ရုပ်လေးကလည်း
ခေါ့တာမို့ မွတ်ဇော
ပဲ... မင်းနဲ့တူတာ
ကွဲ...။

အဲဒါကို
ငါနဲ့ တုံ့ရ
မှာပဲ...။

ရေကြည်ရေကြည်...ဆောရီး
ငါပြောတာက အချစ်ကို မလို
အပ်ဘူးဆိုတာကို ပြောတာပါ
မင်းကို မေတ္တာရေ ဝမွန်ဖြိုးပေးချင်
ဧည့်တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ဦးကို
မင်း အာပီလိုပဲပြောဖြိုး
ခါထုတ်ခဲ့တာမဟုတ်လား

အိဒါကို
တူတယ်...လို့
ပြောတာပါ
ကွာ...။

ဒီလို
ပုံမျိုးဆိုဆို
ဧည့်လာရူး၏
အထဲ အချစ်ဖြိုး
ခံရဖို့...။
သူ...
တော်တော်
ကြိုးစား
ရဦးမည်...။

ကျွန်မပိတ်ကျား
ထားတဲ့ ပုံစံနဲ့ နာခဲ မောင်း
ညီခေရ်၊ ပုံနဲ့က ထပ်မတု
သလိုဘဲ ..

ဘာ..
ကွဲနေလို့လဲ
ခေါ်ကောလီ..

ကျွန်မ စားတီ စား
ဆက် ဖြစ်နေလိမ့်မယ်ထင်
နေတာ... သမီးလေးကို
တော့ ကရုဏာကတို့ပုံ
ပေါ်ပါ့တယ်

နာခဲကိုပဲ
ခေါ်ကောလီရယ်...
ညီမကို ကရုဏာကတို့
မှာပေါ့...

ဒီလို ကျွန်တော်
ပြန်ပြီးမယ်.. နာခဲကိစ္စ
ရောက်မို့ စားခဲဆေး
ဆွေးနွေး ကြတာပေါ့..

ဟုတ်ကဲ့ပါ
ဦးခင်ဇော်..

ဒီးခင်ကော် ပြန်သွားတော့
ဒီးလုံးက ဗန်းရောက်
လာသည် ..

ဒေါ်ကေသိ
ကျွန်တော်လည်းပြန်တော့မယ်
အခုမိုးဆို ကျွန်တော်တို့
အတွက် ပိုခက်သွားပြီ
ထင်တယ် ..

တိုးတိုးပြောပါ မောင်
မီးလုံးရယ်... ကြီးစားလို့
ပါသေးတယ်... ချောက်တော့မှ
စေးဆေး တိုက်ဖို့ဖြိုး
လုပ်ကြတာပေါ့ ..

ကဲ ကဲ
မောင် မီးလုံးလည်း
ပြန်တော့လေ ..

ဒီဆို
ကျွန်တော်
သွားပြီ

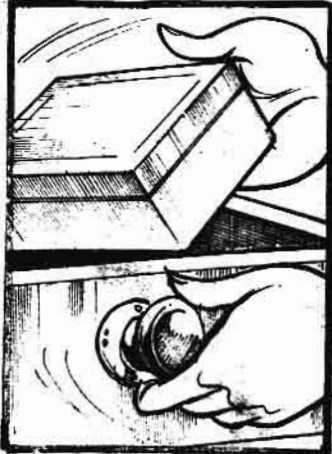

ဒေါ်ကေသိ ဒေါ်ဂိညိတ်ဖြူရင်း တံခါးကို ဖိတ်ဖိတ်တော့သည် ..

စာပေတရားကို သိစားခမ်းထိုက်ကို ကိုယ်ပြန်ဝင်ခဲ့ရင်း
ခွန်တင်ခဲ့နားကို စမ်းပြီး လျှောက်သွားကာ မှန်တင်ခဲ့ နာဆွဲကို
ဆွဲဖြင့်လိုက်ပြီး နာထိမှ သေတ္တာလေးကို ထုတ်လိုက်သည်။
ပြီးမှ လက်နဲ့ သေတ္တာလေးကို စမ်းကိုက်ကြည့်ရင်း
နာမုံး မှုလိုက်သည်။

ရောဂါခံ စကား၊ စာဆိုတော်လေးများ ကာ
လှပစွာနေရာ ယူနေ၏။ ဘာစာရောင်
လဲ... သူမ မမြင်ရပေမယ့် ဘာစာကြောင်း
စာရာတွေလဲ ဆိုတာကို တော့ ဒေါ်ကေဆီ
ပြောထားဖို့ သူမ သိသည်။

ကိုကိုပြောသည်မှာတိုင်း သူမကို ကိုကိုကွမ်းသည်
စာကြောင့် ပါပါသည်။ ဒီပေဒေ လွန်ခဲ့သည် တစ်လ
လောက်က စပြီး ကိုကိုစာကို သူမ...မရခဲ့တာ
နာခဲ့ထိ...

ဘာများ
ဖြစ်သလဲ
တွေ့နေတုန်းမှာပဲ
လူကိုယ်တိုင်
ပေါက်ချလာသည်
ဘယ်တော့
များမှ
ပြန်ပျောက်
သွားဖို့ မသိလဲ
မသိ...

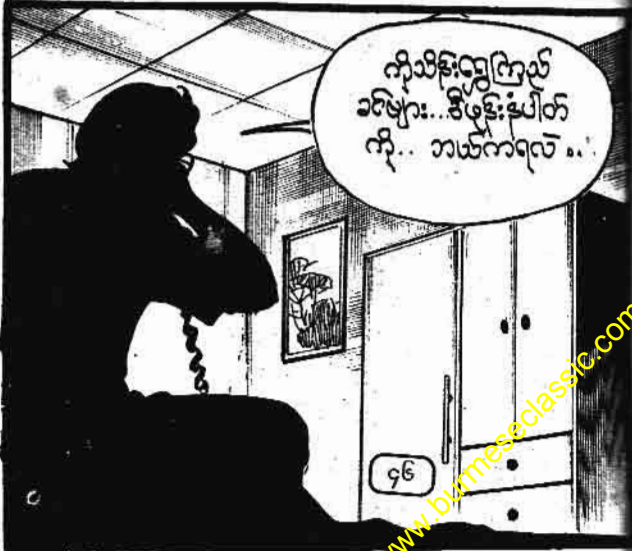
ထို... ထို... ထို... ထို...

နဂါးစွန်း [၄၇]

သူ ဗိုလ်ချုပ် မှူးတူးနှင့်
ခွတင်တေး စားပွဲလေး ပေါ်ကာ
ဖြန့်ကို လှမ်းယူလိုက်သည် ..

သူ... ခွတင်ပေါ် ချက်ချင်း
ထ ထိုင်လိုက်သည် ..

သိချင်ရင်
စာလွယ်လေး ပွဲကြီး...
ထားပါ... မင်းထွက်ပြေး
နေမှာဆိုလို့ လှမ်းထက်
ပေးတာ ပွဲကြီး.....

ဖိပ် ထိုးတယ်
ဆိုတာ ထိုးတိုင်းလည်း
ငွေ ဖြစ်တာ....
မဟုတ်ဘူးနော်

စာရေး၊ စာနိုးတွေ စာချိန်တွေကုန်တာ
များပြီးမှ ငွေဖြစ်မလာတာလည်း
တစ်ပုံကြီး... ငါ့စာထင်တော့ မင်း ဖိပ်
ထိုးဖို့ ရွေးထားတဲ့ ပစ္စည်းက မှားနေပြီနို့
ထင်တာပဲ ...

ကြီးစားပေါ့ကွာ
တစ်လပြည့်ဖို့.....
စာချိန်တွေလိုပေးတာပဲ
ကိုယ်ကိုယ်ကိုလည်း
ဂရုစိုက်ရ... ..

ဒါပဲ ပြောပြီး... ဖုန်းချ သွားတော့၏..

ဘယ်သူလို
ပွဲကြီး... မနက်
စောစောစီးစီး...

ဟေးဟေး

ဟို

ဟုတ်တယ်
ဒီလူကြီး...
ရဲရဲရဲရဲ...
ပုဖြင့်...

မင်း
ဘာကိုဆို
လို့တာလဲ

ငါ့ဘာလုပ်
နေတယ်ဆိုတာ
သူ့ ဓာတ်နိဗ္ဗာန်
နေတယ်

သူ မစားရတို
ဓာတ် သိနဲ့ဟက်မှာ
ကို... မင်း နီးရီ
နေတာလား

မဆိုက်တဲ
လူတွေ... တစ်ခု
ဖြစ်မှာ နီးရီ
တာ...

မဆိုက်တာတွေကို တွေးပုံမနေနဲ့
မင်း ဘာကို နီးရီမိနေလဲဆိုတာ ငါ့ဆီ
ဓါပေမဲ့ ငါ့မသိချင်ဘူး ကိုယ်ဓာတ်
သာ... ကိုယ် ဖြောင့်ဖြောင့်လုပ်ပြီး
ဓာတ်နိဗ္ဗာန်ရဲ့ ရဲရဲရဲရဲ ဒါကွာ

ထမ်းစားပိုင်းလေးမှာ သူတို့ထည့်စားချင်တာ စားလို
ရပေမယ့် နာရူး ကျတော့ ခြားဖွဲ့ ခြေကောက်ကာ
စားချင်တာကို ထည့်ပေးရလေသည်။ ..

သူမေးလိုက်မှပဲ ဧည့်သည်များက
လက်ထဲက ခက်ရင်းကို
ပစ်ချလိုက်ရင်း...

နာရူး ဝပြီ
နာနာတိကေထိ

ညီမလေး
စားလိုကောင်းရဲ့
လား...

ရာရာ:
ပြန်ထိုင်ပြီး.....
ကုန်စောင်စား ဓာနီလို
ဓာကျန်တွေရှိတာ
ယဉ်ကျေးတဲ့ ဓာပြုဓာမှု
မဟုတ်ဘူး...

မှားဘူး

ကုန်စောင်
မစားနိုင်ရင်တောင်မှ
ပန်းကန်ကိုဘေးခင်
ထိ ထည့်ပြီးဆေး
သွားပေါ့...

ဓာနီလုပ်
ခွေကို ကျွန်မပဲ
ပုံမှန် လုပ်နေကျ
ပါ...

ကျွန်တော်
ရာရာကိုဆုံးမနေတဲ့
ခရီးကောသီ...ဝင်မပြုရင်
ကောင်းလိမ့်မယ်

ရာရာက မျက်နှာကို တင်းရင်း
ပန်းကန်ကို ပြန်ခမ်းယူလိုက်တယ်..

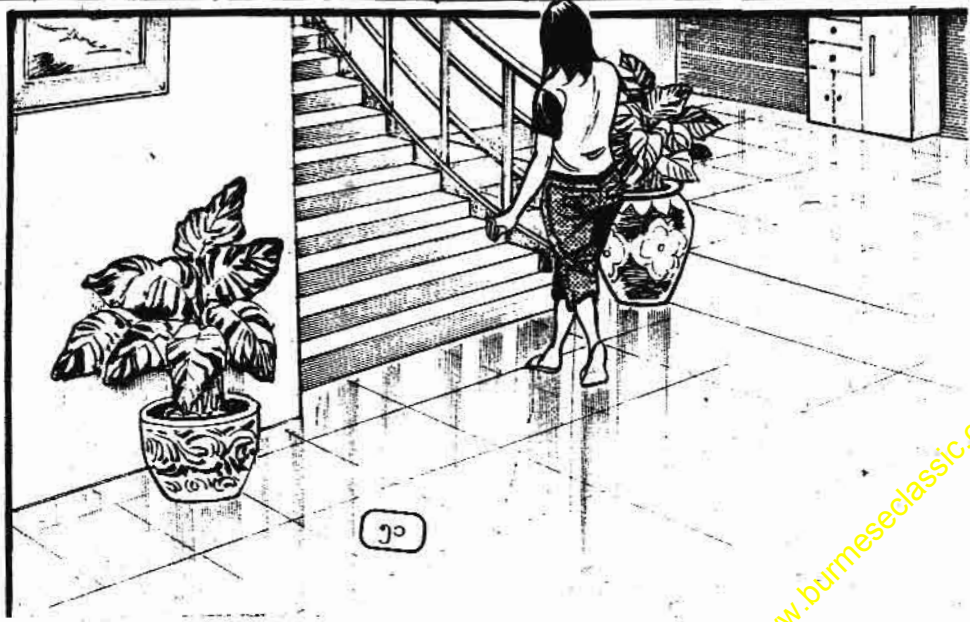

ဗလ္လတရားက ခေါင်းဒါသည်။

ပြောပြီး
ရုန်းက
အိမ်ပေါ်
တက်သွားသည်။
သူ
လိုက်ဖို့
ပြင်တော
ခေါ်ကောသီကာ
လမ်း
တားသည်။

ထားလိုက်ပါတော့
မောင်ညိုမေ ဒီဇာလုပ်
တွေက ကျွန်မလုပ်ရမယ်
ဇာလုပ်တွေပါ...
ရာရားလေးက မှုကိစ္စ
မဖြစ်တာ...

သူ ဘယ်လို
လုပ်... နိုင်မှာလဲ
နားလည်ပေး
လိုက်ပါ...

ဒါ သူ မလုပ်
နိုင်တာမဟုတ်ဘူး
ပုဆိုးကုန်ကို သက်သက်ခဲ
စာပွဲ တိုက်ပြီး... ချဲ့ခွဲ
ပစ်တာ...

မိခင်လို
စာပွဲ တိုက်ရင်လည်း
ကောက်ရမှာ...
ကျွန်မတာဝန်ပါ
မောင်ညိုမေ

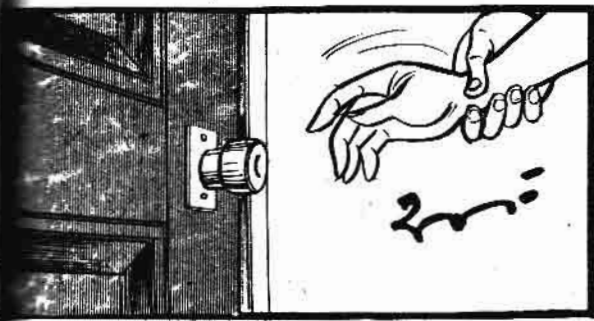

ကျွန်တော်
ဘယ်နှစ်ခေါက်
ထပ်ပြောရဦးမှာလဲ
မိခင်ကေသီ...
ကျွန်တော်ဆုံးမ
ခံရင် ဝင်ပါ
ပါနဲ့ ...

သူ
ခပ်ဖြတ်
ဖြတ်
ပြောပြီး
စာလွှာစာရား
နောက်ကို
လိုက်သလို

အားနည်းစွာ အားနည်းစွာ... လက်လှမ်းမီနေတုန်း သူ့ လက်ကို လှမ်းဆွဲတော့... ထ... ဧကန်သည်..

ဟာ ဘာဖြစ်တာလဲ

အခုလိုမျိုး ရုတ်တရက်ကြီး... ဧကန်ကာ အရမ်းရမ်း လှမ်းဆွဲရင် လန့်တတ် တယ်ဆိုတာ ဂြင် မသိဘူးလား

အော့ရိုးကွာ ကိုကို မှားသွားတယ် ကိုကိုက ညီမလေးကို သတိပေးဖို့လာတာပါ ဧဒါကေသီက... ညီမလေးဘေးမှာ...

ညီမလေးဘေးမှာ အမြဲနေမယ်ထု မဟုတ်ကို ကိုယ်ထု ကိုယ်ထုလုပ်ဖို့ လေ့ကျင့်ရမှာပေါ့ အဲဒါပဲ ပြောပြီးမှာ မဟုတ်လား

လူတရားက သူပြောမည့်စကားကို ငြိုသိနေပုံမျိုး နှင် ဝင်ထောက်သည်..

ကြားရကွမ်းလို့
နားရလှိုင်နေပြီလို့စေ
ပြီးတော့ ရှင်ကိုပြောပြီး
ပြီပဲ သိပ်ကရုစိုက်တာ
ပုံတွေလာလုပ်ပြ
နေနေလို့..

ပြီးတော့
အလှတရား အခန်းထဲ
ဝင်ခဲ့တော့သလို့..

ဈာနား ကိုကိုက
ဂရုစိုက်ချင်ဟန်ဆောင်
ရိဒတာမှ မဟုတ်တာကွာ
ကိုယ်ညီမလေးကို ကိုကို
တကယ် ဂရုစိုက်တာပဲ
ဟာ ..

ညီမလေး
စိတ်နည်းနည်း
လျော့လို့တောင်
မရဘူးလားကွာ

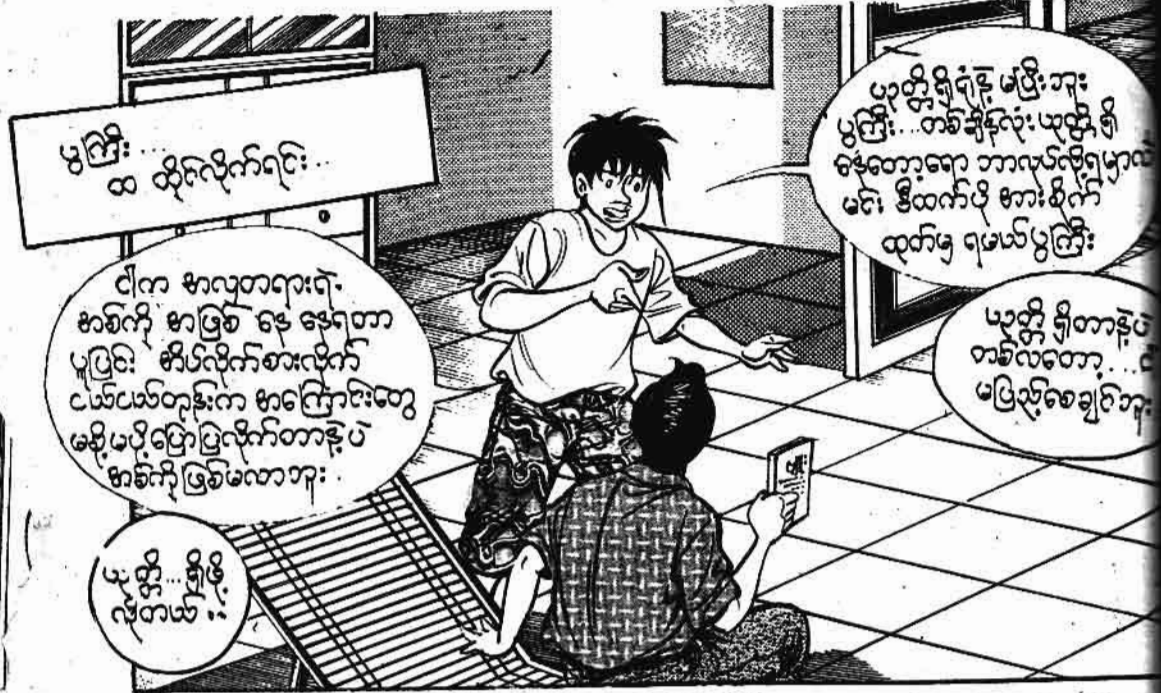
ဈာနား
ဆိုဖာပေါ် ထိုင်ရင်း
ညီမေ ပြောတာတွေ
အကျိုး ကြားနေရ
သလို့...
ပြီးမှ ဒိပ်
လက်ကောက်ဝတ်ကို
ပြန်စမ်းမိသလို့ ..
အထိ အလော့က
ဘာလို့ မိလောက်
ကွာနေတာလဲ ..

ထပ်ချစ်ဟန် ဝဲဆာဇ်မနေနဲ့ ပွဲကြီး ကောင်းမလေးကို ပုံဆွဲဇ်နေတာကို ပြောနေတာ နာဒီ မလိုဘူးလို့ ငါ့ထင်တာပဲ

မွကြီး...
ထ ထိုင်လိုက်ရင်း...

ငါက အလှူတရားရဲ့
အစကို အဖြစ် နေ နေရတာ
ပူပြင်း စိတ်လိုက်စားလိုက်
ငယ်ငယ်တုနိုးက အကြောင်းတွေ
မရှိမယ့်ပြောပြလိုက်တာနဲ့ပဲ
အစကို ဖြစ်မလာဘူး..

ယုတ္တိ... နှိုမို့
လဲတယ်..

ယုတ္တိ ရှိရုံနဲ့ မပြီးဘူး
မွကြီး... တစ်ချိန်လုံး ယုတ္တိ ရှိ
နေတာ့ရော ဘာလုပ်ရဉ်မှောင်
မင်း ဒီထက်ပို အားစိုက်
ထုတ်မှ ရမယ်မွကြီး

ယုတ္တိ ရှိတာနဲ့ပဲ
တစ်လတော့...
မပြည့်စေချင်ဘူး

ငါလည်းတတ်နိုင်
သမျှ အားစိုက်ထုတ်
နေတာပဲ ပူပြင်း..
အလကား ထိုင်နေတာမှ
မဟုတ်တာ..

ဒါပေမဲ့လည်း
မင်းက အမြောက်အမြားကို
ပေးတစ်လို့မှ ပါးစပ် မဟာသေး
တာ အဖို့တော့ ငွေက
ဘယ်လိုလုပ်ရလာမှာလဲ

အခုချက်ချင်း ဟာလိုက်ရဉ်လည်း သံ
ဆိုတာတွေက ဝင်လာမှာပဲ ပူပြင်း..
မပူပါနဲ့ကွာ အချိန်တွေ ရှိပါသေးတယ်

မွကြီး စကားကြောင့်
ပူပြင်း ဘာမှ ဆက်မပြော
ဖြစ်တော့... ..

နန်းကြီး [၅၅]

အိမ်ထောင်တွေ
လုပ်တာကို သိဒါး... မကြိုက်
ဘူး... မောင်ညီစေ... ကျွန်ုပ်
တော့ပဲပန် ပါတယ်...
အိမ်ထောင်ကို ပြန်ခိုင်း
လိုက်ပါ...-

ကျွန်တော် မရှိတော့တဲ
ရန်ကင်းပိုင်းမှာ သစ်ခွံခြံလေးလဲ
ပျက်သွားတယ် ခြံထဲက ပန်းပင်
တွေလဲ သေတဲ ဇာပင်တွေသေနေ
မခိမ်းလန်းတော့လို့ ဒီလူတွေ
ခေါ်လာတာလေ...

ခြံကို ဇာလှဆင်
တာပဲ ဘာမကြိုက်စရာ
ရှိလဲ... တာလဲ သူ့မျက်စိ
မမြင်တာနဲ့ ခြံကလှစရာ
မလိုတော့ဘူးလား

အိမ်ပါယ်
မရှိလိုက်တာ

ထိုစာခိုက်မှာပဲ
စာလှတရား ထွက်လာသည် ..

ဘယ်သူတွေ
ရောက်နေတာ
လဲ ..

မြဲဖြစ်တဲ့လူတွေလေ
ပန်းပင်တွေဖြန့်ခိုက်ဖို့
ခေါ်ထားတာ
ညီမလေးရဲ့ ..

ဖြန့်ခိုက်လိုက်
စားလုံးကို ..

ဘာဖြစ်တာလဲ
ရားကလည်း
လူတွေကို ...
စားနာစရာ ..

ဗုဒ္ဓဘုရား.. စာခိုက်
လူတွေများတာကို
ကျွမ်းမမြဲလိုက်ဖြန့်သိရက်နဲ့
သက်သက်မဲ့ ..

မကြိုက်ဘူးလား
မကြိုက်ရင် ညီမလေး
ထွက်သွားပေါ့ ..

သူတို့က ကိုယ့်
စာလုပ်ကိုယ် လုပ်နေကြတာပဲ
ဟာ.. ခေါ်ကေသိ.. ဘာမှ
မပြောပါနဲ့ သူတို့ စာလုပ်
သူတို့ လုပ်ပါစေ ..

ဒါပေမဲ့ သမီး...က...

ဘာမှ မပြောနိုင်လို့ ကျွန်တော် ပြောထားတာပဲ... မဟုတ်လား

ခေါင်ကောသီ ပါးစပ်ပိတ်သွားစဉ် စာလွှာကားလည်း ခြံခြစ်သို့ ရောက်သွားလေပြီ..

ခေါင်ကောသီ မျက်စိ မမြင်တာသဘော စာတွက် ကိုငွေ့ စကောင်းဆုံး နေရာက ဘယ်နေရာလဲ

သူမေးသည်ကို ခေါင်ကောသီက ပြောပြလေသည် ..

ဒီမှာပါ မောင်ညီစေ...

အဝေးသို့ ရောက်နေသည်
အလှတရားနောက် သူ
အပြေးလေး လိုက်ခဲ့ ဖို့ ပါ
တော့သည် ..

၆၄.
စောဇိုးလို့ ရပြာ
ငါ့တယ်လေကွာ ..

သူ အနားတိုးကပ်သွားပြီး အလှတရား
လက်ဖမိုးကို ဆုပ်ယူကာ သူ့လက်ခေါ်
ဆုပ်ကိုင်စေသည် ..

အလှတရားက ရုန်းပြီး သူ့ ဘာသာ ဆက်လျှောက်သည် ..

အခုလို ရထားလမ်း
ဘေးမှာ လမ်းလျှောက်ရတာ
ငယ်ငယ်တုန်းက ကိုကိုတို့
ရထားလမ်းပေါ်မှာ ပြေးဆော့
ခါတော့ကို လွှမ်းသလိုလိုနဲ့
ရှာရားကော မလွှမ်း
ဘူးလား...

အလွတ်ရားကဘာမှ မမြေ့ဘဲ
ရထားလမ်းပေါ် တက်လျှောက်သည်..

သူ အလွတ်ရားနားကပ်လျှောက်ရင်း.. အနောက်
ကို လှည့်ကြည့်မိလိုက်သည်... ဟိုး အဝေးမှာ
ရထားက လာနေပြီ....

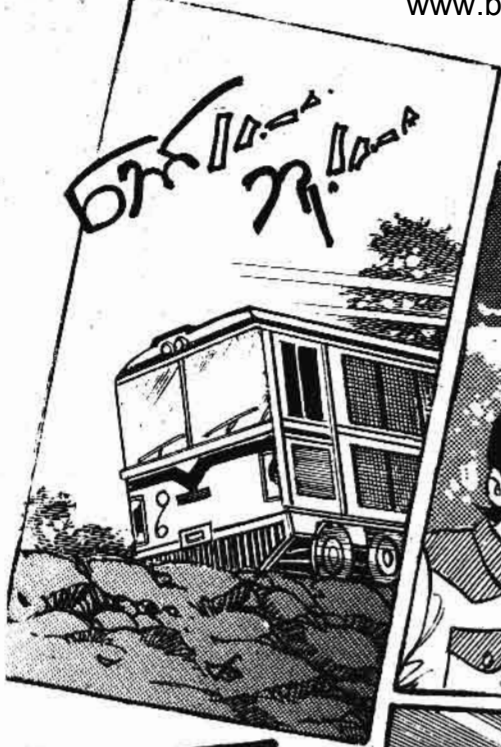

အင်းပေါ်လေ... ကိုကိုက
ခုမှ ရုတ်တရက်ကြိုး ပြန်
ပေါ်လာတာဆိုတော့ ညီမလေး
ကိုကိုကို အိမ်နေမှာပေါ့

၆၁

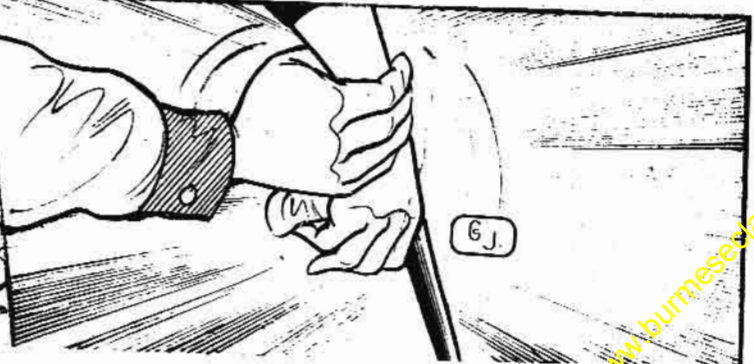
ဧည့်သည်များက လမ်းလျှောက်နေရာမှ ရပ်ပြီး
ရထားလာနေသည် ဘက်ကို လှည့်လိုက်ရင်!

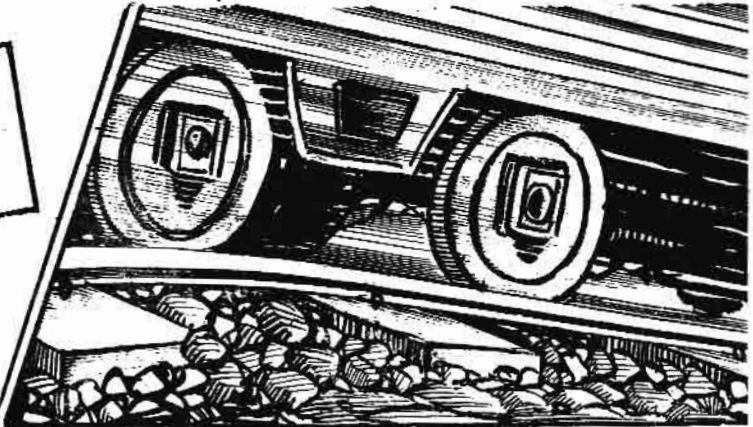
ပြောပြီး ဧည့်သည်များက တုတ်တုတ်လှုပ်ဘိ မျက်စိ
တွေကို မှိတ်ချလိုက်တော့ မျက်စိလှည့်နှစ်စက်က ပေါ်
ခနဲ တွေ့ကျ သွားသည် ..

သူ ဘက်က မှီ ခြားစား မနေတော့ဘဲ ဧည့်သည်များ စာပြေးသွားကာ
လက်ကိုဆွဲ ချလိုက်တော့သည် ..

ဧကယုတရား သူ့ရင်ခွင်ထိသို့ ဗာဠိခန်
ပြုတ်ကျ လာတော့သည်။ သူ့ရုပ်ရော်
ဗွန်သည် ထင်ပါသည်။

ဗာဠိ ဗာဠိနားမီးမှာ မိုးက ရွာလာတာနဲ့ ဧကယုတရားလက်လေးကို
ဆုပ်ကိုင်ကာ နို့နို့ လိုက်သည်။

ညီမလေး ရင်ထဲက
ဧကယုတရားတွေကို ခွဲပစ်ဖို့
ဧကယုတရားပြု ညီမလေး...
ကိုကိုလည်း ညီမလေးတော့နား
ပြန်ရောက်နေပြီပဲ..

ရှင်ကို မလိခာပ်ဘူး
ညီခေ... ကျွန်မ တကယ်
ပြောနေတာ... ရှင်တို့
သားဇာမိက သိပ်ရက်
စက်တို့လှတွေ..

ဘာမှန်းမသိတို့ဇာရယ်
ကလေးတစ်ယောက်ကို
ဇာမိမဲ့ ဇာမိကိမဲ့ ပစ်ထား
ခဲ့တာ ကျွန်မ ရဲသတာတော့
မိမ့်မှာ မဟုတ်ဘူး..

တစ်ယက်လုံး ဇာထီးကျန်
ဘဝနဲ့ ကြီးပြင်းလာခဲ့ပြီပဲ
ညီခေ ဇာခုမှာက ကရုဏ်ကပြ
ရင်လို ရှင်မေတ္တာတွေ ဇာသုံး
ဝင်မယ် ထင်သေးလို့လား..
ပစ်ထားလိုက်ပါတော့ ညီခေ
ကျွန်မဘဝ ရဲသားကျနေပါပြီ

ဇာမိလည်း ရှင်ဘဝကို
ရှင်ပျော်ပျော်နေပါ...
မိကျွတ် တစ်ယောက်ဇာတွက်
နဲ့ ရှင်ဘဝရဲ့ ဇာချိန်တွေ
ကို ဇာကုန်မခံပါနဲ့

ပြောပြီး
ဇာလွတ်ရားက လွမ်းထွက်သွား

သူ
ဧကလွှာတရား၏
လက်ဖျံကို
ဖမ်း
ဆွဲပိုက်ပြီး ..

မိုးရွာနေ
သေးတယ်လေ
ခဏ ခောဇာဦးဖြူ
ပေါ့ ..

ကျွန်မသေရင်လည်း
ဝမ်းနည်းမယ်သူ
မရှိပါဘူး...
ညီဦးစေ..

ဧကပျိုယ် မရှိတာတွေ
တကယ်လို့ တားမရဘူး
ဆိုရင်လည်း ကိုကိုပါလိုက်မယ်
မိမိမေ့ သို့မဟုတ် ကိုကိုလက်မောက်
ကိုတော့ ကိုကိုထားဖို့လိုမယ် မိုး
ရွာထားတော့ လမ်းတွေက
ခြေချာနေမှာ..

သူပြောပြီး ဧကလွှာတရားလက်ကို သူ့လက်မောင်း
ပေါ်တင်လိုက်တော့၏ ဧကလွှာတရားက မရမ်းဘဲ
ဧကလွှာတရားကြည့်နှင့် လိုက်ခိုင်းတော့သည် ..

ညရောက်တော့
ဇာလွတ်ရော-
ဖျားတော့သည် ..

ကိုယ်ပုကျဆေးတော့
ထိုးထားပေး ငြို့ပါ ငြို့
မနက်ရောက်ရင်သာ ကုနာ
ကို ဆေးခန်းသွားပြန်ရပါ
ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြု
ပါနိုး..

ကျွန်တော်
လိုက်ဖို့ပေးပါမယ်
ဆရာ..

ခုပါတယ်
ကျွန်တော်ဟာသာ
ကျွန်တော်.....
ဖြန်လိုက်ပါမယ်

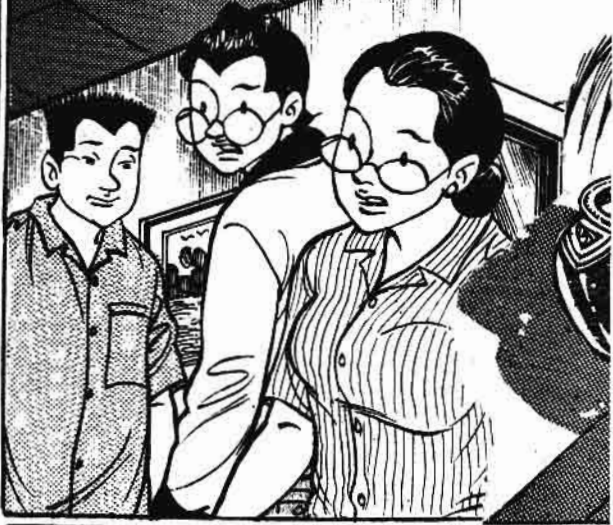
ဟုတ်ကို
ကရုစိုက်သွားပါ
ဆရာ...

မပွဲကြီး... မျက်မှောက်ကျုံးရင်း မိုးလုံးဆိုသည်
လူကို ကြည့်သည် စာချိန်က သူ ဆယ်နှစ်
အာရီကော့ဒ်နော်... စာသတ်လည်း စိတ်ကို
မပြန်ဘဲ စာလွှာရားကို တကြည့်ကြည့်
ဖြစ်နေ၏.. ဘာလဲ

မောင်မိုးလုံးကို
စားနာစရာမလိုပါဘူး
မောင်ညီစေရယ်..
မကြာခင်ဘဲ ရာဂားလေးနဲ့
မောင်မိုးလုံးတို့ကလက်ထပ်
ကြတော့မှာလေ

ကိုမိုးလုံးလည်း
ဒားတော့လေ သူ့နက်
နေပြီ.. မခါကေသီရော...
ကွန်တော်ရော ဤသားပဲ ပြန်ပါ
နို့ဖို့ဆို စားနာစရာ ဖြစ်
နေဦးမယ်

ဗျာ ဟုတ်လား
မေ့ပါဘူး... ကွန်တော်
က စာထင်စောင်လွှာတော့
မလို.. မခါကေသီကလည်း
ဗျာ ကြိုပြောမှပေါ့..

ကွန်မင်
စကား မေ့ပါနဲ့
သေးလို့ပါ...

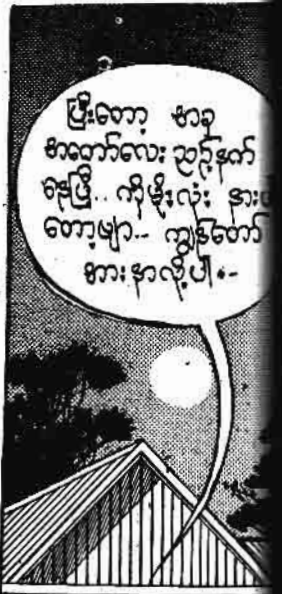

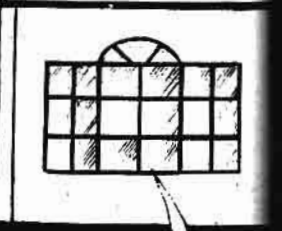
ရဲဖြတ် - မိန့်
မနက် ကျရင်...
ရာရားကို ကျွန်တော်
ကိုယ်တိုင်... လိုက်ပို့
ပေးပါမယ်..

ကောင်
တာပေါ့
ကွယ်

ဆေးခန်းကိုလား
ကျွန်တော်ပဲ လိုက်ပို့လိုက်
မယ် ခမီကောသီ...
ကိုမိုးလုံးကို မပို့ခိုင်းပါနဲ့
သူလည်း ကုမ္ပဏီမှာ
စာလုပ်နားတယ်လေ... ကျွန်တော်
က မနက် စားတယ်ဆိုတာ
ရာရားကို ကျွန်တော်ပဲ လိုက်ပို့
လိုက်ပါမယ်..

ပြီးတော့ ဗာဆူ
စာတော်လေး ညွှန်ဆက်
ခန့်ပြီ.. ကိုမိုးလုံး နား
တော့များ.. ကျွန်တော်
စားနာလိုပါ..

လူရင်း ကြီးမှန်း
သိပေမယ်လည်း...
ကိုမိုးလုံး ဒီမှာ ဆက်
ခန့်ရင်... ကျွန်တော်
ကောင်ကောင်..

မိတ်ပျက်မယ်
မထင်ဘူးများ...

မိုးလုံးလည်း
ဘာမှ မပြောနိုင်
တော့ဘဲ
စာခန်းထဲက
ထွက်သွား
လေတော့၏..

အနောက် [၆]

ခေါ်ကောသိနှင့် စာလှတရားတို့ ဆေးခန်းထဲ
ဝင်သွားသည်နှင့် မူဖြိုင်းက ပြောတော့သည်။

မိုး: မလွယ်လှေ့ချ
မလွယ်တဲ... ပွဲကြီး...
ဒီနေ့ပါနဲ့ဆို ငါးရက်တောင်
ရှိပြီ... စာခုံထက်ထိ ဘာထုံး
ပြန်မှလည်း မရသေးဘူး

ဇော်လှိုင်
တစ်လ...
ပြည်သွားရင်
ခွင့် ..

မင်းကလည်း ဒါပဲ
ပြောနေတာပဲ ကွယ်လွန်
ရင် ပြိုင်ပွဲက ဘယ်
ဖျက်ဖို့ကောင်းမှာ
လဲကွ ..

ဘုရားရေ... မင်းက
ဒီလောက်တောင် စာသက်
စာနဲ့ရှာယ် စိုးရိမ်နေတာကို
ပျော်ချင်သေးတယ်... မင်း ကို
တော့ ခြေရော လက်ရော ဖြောက်
ပါတယ်... ပွဲကြီး တကယ်
ရှာမှ ရှားပဲ

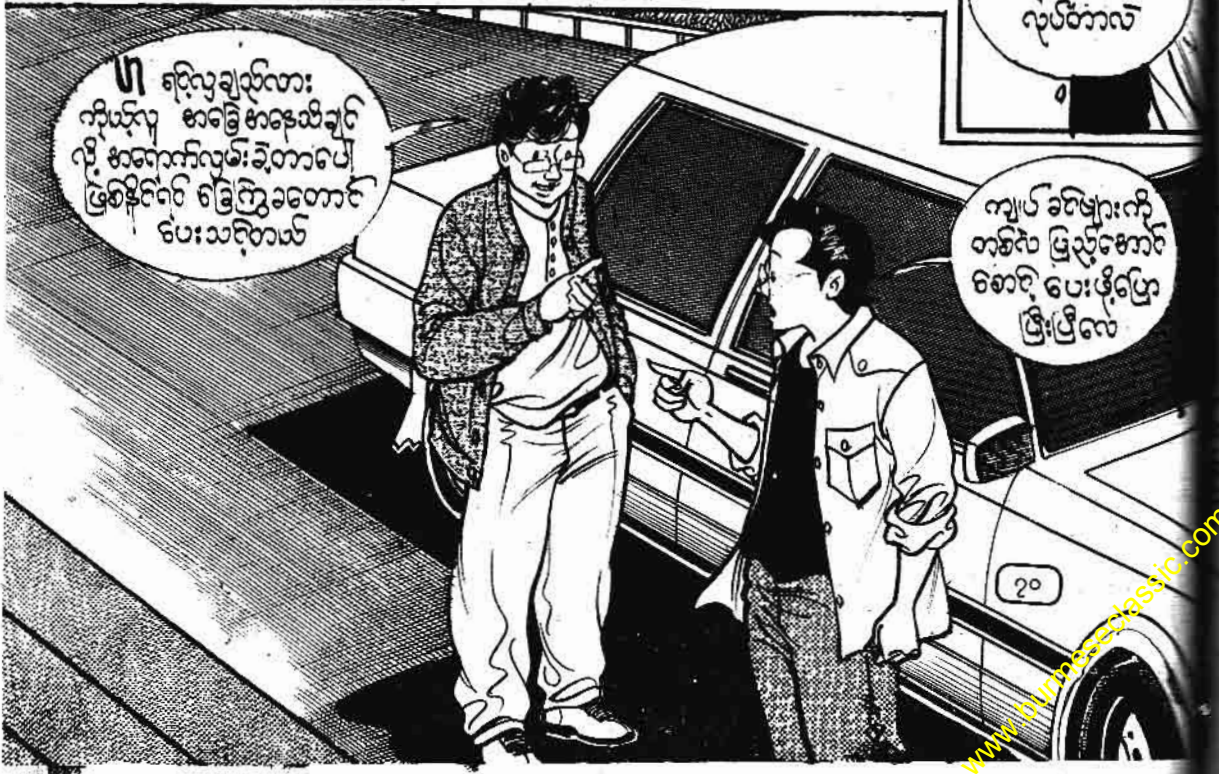

ဘယ်လိုလဲ
စာဆစ် မဖြေ
လို့လား ပွဲကြီး...

ရုတ်တရက်
ရောက်ချလာသော
သိန်း ငွေကြာ သိကြား
ဒီတံထဲမှာ...
တင်းခနဲ ဖြစ်
ပစ္စားရသလို ..

ခင်ဖျား
ဒီကို ဘာလာ
လုပ်တာလဲ

ရဲလှချစ်လား
ကိုယ့်လှ စာခြေစာနေသိချင်
လို့ စာရောက်လှမ်းခဲ့တာပေါ့
ဖြစ်နိုင်ရင် ခြေကြွခတောင်
ပေးသလိုတယ်

ကျုပ် ခင်ဖျားကို
တုခိတိ ဖြည့်စောက်
စောင့် ပေးဖို့ပြော
ပြီးပြီလေ

တစ်ခုပြုလုပ်ဖို့
အရေးကြီးလိမေးမေး
ငါ့သိပါတယ်ကွယ်... ငါက
အခြေအနေ ကြည့်ရုံ
ပဲ ကိုသက်ပဲလာတာ

ခင်ဖျား
ကျွန်ကို ခြေရာခံ
နေတာ ကျုပ်သိတယ်
ကိုယ့်နားထောင်ကြည့်
ကျုပ်သွားတုန်းကတိုင်းမှာ
ခင်ဖျား ဖြိုနေတာကို
ကျုပ် မမြင်ဘူး

ငါက မင်း
ရည်ရွယ်ချက်...
ပျောက်သွားတာကို
အနားမှာ လာနေ
သေးတာပွဲကြီး

ရည်ရွယ်ချက်
ပျောက်တယ်... ခင်ဖျား
ဘာတွေပြောနေ
တာလဲ...

ပွဲကြီးရယ်
မင်း ရထားလမ်းပေါ်
မှာတုန်းက လုပ်ခဲ့တာ
တွေက ရည်ရွယ်ချက်
ပျောက်နေတယ်လေ
ဒဏ္ဍာရီ... ..

ရည်ရွယ်ချက်တော့
လိမ့်... ဒါပေမဲ့
မင်းတို့ ရည်ရွယ်ချက်
မဟုတ်ဘူး...

သက်လေးစရာ မလိုဘူး
ကိုသိန်းဌေးကြည်.. ကျုပ်
ရခိုင်ဌယ်ချက် ဘာ လိုဆိုတာ
ကျုပ်သိတယ်.. ကျုပ်ခင်ဖျား
ဇွန်ကို တစ်လပြည့်ရင် ပြန်
ဆပ်ရင် ပြီးရောမဟုတ်လား
ကဲ.. ခင်ဖျား ပြန်သင့်ပြီ

ဇွန် ဆပ်နိုင်
မဆပ်နိုင်တော့ ငါ့မသိဘူး
ပြုကြီး.. ဒါပေမဲ့.. ခင်
မဆပ်နိုင်ရင်တော့ မင်းဘဝ
မှိန်းချုပ်လိမ့်မယ်..
ပြီးတော့ ငါ့ကို မတွေ့ရဖို့
မမျှော်လင့်နဲ့ ငါ့ကဲ..
စာရိတ်လို့ လိုက်နေမှာ

မင်း ဘယ် သွားလကဲဆိုတာ သိရင်
ပေါ့ကွာ.. စိတ်မပူပါနဲ့ ပြုကြီးရာ
မင်းကောင်မလေးက မျက်မမြစ်
လေးပဲ သူ့ပါးကို ဖက်နမ်းသွားရင်
တောင် မင်းလို ထင်ချင် ထင်နေမှာ
ဟားဟား သွားပြီ.. ကိုယ်ရော

သိန်းဌေးကြည် ထွက်သွားတော့ သူ လက်သီးကို တစ်စား ဆပ်ဖို့တော့

ဘာတွေလဲ ပွဲကြီး
ငါ ဘာမှ မသိပါလား
ရထားလမ်းမှာ ဘာတွေ
ဖြစ်ခဲ့လို့လဲ ..

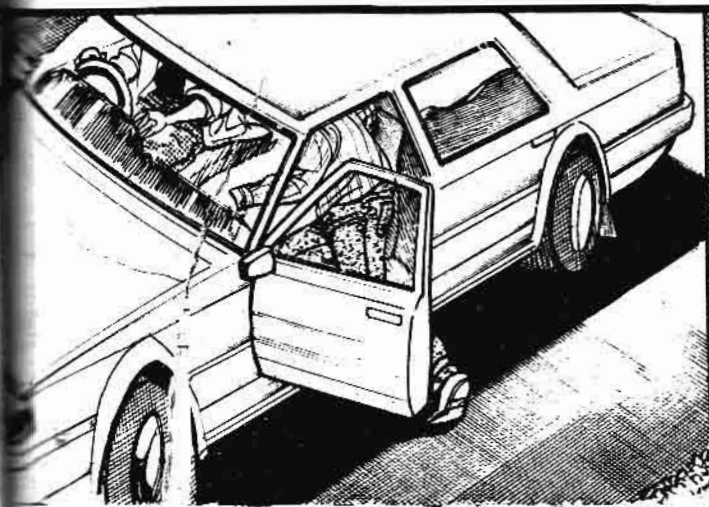
ပုပြင်ဇာမေးကို မမြေ့ဘဲ သူ ဟန်းဖုန်း
ကို ထုတ်ကာ ဧဇိကေသီ ဆီ ဖုန်း
ဆက်လိုက်သည် ..

ကျွန်တော် ဇာရေးတကြီး ဇာလုံပုံ
ကို ခွဲပေါ်လာလို့ မိမိ အဖွားရမယ့်
ဇာဖြူ ဧဇိကေသီနဲ့ ရာဂရားတို့
ကိုယ်အာသာ ပြန်လိုက်ကြပါ ..
ဒါပဲဇော် ..

ဖုန်း ပိတ်လိုက်တော့...
ပုပြင် ကားပေါ် ကမန်း ကတန်း တက်သည် ..

ကားက ခပ်ကြမ်းကြမ်း လောင်ထွက်သွားတော့မယ်..

ဒေါ်ကေသီ၊ ဖြောင်းပေါက်ဖွဲ့ ကြာရင်ရင်၊ မျက်နှာကို ကျုံ့သွားလို့ ခုနကလူက ဘယ်သူလဲဆိုမယ် ဧကသွေးများ ဆင့်ပြားသွားတော့ဇာ..

မိန်းမတို့
ကောသိက
ဘယ်သူ့
မှာလဲ

ဖြူဖြူမယ်လေ
သမီးက မောင်မိုးလုံးနဲ့
လိုက်သွားလို့က
နီးလေ

ဇနီးမေ
မလိုက်ချင်
တာ...

မောင်မိုးလုံး
ကောသိက
ဘယ်သူ့
မှာလဲ
မောင်မိုးလုံး
ကောသိက
ဘယ်သူ့
မှာလဲ
မောင်မိုးလုံး
ကောသိက
ဘယ်သူ့
မှာလဲ

ဇနီးမေ သက်ဖြူတစ်ချက်ချင်း မေမီးညီတို့ဖြူလိုက်မိ၏ ..

မောင်မိုးလုံး
ဇနီးမေကို မိန်းမကို
စာသေစာချာဖြန့်ပို့
ပေးပြီးခန့်

ဟုတ်ကဲ့
မိတ်ချင်ပါ...

ခမ်းကောသီ ထွက်သွားတော့
သူ နာရား လက်ဖျံလေးကို
ဆယ်ကိုင်းကာ...

လာ...
နာရား...
ကားပေါ်
တက်

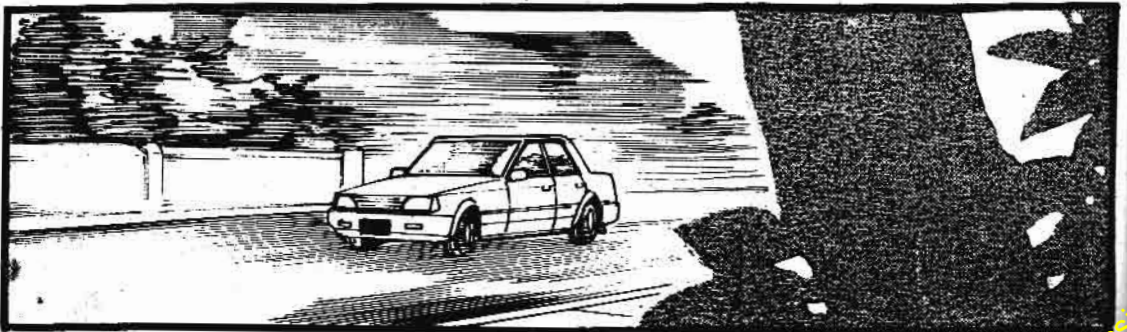

မာလ္လာဘုရားက လက်ကို ရှုန်း
ထွက်ရင်း တက်လိုက်ပေလို့ "

ဘယ်
သွားမလိုလို့
ကိုးစီးလုံး

လဝဇ္ဇာရိပ်မှာ
သွားစားမယ်
လေ...

ကားလေးက လဝဇ္ဇာရိပ် စားပေတက်ဆိုရင်ဆို
နီးတည် သွားတော့မလို့ ..

ဘာဖြစ်
လို့လည်း
မဖြစ်

ဘာကိုလဲ

သိပ်မြေကြည်
ပြောတဲ့ကိစ္စကို
ပြောနေတာ

ဘာ
လုပ်မှာလဲ
မင်းက...
သိတာ...

မဖြစ်
မင်း စာပေါ်
တုးမနေနဲ့
ကွာ...

ကျောင်းလေး
ဧည့်သည်ကို ငါ
ကယ်လိုက်လို့

ဘယ်လို

၁၇ မြေကြောင်းကုန်စစ်ကို ပြောပြလိုက်တာပဲ...။

ဒါ
မင်း ကြောင့်တာပဲ
ပြန်ကြီး... မင်း သူ့ကို
ဂွဏ်ပေးလို့က်
ရမှာ...

ငါ့ရဲ့မှာ ဖက်လို
ဖြစ်တာကိုတော့... ငါ
လက်မခံဘူး မုပြင်း...
ကိုယ်သေရမှာ ကျတော့
ကြောက်ပြီး သူ့ဖူးကို
ကျတော့ သေမင်းခံတွင်းဝ
တွင်းပိုက် ဇာလုပ်
ငါ မလုပ်ဘူး...

လုပ်ချင်တာလုပ်
ပြန်ကြီး... မင်းကဝနဲ့
မင်းပဲ...

ကြောင့်က မုပြင်း ထရပ်တော့ သူဒါ လိုက်ရပ်ရတို...

လာ
ပြန်မယ်

ဘာဖြစ်
သွားတာလဲ

ဟိုမှာ

ဘာလားလုပ်
တာလဲ သူတို့
နှစ်ယောက်က

ဘယ်ထိမလှီ
လာ မကြည့်နဲ့
သွားမယ်

အခုလိုပါပဲဆိုမှ ကိုမိုးလုံး ဆိုသလိုလုကာ သူ့ကို ဖြစ်ဖြစ်စကား ဖြစ်သွားမယ်..

ဟာ
ကိုညိုခေ... ဆံပွ
ဆံတတ်တယ်
ဗျာ..

ဟုတ်ကို

လာဖွာ
ဟိုမှာ ရာဂူးလည်း
ပိတယ် ကျွန်တော်
နကာခံပါမယ်.
လိုက်စားပေါ့!

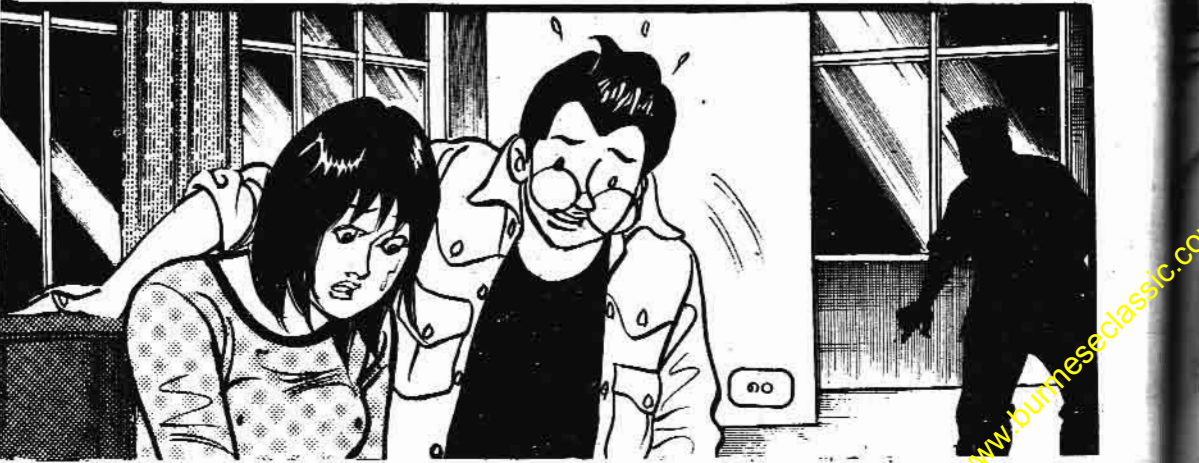
ဟဲ့
တော်ဖြို...
ကျွန်တော်လည်း
ခုပဲ စားထား
တာ

စိုးရွှေရ ရောက်သံကြောင့် မူ ချက်ချင်း ဆိုသလို
စာလွှာတရားနား ရောက်သွား၏ ..

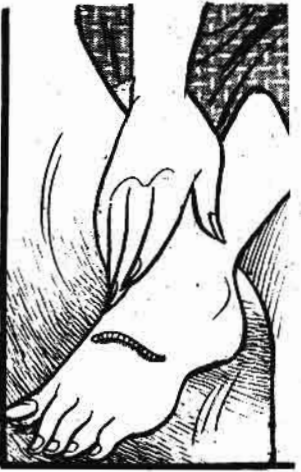

ဘာ ဖြစ်တာလဲ
ဘာဖြစ်လို့လဲ
ညီမလေး....

ခြေစောက်
ခြေစောက်ပေါ်မှာ
ဘာကြီးလည်းမထဲဘူး
မို့နေတယ်. ဂိမ်းတို
ဂိမ်းတိုကြီးနဲ့

ရထားကောင်ပါ
ညီမလေးတို့... ဘာမှ
မဖြစ်ပါဘူး...

ရှင် ဒီကို
ဘယ်တုန်းက
ရောက်နေတာ
လဲ...

ဖြောက် ကြာပြီ
ဧည့်သည်တွေ စကား
လာပြောတာလေ...

ဧည့်သည်တွေရဲ့
လား... ဟင်
ရှာရား

မိုးလုံးရဲ့
ရောက်နေလို့လား မယ်
စာလှစာရားက သူ့ထက်ကို
မရဘဲ လိုက်ပါ ခဲ့သလား ..

မိမိ
တန်းမြန်မောင်
ရဲ့...
ညီမလေး

ဓာတ်တရားက မဖြေ...

ညီမလေး
ကိုကိုမေးနေတာ
ပြန်လေ..

ဓာတ်
သောက်ထားတံ၊
သူနဲ့ ကျွန်မစကား
မဖြေချင်ဘူး
ညီမ..

ဓာတ် မဟုတ်ပါဘူး
ညီမလေးရဲ့ ဘီယာ နည်းနည်း
ပြီးပါး သောက်ထားတာပါ
ဓာတ်ကို ခွဲဆိုတော့လည်း
မသောက်လို့ မကောင်းတာ

မကောင်းတံ ဓာတ်ကြည့်တော့ ရှင် ယုတသိပြီး
ကောင်းတံ ဓာတ်ကြည့်တော့ ရှင်ဘာလို့ မယုတတ်
တာလဲ ညီမ..

ဒီကောင်: တစ်ခွဲနီးမှ မပြောတော့၊ ကြာတော့ ခွဲချင်လာသလို...

ငယ်ငယ်တုန်းက
ဧကပေ လုပ်တာတွေ
ကြည့်ထားတာ
လေ

မကောင်းတဲ့
ဧကပေကြည့်တော့ ရှင်
ယုတတ်ပြီး ကောင်းတဲ့
ဧကပေကြည့်တော့ ရှင်
ဘာလို့ မယုတတ်တာလဲ
ညီခေ...

ဝေးပြီကွာ
လို့ကို ညီမလေးနဲ့
ခကား နှိပ် မလူ
ချင်ဘူး...

ရှင် ဘာလို့
ဖြန်လာတာလဲ
ဧကရက်သောက် စီးကရက်
သောက်တတ်နေတတ်
ရှင်ပုံကို ဖြစ်စေချင်လို့
ဖြန်လာတာလား

ဒီပေမဲ့
ကျွန်မက ယုက်မဖြစ်
ဆိုတော့ ကံကောင်းစွား
တယ် နေ့ကတစ်ခေါက်
တော့ ကျွန်မရှိနေတုန်း
စီးကရက်သောက်ဖို့
ပြောချင်တယ်

ညီမလေး ကိုကိုကတော့
လူတစ်ယောက်က သူလုပ်ချင်
တာကို လုပ်ချင်တဲ့ ဓာတ်ပြား
လုပ်ခွင့်ရှိတယ်ကို ထင်တယ်
ကိုကို ညီမလေးကို ဂရုစိုက်
မယ် စောင့်ရှောက်မယ်

ရှင်ပြောတာ မှန်တယ် ညီစေ..
လူတစ်ယောက်က သူလုပ်
ချင်တာကို သူလုပ်ချင်တဲ့ ဓာတ်ပြား
မှာ လုပ်ခွင့်ရှိတယ် စင်ဒီတော့
ဓာတ် ကျွန်မ ရှင်ကိန်းကို
မခိုချင်ဘူး.. လမ်းပဲလျှောက်
ချင်တယ် ကားကို ဝယ်
ပေးတော့..

ဧည့်သည်မှာ မိုးရွာ
နေတယ်လေကွာ
ပြီးတော့ ဟိုရွှေဆိုရင်ပဲ
ခြံကိုရောက်ပြီဟာကိုး
ဖလှောက်နေတော့
လိမ္မာတယ်

ဒီပေဖေ
ကိုကိုဘဝကို ညီမလေး
ခြယ်လှယ်ဖို့
မကြိုးစားနဲ့

ကားကို ဝယ်လိုက်
ညီစေ ရှင်ပြောတဲ့
ဟိုရွှေဆိုတဲ့ နေရာကို
ကျွန်မဘာသာ ကျွန်မ
လမ်းလျှောက်ခွားမယ်
ကိုး ကိုရယ်

ဘေးရီး ကိုကို
ပြောတာက ခဏ
နေရင် ချိမ်ရောက်ပြီလို့
ပြောတာ ရောက်တော့
မယ်နော် ခဏလေးပဲ

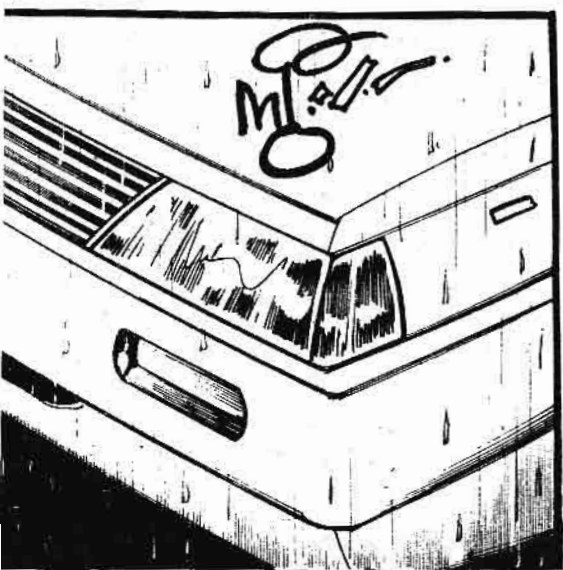
ခွီဖလေး
ကားကို ရပ်လို
ပြောနေတယ်
ဧန့်..

မရစ်နဲ့ကွာ
ဇာရား

ဧကန်ကလေး
မေးတိုကားကို
ခွီဖလေး ကျွန်မ
မသတိပေး..

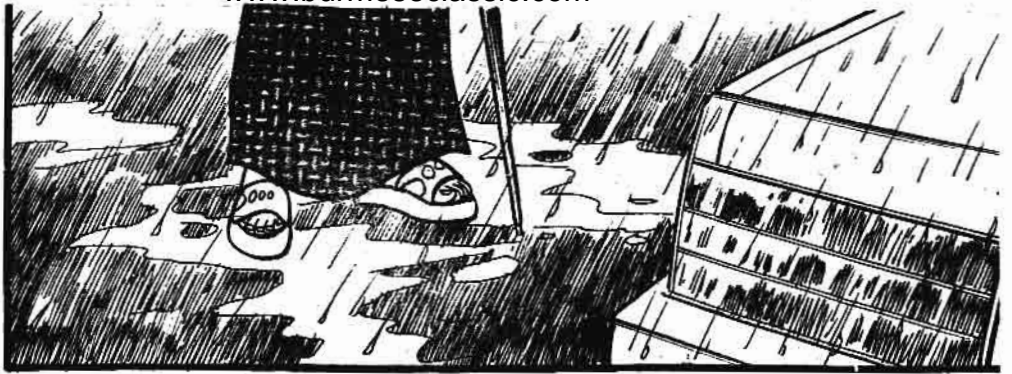
ဧကန်ကလေး စကားဆုံးတော့ ကားက
တုံခန့် ရပ်သွားတော့သည် ..

လော့စ်
ဖွင့်လိုက်ပြီ
ဆင်းတော့....

ဧကန်ကလေးကလည်း မဆိုးမတွပ်
တံကား ဖွင့် ဆင်းသည် ..

သုလည်း
မိန်းမ
မောင်
ကားမောင်း
ထွက်ခဲ့၏

ဗွကြီး မလုပ်နဲ့
လေကွာ ခိုးဖွာနေတံ့
ဟာကြီးကို ဖြီးတော့
ကောင်မလေးက နေကောင်း
တာလည်း မဟုတ်ဘူး

သုလည်း
လုပ်တာပဲ နေပေ
ဖြီးတော့ မင်းက ဘာဖြစ်
နေတာလဲ... မင်းပဲ သုကို
စာသက်တိုစေချင်
ဖြီးတော့...

အခုဟာက
စာသက်တိုမှာမှ
မဟုတ်တာကွာ...
အလွန်ဆုံး ဖျားရုံ
စိတ်ကပ်ပီ ငြိမှာ

ခင်ဒါလည်း
ကောင်းတာပဲ
စိတ်ကပ် အပေါ်
တုတ်ဖိုနီးမ
နေပေစေ..

ပွဲကြီး...
ကောင်းမလေး
လဲ သွားပြီ..

သူ ကားကိုရပ်ပြီး ပြေးခဲ့ဖို့တော့သည်..

ဟုတ်

ဟုတ်

ပါးကို ဆက်ဆက်ဆက် ပုတ်နိုးသည်..
မရ... မိုးရေတွေလည်း ရွဲကုန်ပြီ

ပွဲကြီး ဘာကိုမှ မစဉ်းစားတော့ဘဲ
ဧည့်တရား ကိုယ်လုံးလေးကို ပွေ့ချီလိုက်တော့သည်

သူ ကာလကားကိုပေးရင်း စာပြေးတစ်ပိုင်း စိတ်ထဲ ထည့်တော့
ခေါ်ကောသီ နောက်ဆုံးပြောပြပါသည်။

မပြင်း မင်းကား
ကို ဖောင်းပြီးခြစ်သွင်း
လိက်... ငါ့ ကားကို ဒီ
ဇာတိပင် ပေးခေါ်သွား
တော့မယ်...

ခေး
သွား... သွား

ဘယ်လို...
ဘယ်လို ဖြစ်ရပြန်
ပြီလဲကွယ်... ဘယ်က
ဝန် ဘယ်လို

ခေါ်ကောသီ ကားကို
ဇာတ်စာစားလဲပေးပါ
ပြီးတော့ခေါ်ကောသီကိုပါခေါ်ကော
ခေါ်ကောသီပေးပါ ပြီးမှ
ဆရာဝန်ခေါ်သတ်ရင်
ခေါ်မယ်

ကောင်
ပါပြီကွယ်..

သူ ချစ်ပေါ့တာကို
ခေါင်းထုတ် ဓာတ်စာစား လဲပြီး
ဗားနောက် ပြန်ထားခဲ့သည်။

ဇာဇာ:
ဗားနောက် သမီး
မရသေးဘူး
လား

မရသေးဘူး
ဗားနောက်လို့ခေါ်

သူ စားဖွားထိုင်ချလိုက်ရင်း စိုးရိမ်မှု ဓားပြည့်နှင့် ဗားနောက်လက်
လေးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ လက်ကလေး လှုပ်လာသည်။

ညီမလေး
ညီမလေး သတိ
ရလာပြီလား

ဗားနောက် မျက်လုံးလေးတွေ ပွင့်လာသည်။

ညီမလေး

သူ့ ဓာသံကြောင့် ဓာလှတရား
ဆတ်ခနဲ ထ ထိုင်ပြီး လက်ကို
လက်ကို ပြန်ဆွဲယူလိုက်သည် ..

ဖြည်းဖြည်း
ထ... လေကွာ
ရိပ်ကောင်းတာလဲ
မဟုတ်ဘဲနဲ့

မထိနဲ့...
ညီစေ ဂွဉ်ကို
ကျွန်မ...
မှန်းတယ်

ကော်ဖီခွက်လေးကို ချွတ်လိုက်ပြီး ဓာလှတရားလက်ထဲ
ထည့်ပေးလိုက်သည် ..

ကော်ဖီပူပူလေး
သောက်လို့
ဓာသွေးပြေစွာ
ခံစားစေ ..

၉၁

စာလှတရားက ကော်ဖီခွက်ခွင့်
သို့ကိုပက်သည်။

စာပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် သူ ဖတ်တတ်ရပါပြီးသား
ဖြစ်သွား၏။

ဟယ်...
အဖိုး...
မောင်ခွဲစေ
ရတိုလား

ဓားရား ဘယ်လို
လုပ်ဖို့ကိစ္စတာလဲ. ဒီမှာ
ကိုကိုရင်ဘတ်တွေ
စာကုန် ပေးကုန်ပြီ

ကိုယ့်စာစစ်ကိုက
စေတနာနဲ့ကိုက်
တာကို ဒီလို
လုပ်စေရလား

ကိုစွဲမရှိဘူး
ခေါ်ကောသိ

စာပေအား စိတ်ဝင်စားသူတို့
တက်ပွားစေရန်အတွက်

မိခင်ဘဝဟာ
ပေးသွားတာပဲလား
ရာရားက မျက်နှာကို
ပက်လိုက်တာ..

ကျွန်မ မျက်နှာ
မမြင်တာ ရှိသောအခါက
ကောင်းသွားတာပဲ သိခဲ့
ပြီးတော့ ရှိတဲ့ စိတ်ကိုလို သတ်
မှတ်မယ်စာစား ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
သတ်ပေးလိုက်မယ်

ဘာဖြစ်
သွားသေးလဲ
မောင်ညီမေ

မပါဘဲ
နည်းနည်းပဲ ပူ
သွားတာပါ...
စိတ် မပူပါနဲ့
မိခင်ကေသိ...

နန်း [၇၇]

ဒါလှတရားကို...လား

မင်း ဒါကို...ဘာလုပ်မှာလဲ

လက်ဆောင်ပေးမလို့လေ ..

ဘာပဲ မင်း က...လို့ချင်လို့လား ..

တော်ပြီ... ကျေးဇူးတင်တယ်နော် ခွဲကောင်.. မာဆီကျတော့ လိုချင်လို့လားတို့.. မင်း က တကယ် မကုသကောင်တို့ ဝိကောင် ..

သူ တစ်ချက် ဂုဏ်ပိုက်ရင်းမှ Capsule ဆေးတောင်ကို ဘဲလုံ ကီးချိန်းဆဲထည့်ကာ တုတ်မှာချိတ်ဂုဏ်ထည့် ..

၉၄

ပြီးမှ စာခန်းထောင်၊ သွားထောင်
ထားလိုက်သည်။

ကောင်မလေးက
မင်းကိုမှ အမြင်
မကြည့်တာ အိမ်ထောင်
အသစ်ကို မင်းပေးရင်
ဘယ်ဟုမှာလဲ..

မင်းဟာကလေးလည်း
ရဲချင်လင့်ချက် နည်းလိုက်တာ
ကွာ ကောင်မလေးက
မိခင် မာမယ်ပဲ ပိုကွာ
ပဲတော့ လွယ်မယ် မထင်ဘူး

မိန်းမပိုကွာ...
အာယူကိုင်တာရင်
လွယ်လွယ်လေး ဂရုစိုက်ပြ
လိုက်ရင်.. လိုလို လိုလို
ပြန် ဖြစ်တာမှာပေါ့..

အာလှလှကားက မိန်းမထဲကမိန်းမ မဟုတ်တာတော့ သေချာတယ်
ပုံကြီး မင်း အခုချိန်ထိ သူ့ကို ဂရုစိုက်ခဲ့တာပဲလေ သူ့က မင်းကို
ဘာပြန်ပေးလဲ ခင်ကားတွေပဲ မဟုတ်လား ပြောဖော်သာ
ပြောတာ အိမ်ကောင်မလေးက လွယ်လောက် အသလုံးက ခါပါ..

အခု
ပေးမှာမှ မဟုတ်တာ
ရာထီ ဂုဏ်ထူး တစ်
ကင်းခင်လာပြီ ဆိုမှ
ပေးမှာ

အစာရဲ့ ကြာလို့
ရမှာပေါ့..

ပြောပြီး... သူ
ငါ့အားထက်ကို ဆင်းရဲတော့
သမင်းစားခန်းက ထွက်လာသလို
ကလေးတရား နှင့် ဆုံသလို ..

သူ ရေကပိတ်
ရပ်လိုက်တာမို့
ဧကလွတ်ရား ရပ်သွားပြီး
နားချိန်သည် ..

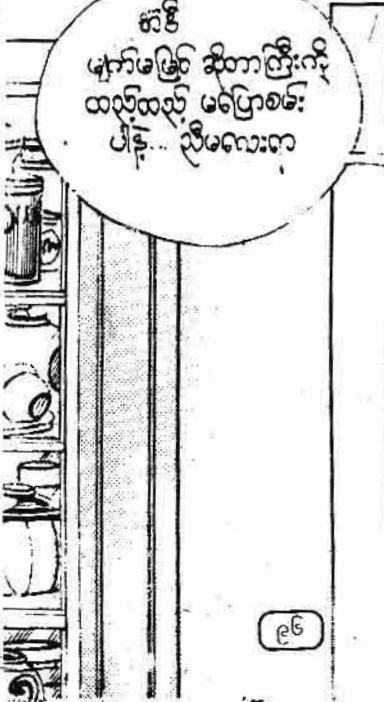

လိုလိုပါ
ညီမလေးရဲ့

မယ်လေး ညီစေ...
ရှင်ကို ရှောင်သွားရမောင်
ကျွန်မက...
မျက်စိ ဖြစ်...

မာနီ
မျက်စိဖြစ် ဆိုတာကြီးကို
ထလိုထလို မပြောစမ်း
ပါနဲ့... ညီမလေးက

မာမာ!
ဧကလွတ်လေ

သူ့ခင်ပျိုထံသို့ တက်လာပြီး ခင်ပျိုထံထဲက
ခင်ပျို ခန်း ဖြစ်တော့သည်။

သီမေး: ကိုကိုကို
ခင်ပျိုတက် မှုနဲ့
ခင်ပျို: ကိုကို ဖြစ်
မေးတော့ပါဘူး: ကိုကို
ဟိုကိုပဲ ဖြစ်တော့သည်

ဘာ
လုပ်နေလို့လဲ
ပဲဗြီး...

ဖြစ်တော့မလို့

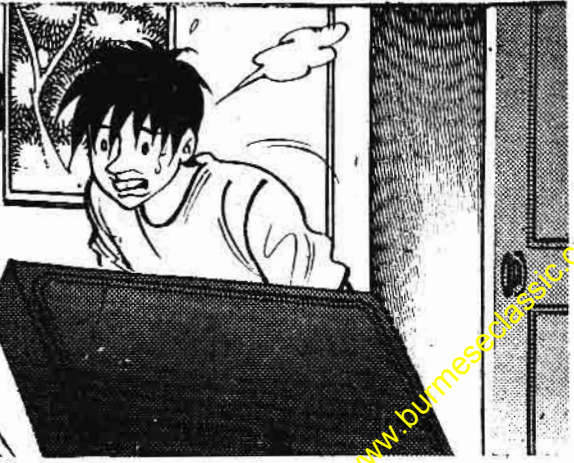

ဘာ

ဖြစ်တော့မလို့
ဖြစ်တော့

၉၂

မင်း ရှားလေးက ဖိုက်ဆံ ခိုအိတ် ဖိုက်ဆံက တယ်ဖို လုပ်ခွာလဲ

ပုပြင်က ပြောရင်း သူ့ဇိတ်ကို စိတ်ကူးဆွဲသည် သူ လွှတ်ပေးလိုက်ပြီ။ စာခန်း ဖြစ်သို့ ထွက်ခဲ့တော့ စာလွှာရားခွင့် ဆုံးသည် ..

ဟင် ညီမလေး

ဆုံးဖြတ် ပြီးသွားပြီလား ညီမေ ..

မင်း

ရှင် ဆုံးဖြတ်တာ တာယယ်ဆိုင်ရ် ရှင် မှီ တစ်ယောက် ကျွမ်းကျင်လွှတ် တာကို ရေတာ့မှာ မဟုတ်ဘူး ..

ဧည့်သည်များ
ပြောပြီး
လှည့်
ထွက်ခွာ
သူ
လက်ကို
ဖမ်း
ဆွဲထားရင်း

ညီမလေး ကိုကိုကို
မုန့်နေသေးရင်
ကိုကို ထွက်သွား
လေးပို့ ဝမ်းလေး
ဘူး...

ကျွန်မ ပြောပြီး
ပြီပဲ ညီမေ့ ဧည့်
ရှင်ထွက်သွားရင်
တစ်ယောက်လုံး...

ညီမလေး ဆွဲခွာ
ဘူးဆိုတာ ကိုကိုဝံ့တာပဲ
ဒီပေမံ တစ်ချိန်လုံး ညီမလေးက
ကိုကိုကို မုန့်နေတာ
ဧည့်သည်ကြီးက...
ဆိုးတယ်.

ဧည့်သည်ကြီး ဖြစ်သော်လည်း
ဥပဒေအရ ကျွန်မ လေးနှစ်
သမီး ကတည်းက ရှင်နဲ့ ရှင်ဧည့်
က ဧည့်သည်ထွက်သွားခဲ့တာလေ
ရှင်ကို ဧည့်သည်လုပ်သွားတာကျွန်မ
သာမူ ခေါ် နိုင်မယ် ထင်နေ
လို့လား...

မိသားစု
ရှိသူများနဲ့ ဧည့်
တစ်ယောက်တည်းနဲ့
ကြီးပြင်းခဲ့ရတဲ့ ဧည့်သည်ကြီး
ဘဝကိုလည်း စာနာ
ဖြည့်ကြပါအံ့.

ဧည့်သည်များ ရှိကြီး တင်
ငိုရင်း ပြောသည်..

ကိုကို ညီလေးကို
ခိုနေက စပြီး စောင့်ရှောက်
သွားမယ်.. ညီမလေး
တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်
တော့ဘူး သိလား..

မယုံရဲတော့ဘူး ညီမေ
ငယ်ငယ်တုန်းကလည်း
မေမေ တစ်ယောက်လုံးစောင့်ရှောက်
မာတ်ပီ သိခဲ့တာ ဒါပေမဲ့
ဖြစ်မှ ဖြစ်မလာခဲ့တာ

ကိုကို ကတိ
ပေးပါတယ် ညီမ
ဇားလယ်.. ကိုကို စောင့်
ရှောက်ပါ့မယ်ကွာ

သူ့စကားစာခုံးမှာ
စာလှူတရားက
စာခန်းထဲ ဝင်သွား
တော့၏ ..
သူ ခေါင်းထဲ
လက်ထိုးသွင်းပြီး
ဖွယ်တော့သည် ..
ခံစားချက်ကလည်း
ပြင်းလှိုက်တာ..

သူ ဇာနည်ထံ
ပြန်ဝင်ခဲ့တော့ မုပြင်းက
လက်မထောက်ရိုး ငြိသလို့..

ဇာနည်
ပြောတယ်မဟုတ်ဘူး
ပြန်ကြီး...

ထင်ထားတာ
ထက် သူ့ခံစားချက်
က.. ဖိုပြင်းတယ်
မုပြင်း..

သူ ငါ့ကိုပေါ့လို့လေး
မုန်းတာမဟုတ်ဘူး...
တစ်ချိန်တစ်ခုမှာပဲ သူငါ့ကို
ထွက်မပေးဘူးခေချင်ဘူး... သူ
ဘေးမှာ ငါ့ကို ချီခေချင်တယ်
တော်တော် ရှုပ်တာပဲကွာ

ဇာနည် မင်းနဲ့ မဆိုဘူး
လေ ဇာနည်ဆိုတော့ စိတ်တော့
ခဲစားရတာပဲလေ ခင်းတက်က
သူ့ကို ထပ်စောင့်ပြီး ဂရုစိုက်
ပြန်ပို့လို့တာလေ
မဟုတ်ဘူးလား

သူ
မုပြင်းကို
လွယ်လွယ်ပဲ
ခေါ်ပြီး
လိတ်
ပြန်ရိုက်
တော့သလို့..

အားပေးခြင်း [၈]

BURMESE CLASSIC .COM

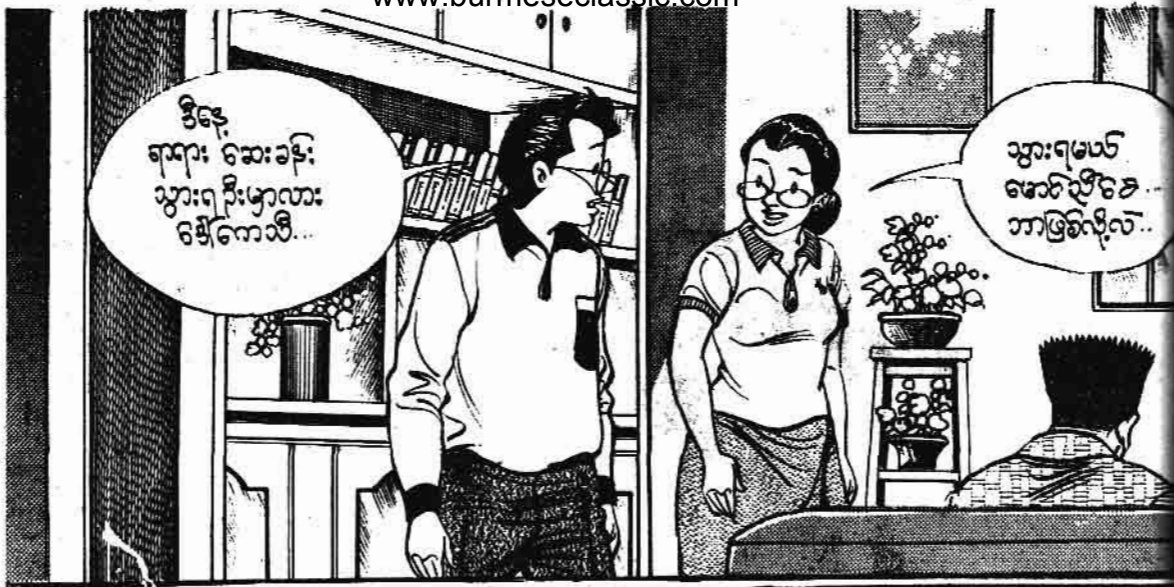
၁။ သူ့အောက်ပိုင်း
 မှု့အတော့ သူ့နှုတ်
 စိတ်ပွားစားတို့
 နားလည်မှု ကုန်ထိ
 ရသားကာ
 ခုနစ်ချစ်ခင်ခင် နေ့ဖြစ်
 ချီကြပါတော့သည်။

BURMESE
CLASSIC

၃၀၀

ဒီနေ့
ရက်က ခန်းခန်း
သွားရပြီးမှာလား
ခေါ်ကောလီ...

သွားရမယ်
မောင်ညိုစေ
ဘာဖြစ်လို့လဲ..

ကျွန်တော်
လိုက်ဖို့ပေးမလို့
မေးတာပါ..

ဟင် ဇာဇာ
ကိုကို..
လိုက်မလို့နဲ့

ဘာဖြစ်လို့လဲ
ညိုမေးရဲ့ ဇာဇာကလဲ
ကိုကိုပဲ လိုက်ဖို့
ပေးတို ဟာကို

ဟုတ်ပါတယ်
ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့တော့
လိုက်မလို့နဲ့
ခန့်...

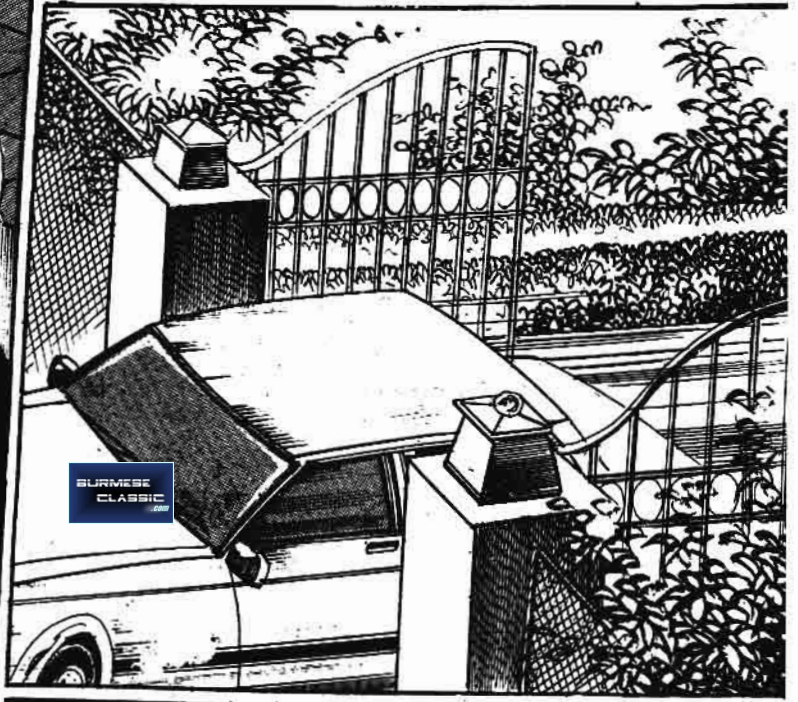
BURMESE
CLASSIC
.COM

သမီးက
မောင်ညိုလုံးကို လိုက်ဖို့
ပေးဖို့ ဇာဇာက အလှူတောင်း
ပြီး သွား ပြီး..
မောင်ညိုစေ...

မကြာခင် မှာပင် ဝေါ်ကောသီနှင့် စာလှတရားတို့ ကိုမိုးလုံး
ကားနှင့် ပါသွား ကြတော့မည်..

သူ ရုတ်တရက် စာလှတရား
မျက်နှာကို ပေးမိသားသည်
ဘာဖြစ်ခဲ့ပြန်တာလဲ...

ဝေးလေး
ဒါဆိုလည်း ကိုမိုးလုံး
နဲ့သွားပေါ့ ကိုကို
ဒီတိုက်ပါတယ်

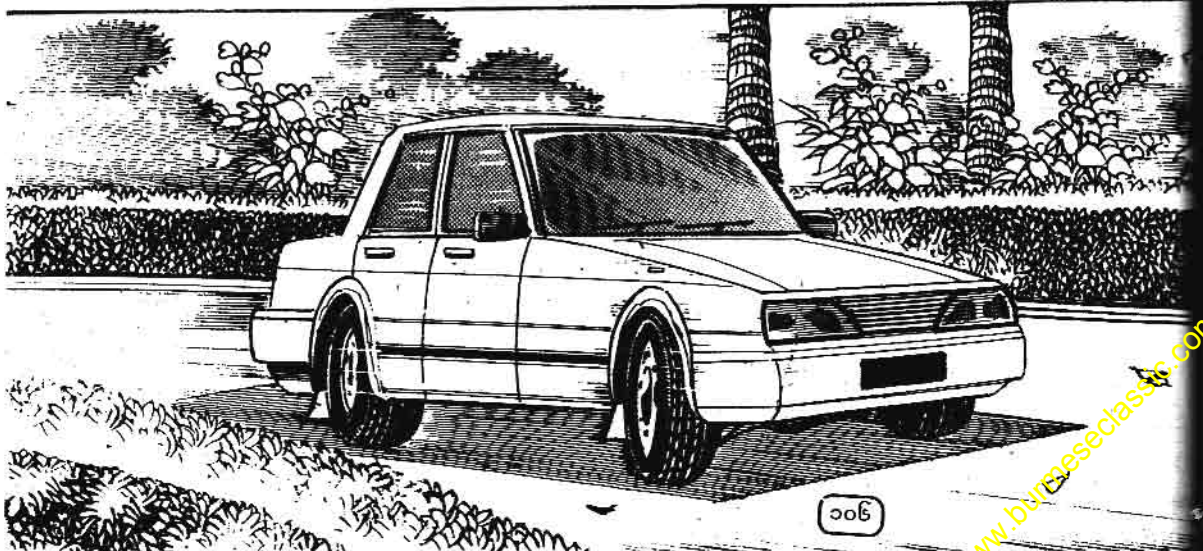

ဟဲ့
ဒါတို့လည်း
လိုက်ဖယ် ပုပြင်း

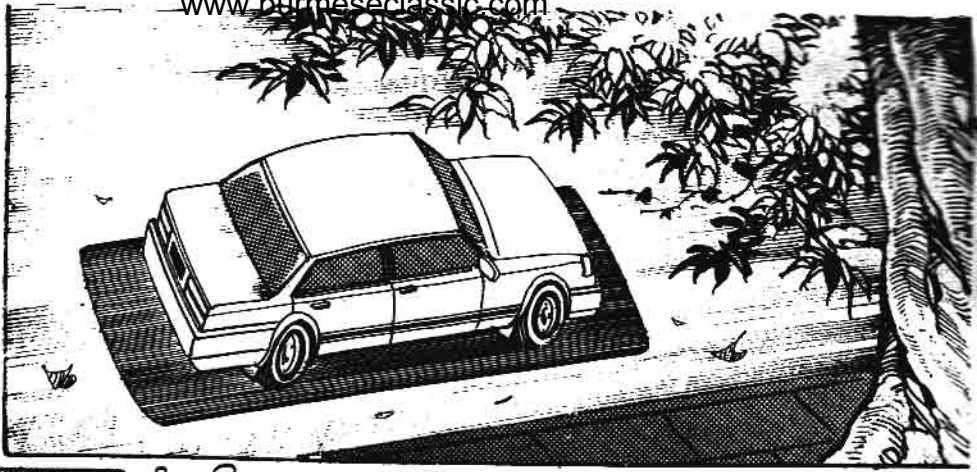

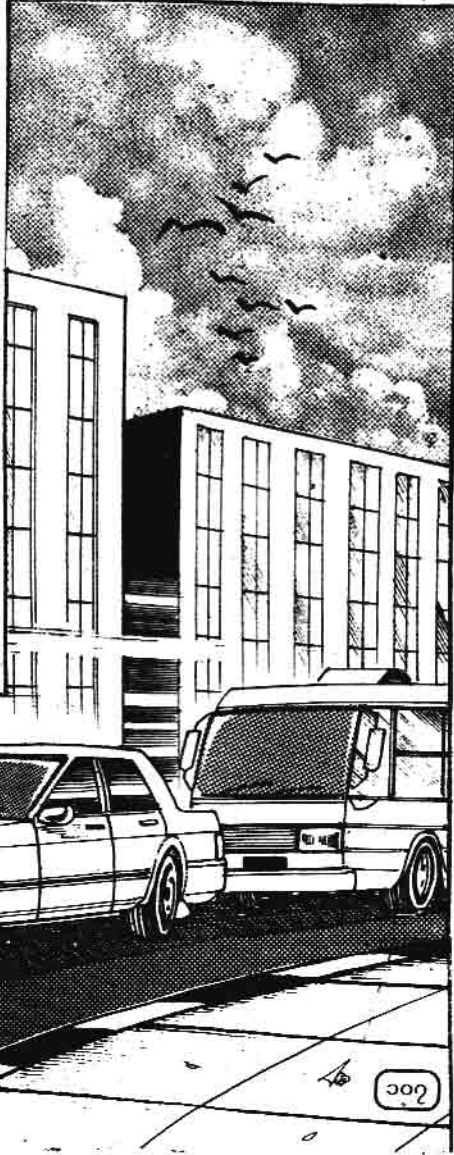
သူတို့ မိုးလုံး မောင်း ထွားပေး ကားဇာနည်မြ လိုက်ခဲ. ကြွလာ

တစ်နေရာမှာတော့
ခါနီးကပ်ကပ်
စာလှေတရားကို
မီးလုံးဒွင်လှည့်ပေး
လိုက်ကာ
သူမ ဘာသာ
ပြန်ပွားတော့၏

မိုးလုံးဇကားလေး ဆက်ထွက်သွားရာ လိုက်ခဲ့ ကြာတော့ မိုက်ချပ်ဆွေး
တစ်နေရာတွင် ရပ်လိုက်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ဒီမှာပဲ
စောင့်နေပါ ကိုစိုးလုံး
ဧကားနောက်ကို
မလိုက်နဲ့တော့

ဒီကားပါ
ဧကားရယ်.. တစ်ခုခုဆို
မှိုင်းဆက်ခေါ်..

ဧကားတစ်ယောက်တည်း ထွက်သွားသလုပ်ကို တွေ့ရဖို့
သူတို့ ဧကားမှ လိုက်ခဲ့ကြ ပြန်သည်..

ပွဲကြီး သူက မှက်လုံး
မမြဲဘဲနဲ့... ဟိုလူကို
ထားပြီး.. တစ်ယောက်
တည်း ဘာလို့သွားတာ
လည်း မသိဘူး..

ဝဲဧကား
ဘာလုပ်မလဲ
စောင့်ကြည့်ကြ
တာပေါ့..

ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်ုပ်တို့ လက်ပြပေးကြပါလားရှင် ကျွန်ုပ်တို့ သွားဆောင်ဖို့ပါ... ကျွန်ုပ်တို့ မမြင်ရဘူးပါ... လက်ပြပေးကြပါလားရှင်...

ကျွန်ုပ်တို့ သွားချင်တာ နေရာပေးဖို့လိုအပ်ပါ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်...

ဧည့်သည်များ နားမှာ လူတွေရောက်လာတာ တစ်ယောက်တစ်ယောက်နဲ့ ဘယ်သွားမလဲ ထိုကဲ့သို့ ပေးမယ်ဆိုတာတွေကို ကြားလိုက်ရသည်...

ဧည့်သည်များ ပြောလိုက်၍ ထင်သလို ဧည့်သည် ခပ်လတ်လတ် ဖိနှိမ် တစ်ယောက်က ဧည့်သည်များလက်ကို ဆွဲရင်း ခေါ်သွားသည်...

တော်သေးတာပေါ့ကွာ ဘို့ဖြန်နာနိုင်းငံမှာ ကုလိမယ်သုတွေပေါ် ခုနကို့...

ကျွန်ုပ်တို့ ဘာသာနဲ့

မော်မြိုင် အယ် ယာန် ဝိဇ္ဇာပညာ

လက်ထက်ရတနာ ဆိုင်တွေရောက်တော့
 စာမျိုးသမီးကြီးက စာလှတရားကို
 ထားခဲ့ကာ ထွက်သွားတော့သည်။

ဟဲ့ ပုဏ္ဏား
 မင်း... ဘာလိုက်
 လုပ်ပြန်လို့ ..

ပုဏ္ဏား လွမ်းဆွဲပမာဏ မရှိတော့ဘဲ ပုဏ္ဏား ဆိုင်ထဲ ရောက်သွား

ဘာများ
 စာဆိုပြန်ပါသလဲ
 ရှင်...

သူ ဘာမှ မရှိပြန်ဘဲ
 လက်ကားပြကာ စာလှတရား
 ကို လက်ဖျိုးထိုးပြလိုက်
 သည်... စာလှတရား နှင့်
 စာတူတူ လာတာ ဆိုသည်
 သဘော..

ဘီရပ်

သူက
ငါ့ကို သတ်မလို့လောက်
စိစစ်ပြီးပြီ. ငါ့ ဓာတ်ခွဲ
ဆွဲလိုက်လို့သာ ပြန်လွတ်
လာတာ..

ဟာ ဒီလူကြီးက
တကယ် ဘီရပ်
ဒီနဲ့ မင်းက ဘာလို့
ဓာတ်ခွဲဆွဲတာတယ်

ဓာတ်ခွဲ
ဆွဲဖို့
ဓာတ်ခွဲပေါ့!

ဘယ်လောက်
ပေးလိ ..

တစ်လ

ဒီနဲ့
ဘယ်လောက်
ဆင်ယူမှာလိ

ထောက်ခံရတာ

ပုပြင်ဖျက်ဆီးပြီး မျက်ဆံပြုံးနှင့်
ဘာမှ မပြောနိုင်ဘဲ ငြိမ်သက်သွား
လေသည်..

တွေ့ပြီမေ
ဒါလေး လိုချင်တာ
ဒီပုံလေး

လက်စွပ်လေးက
စာရမ်းလှတာပဲ
ညီမလေးက ရွေးတာ
တော်လိုက်တာနော်.. စာခက်
စာခဲရှိနေတာတောင်မှ ချွေ
မိုက်တာပဲ ညီမလေးချစ်သူ
ကတော့ သဘောကျ
မှာပဲ

ချစ်သူ စာတွက်
မဟုတ်ပါဘူး.. စာစကို
စာတွက်ပါ မနုဏ်ဖြန့်
ဆာဇားရ် ကိုကို
မွေးနေ့လေ

ဟုတ်လား
ဝမ်းသာပါတာပဲ
ညီမလေးရယ်..
ညီမလေး ကိုကို
ကတော့ သဘော
ကျမှာပဲ

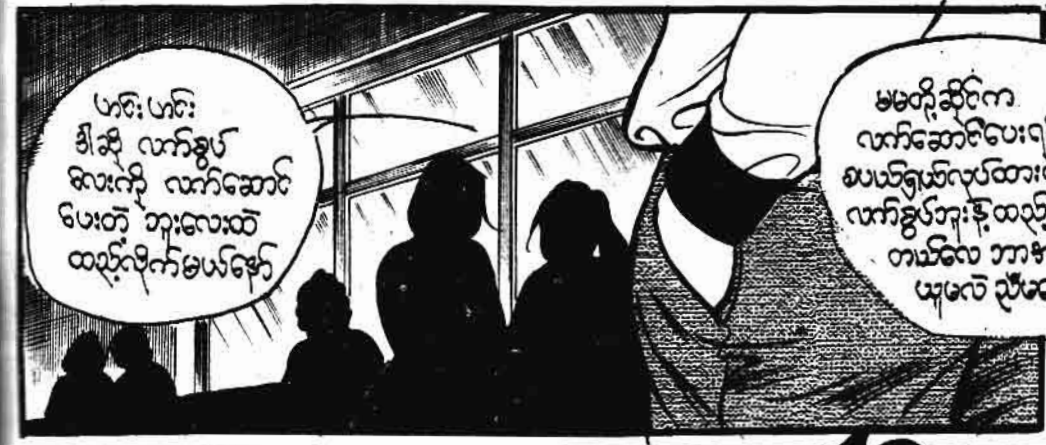

ဘယ်တော့မှ
သဘောကျသလောက်ဆိုတာ
ပြောမှာ မဟုတ်ပါဘူး...
သူက ဟင်း ညီမလေး
လက်ခွပ်ကြီးကလည်း
ပုံတုံး လိုက်တာ...
ဒီမျိုးပဲ ပြောမှာ

ဟင်း ဟင်း
ဒီဆို လက်ခွပ်
ခဲလေးကို လက်ဆောင်
ပေးတဲ့ ဘူးလေးထဲ
ထည့်လိုက်မယ်နော်

မမတို့ဆိုက်က
လက်ဆောင်ပေးရင်
စာပယ်ရှယ်လုပ်ထားတဲ့
လက်ခွပ်ဘူးနဲ့ ထည့်ပေး
တယ်လေ ဘာခံရောင်ဘူးလေး
ယုမလဲ ညီမလေး

စာဖြူရောင်
ရှိရင် မာဒီလေး
နဲ့ပဲ ထည့်ပေး
ပါနော်...

ကောင်းပြီပြီ
ကွယ်

အလှူတရား
ပိုက်ဆံရှင်းနေတုန်း
သူ ဆိုက်ပြင်ထွက်ခါ
တွေ့ရသည်။

ပုဖြူပုံခံကို ကြည့်ပြီး
သူ ပြုံးလှိုက်မိသည်။

ဘာဖြစ်လို့
ထွက်လာတာလဲ
တော်ကြာ ဟိုက
ပိုက်ဆံ ပိုယူ
လို့ကလေး ခိုကွ...

လူတိုင်း
မင်းလိုချည်းပဲ
ထင်...
မခန့်န့် ...

ဟဲ့
ကြည့်ခမ်း
မင်းကတော့ကို

ဟော
ဟိုမှာ သူ
ဖြိုထွက်လာပြီ
သူ ဘယ်လိုဖြို
မလဲ မသိဘူး
ခဲနီ

စာလွှာကား လျှောက်နေရင်းမှ
တစ်နေရာရောက်တော့ မြေကြီးပေါ်
စာလွှာကား ပုံကျသွား၏။ လူတွေ
အံ့လာသည်။

သူ မြေးသွားမည်လုပ်တော့ ပုပြင်က
သုလက်ကို စာဖီလှမ်း ဆွဲသည်။

မသွားနဲ့လေ ပုပြင်က
ကောင်မလေး မင်းရှိနေတာ
သိသွားရင် မကောင်းဘူး

သူ
လက်ကို
ခါထောင်ပြီး
စာလွှာကားနား
ရောက်နေတာကို
သွားလိုက်၏။

စားနားမှာ
မြဲနေသလို
လူတွေက
စားပွဲတရား
စိတ်ထိကာ
လိပ်စာကန်
တွေကို ရှာသလို..
ပြီးတော့
ဖုန်း ခေါ်၏..

ကံကောင်း
ငွေထက်မရွာ
မိုးလုံး မုန်းနဲ့ပါးကိန်း
ခေါ်ပိသဖြင့်...
မကြာခင်မှာပင်
မိုးလုံး...ရေကြီး
သုတေ ပျာဒွင်
ရောက်ရှိလာတော့သ

ဟာ
စားနားရယ်
ဘယ်လို ဖြစ်ရ
တာလဲကွာ

စားပွဲတရားကို
မိုးလုံး...
မြွေခေါ်
သွားတော့၏..

လက်ခွယ်ဘူးထုတ် လေးက
ဒီထိုင်း နေရာမှာ ကျန်ခဲ့
တော့၏

လူတွေ ရှင်းသွားမြဲ သူ လက်ခွယ်ခေး လေးကို
ယူကာ လက်ခွယ်ကို ထုတ်ဝတ်ဖိုက်တော့၏ ။

ထိုခဏမှာပင် ဖုန်းဖြတ်
လာသဖြင့် နားထောင်
လိုက်သည် ။

ဟုတ်ကဲ့
သိခေ... စကား
ပြောနေပါတယ်

ဟုတ်ကဲ့
ကျန်တော်ဓာသ
လာခဲ့ပါ့မယ်

000 X 44...
8.74.004

၁၁၇

ရပါတယ်
ဓာသနဲ့ နံပါတ်ကို
သိရင် ရွာလို့လွယ်
ပါတယ်... ကျန်တော်
လာခဲ့ပါ့မယ်

ပြောပြီး သူ ဖုန်းကို
ဖိုက်လိုက်တော့သည် ။

ဘာလို့လဲ

ရဲဖြာ
ခေါ်ကောလီ...
ဆက်တာပါ...
ဆေးရုံကိုလာခဲ့ဖို့
ခေါ်တာ...

ဒီဆိုက်ပာ
သွားလို့ကတော့
ပျဉ်း ငါ ခါနော်
တာကွဒီငှားပြီး
ပြန်ခဲ့မယ်

ခါး
ဒီဆို ငါ
သွားပြီ။

ဟော
မောင်ညီမေ
ရောက်လာ
ပြီလား...

ဟာဟာကို
ဒါနဲ့
ကိုမိုးလုံးရော

နုပျိုနုပျိုဟော၊ ရွှေရောင်သွားပေမယ့် ဓာသိကာ
ချက်ချင်း ပြန်ဝင်မည် ..

ဓာသုပုကိစ္စ
မှန်းလာလို့ ပြန်သွားတယ်
မောင်ညီမေရဲ့... ဒါနဲ့
မောင်မိုးလုံး ရာဂရားကို
ဆေးခန်းပို့ မှန်း
မောင်ညီမေဘယ်လို
သိလဲ ..

ဟွာ!

၁၀၉

ရာဂရားက
ကိုမိုးလုံးနဲ့ ဓာတု
ထွက်သွားတာလေ
ဟေ့ဟေ့လား

ဒေါ်ကော့ထီ အခန်းထဲက ထွက်သွားမှ
သူ ရာရူး အနာကပ်ခဲ့သည်။

ပြော ဟန်သာပဲ
ကျွန်မ မေသွားတာ
ကို...ကို မေးခွဲမ နှစ်ယောက်
စကားပြောလိုက်ကြစို့ ကျွန်မ
ဆရာဝန်ဆီ ခဏ သွားလိုက်
ဦးမယ်။

သက်သာရဲ့လား
ညီမလေး...။

ဟန်
သက်သာ
ပါတယ်

ဗီဒီယိုဖွဲ့လို
ကိစ္စနဲ့ သွားမယ်ဆို
ပြောတာပေါ့ ရာရူးက
စကားမှ အားမထောင်တာ
အခုကြည့် အာစိန်မပါတော့
နဲ့ကွရောက်ပြီ မဟုတ်လား။

တော်သေးတယ်
ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ဖြစ်ရ
တာလဲ သို့မလေးရယ်...
ဆေးခန်းသွားတာ မှားလဲပြီ
ဆေးခန်းကို ပြန်ရောက်
လာရတာလဲ..

မဟုတ်ဘူးကိုကိုရီ
ဒီနေ့ ဆရာဝန် မလာလို့
ဗီဒီ ရာရူးတို့
စားသောက်ဆိုင်မှာစား
ကြပြီးတော့ ဖိလ်ချပ်ရွေး
သွားတာ...

ခေါ်ကောသီ
ပါတာလား...

ဟင့် စား ဆန်တီ ကောသီက ဗီဒီပြန်ခွင့်
မယ်ဆိုလို့ ပြန်သွားတာ ရာရူးနဲ့
ကိုမိုးလုံးပဲ ဖိလ်ချပ်ရွေးကို သွားတာ

ဧညာ

၁၂၁

ဒါနဲ့ ကိုကိုကရော ဘယ်တွေ လျှောက်
သွားနေတာလဲ... ဗီဒီကောသီက
ပြောတယ် သူ ဗီဒီပြန်ရောက်တော့
တစ်လောက်မှ ဗီဒီမှာ မရှိဘူးတဲ့ ..

ဟို ကိုကိုက
ဧကလပ်ကိစ္စနဲ့ ဧကလပ်
ခဏ ထွက်ရလို့လေ
ဧက...

ကိုကို ဧကလပ်နဲ့
ဧကလပ်ထွက်တာဟာ ဆိုတာတော့
ခဏ ခဏ ကြားဖူးတယ်
ဒါပေမဲ့ ကိုကိုက ဧကလပ် လုပ်လုပ်
ဆိုတာ ဧကလပ်ထွက်တာနဲ့ ဧကလပ်
ရက်ရော့ကြီးနော် ဧကလပ်ဧကလပ်
ကို ညီမက ဧကလပ်ထွက်တာ...

ဒီကတော့
ညီမလေးကမူ
မေးတာ..

ဟို ကိုကိုကလည်း
မေးမှ ပြောမှာလား
ဒီဆီ ငယ်ငယ်တုန်းက
ဧကလပ်ထွက်တာတွေ ကြားတာ
ဘာလို့မေးဘိနဲ့ပြောလဲ

ကြော် ဒီကတော့
ဧကလပ်ထွက်တာတွေ
ပြောမှ ရမှာ
နဲ့လို့ပေါ့ကွ..

ဘာကို
ရမှာလဲ

ညီမတေးက
ဒီလောက်ခိတ်ဆိုးနေ
တာကို ချော့ဟဲ့
စာနေနဲ့လေ

ပြောသွားတော့လား

မထီပါဘူးကွာ
အာဒီကောင်မလေး
ကတော့ ကိုကို
ကိုကိုနဲ့ ခေါ်နေ
တာပဲ

ကိုကိုနော်

ဟော
ကြည့်ပါလား

ညီခေ

ရာဂားကလည်းကွာ အာဒီနာမထီကြီး
ခေါ်ခမ်းပါနဲ့ ရာဂား.. အာဖိုခေါ်လိက်ရင်
ကိုကို မဟုတ်ဘဲ အခြားတစ်ယောက်ကို
ခေါ်နေသလိုမျိုး ခံစားရတယ်.. မခေါ်နဲ့

ညီခေဆိုတာ
ကိုကို နာမည်
မဟုတ်ဘူးလား

မဟုတ်ဘူး

ဒါဖြင့်
ကိုကိုက
ဘယ်သူလဲ

ကိုကိုက
ကိုကိုပဲလေ!

ဟားဟား...ဟား
ဟား...ဟား

မရယ်နဲ့ ရာဂုးရဲ့
ရာဂုး ကိုကိုကို
ခ...ခ...ဖြင့် ပြန်တွေ့တုန်းက
လဲ...လဲ...အဲဒါပဲ ဖြစ်တာ
မှတ်မိလား

ဟား

စာဒီကတည်းက
ကိုကို စာဒီနာမည်ကြီးကို
မှန်းသွားတာ နားခြားပြင်း
ကတ်လို့...

၁၂၄

ဒါဆိုလည်း
ပြီးတာပဲ...
လဲ...လဲ...အဲဒါ
စတာပဲ

စကားတယ်

နက်နဲနဲ
ကိုကိုနဲ့နေနေ
လေ...အဲဒါ...ကိုကို
ကို... လက်ဆောင်
ပေးမလို့ ပစ္စားပေး
တာ...

ဟုတ်လား...

ဟုတ်...

အခုပဲဆို
ကိုကို ဖျက်နာ
ပစ္စန်းနဲ့ နေမှာပဲ
ဟုတ်တယ်...
ဟုတ်လား...

ကိုကိုကလည်း
ငြိမ်ငြိမ်နောင့်ပါ..
ရတည်း... ကိုကိုဖျက်နာ
တယ်လို့ ယုံစားပြီး
ဆိုတာ သိရင်လို့..

စကားတောင်း မဆုံးသေးဘဲ အလှူကရည်း
လက်ဆောင်ပေးသောက... ပစ္စန်းနဲ့ကိုကိုလဲ
ယူဖြင့်... ပစ္စန်းနဲ့ နောက်ဆက်ပစ္စန်းပေး...

ကိုတို့...
ရှက်လှုပ်မထား...
ပါဘူးဘွား...

ရှက်လှုပ် မနေနော်...
သိထားပါ... ရာဇဂုဏ...
ကိုတို့အောင်မြင်စွာ... အထူး...
ထိုမှာ ဗုံဖော်ကြည့်ပါရအောင်...
အခုအထိ ကိုတို့အောင်မြင်...
စွာ... နည်းနည်းလေးပဲ...
တော့... အထိလျှင်... ဗုံဖော်...
လျှင်... မရဘူး ဖြစ်နေ...
တာ......

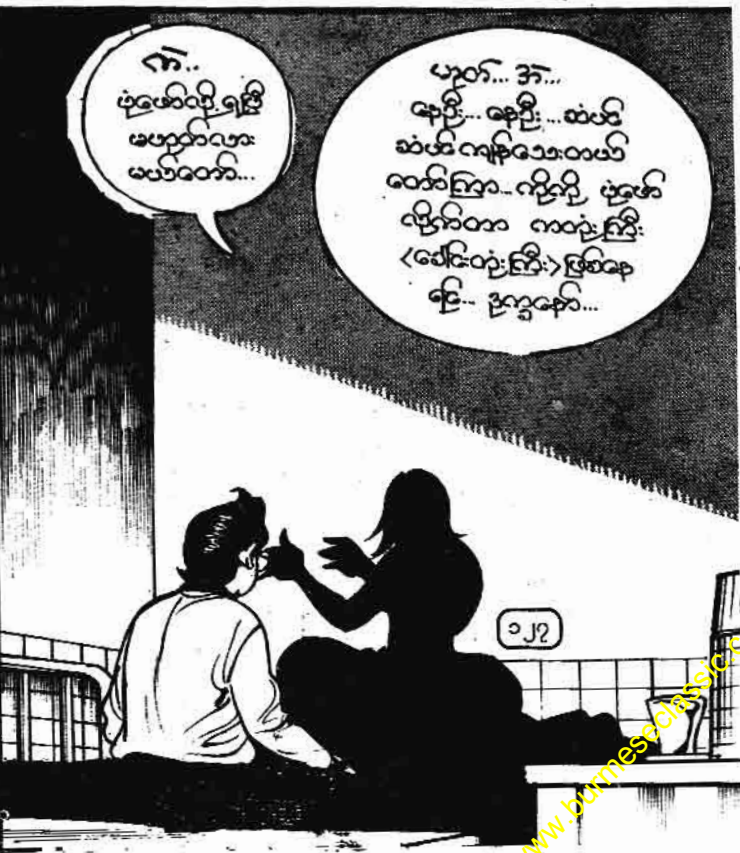

ရာဇဂု... ကိုတို့...
ကြီးလာတော့ ဖြစ်...
နေတဲ့... မျက်နှာပုံ...
ကိုမူ မသိထား...
ဖြစ်ဖြစ်နေပါလို့...
နော်...

ရာဇဂု... လက်အောက်မှာ...
ပေါ်... ရော့ကလေးပြီး...
အသံထွက်... လျှောက်လမ်း...
အသံထွက်... လျှောက်လမ်း...

အိမ်... မျက်နှာ...
ကတော့ အရမ်း...
အထူး ကြီးလာတယ်...
မဟုတ်... ပါ... လည်း...
မပါ... ဘူးနော်...
အထူးတော်ပဲ...

ကဲ...
ဗုံဖော်လို့ ရှိပြီး...
မဟုတ်လား...
မဟုတ်တော်...

ဟုတ်... အိမ်...
နော်... နော်... ထပ်...
ထပ်... ကျန်သေးတယ်...
တော်ကြာ... ကိုတို့... ဗုံဖော်...
လျှောက်တာ... ကတည်း...
<ပေါင်းစုံ...>ဖြစ်နေ...
ရင်... ခြေထောက်...

မေခိုးခဲ့တော့
ကွာ... ကိုကို... ခြေထဲပြ
မယ်... ပွဲပီမလေးက
နားတောက်ပြီး ဗုံဖောက်ပေါ့
မဟုတ်ဘူးလား...

အကြားထက်...
အထိအထွေက
ပိုထိရောက်တယ်...

အေ... အေ...
ဒါဆို... ကိုကို... ပွဲပီမလေး
လယ်နဲ့ ဆံပင်ကို ထိလေး
မယ်... ကိုကိုကို... အေးမာပြီ
နဲ့တော့... ဟုတ်လား...

အေ...
ကိုကို... ဘာကို
ကြောက်တော
လဲ...

ဘာကို...
မကြောက်ပါဘူး
ဒီတိုင်းပဲ ရှေ့ကို
အရမ်းတိုးရင်...
ပွဲပီမလေး... ဖြစ်ပါလို့
နားနိုးလို့...

ကိုကို... ကိုကို...
ခံနေတာကို...
ဘာ ချစ်တယ်ပေါ့က
ဖြတ်ကျစရာရှိလဲ...

ဟာကွာ.....
ရှာရှားကလည်း...
စကားနားထောင်ကွာ
နော်...ကိုကို ထိပေး
မယ်ဆို...တော့ဦး
ပေါ့...

ဦးတာပဲ...
ဟွန်း...

သူ့ဆံပင်နု... ရှာရှားလက်ကို
ထိပေးလိုက်ပါသည်...

ကို... ဗုံပေါ်
ဦးတာ...

ပေါ့ဦး...

ဟယ်လို
နော်ဟာ...

ကတည်းဦး
<ပေါင်းကတည်း>

သောရှောကွာ...

ဟိဟိ...

အလှူတရားက တစ်ဖက်
လှူပွဲက ဦးရှားတော့သည်...
တက်လည်းတက်ဦးသည်
ကောင်းမလေး... ..

အိုဘိုး... ဒါနဲ့
ကိုယ့်အတွက် နွေးနေ
လက်ခံထား ရာရှားမေ
လဲအဖွားလို့ ဖျောက်အဖွား
တယ်... နောက်ဖွ ဖြစ်
လယ်ပေးမယ်နော်...

ရပြီတယ်...

ရာရှားကိုယ်ကို ခြေထောက်
လက်ခံလေလေ စိုက်က မမေ့လွှာ
တော့ လှတယ်လို့ ခြောက်ကပ်...
ရာရှားက ကိုကိုကို အချမ်းပေးချင်
နောက် ဖျောက်အဖွားလို့...

ရပြီတယ် ဆို...
ဂဲ... ညီမလေးလည်း
နားလော့... ကိုကိုနဲ့
စကား ခြောက်ကပ်... အိမ်နဲ့
နေပြီး မပျက်လော့...

ဟန်အင်း
ရာရှားကဖော်
နောက်...

ဘာဖြစ်လို့...

မနက်ဖြန် ကိုကိုနွေးနေလေ ရာရှားကို ဖော်နဲ့
နှစ်ယောက် လျှောက်လေ့ရှိ ကြာမယ်နော်...

အင်းပါ
ညီမလေးရဲ့...

တစ်နေ့ကို ဖျော်ရက်စရာဖြစ်ကာ
ဥပုဇွန်လေးက ငြိမ်ချော့ကို ငြိမ်စရာပဲ...

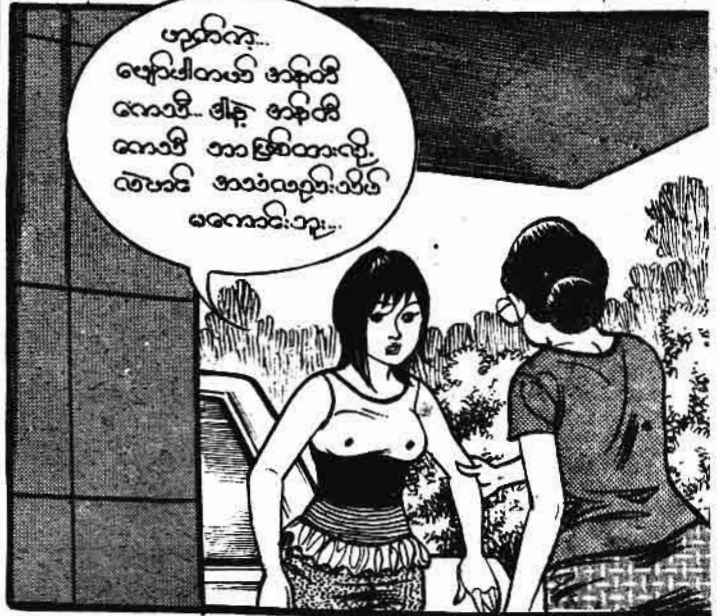
အခန်း [၉၉]

ဒေါ်ကော့ဖီက... အလှူတရားကို
အိမ်ထဲက ဆွဲပေးပေးမယ်...

ဖျော်ရက်စရာ
လေး... သမီး...

ဟာ... ကို...
ဖျော်ရက်စရာ အနက်
ကော့ဖီ... ဒါနဲ့ အနက်
ကော့ဖီ ဘာဖြစ်တာလို့
လဲဟာ အသံလည်း...
မကောင်းဘူး...

ဟာ... သမီး
ဟာ... ဒါဆိုတာ
မမြင်ဘဲ... အသံလည်း
ထိပ်... အသံလည်း
ဒါနဲ့ သမီး...

ရာရာက
၁၅၅
လက်မောင်းကို
တွဲထားသဖြင့်
ခေါ်ကောင်း၊
ဖက်ကို...
ဖြတ်ရအောင်...

ပြောတာကို
မကြားဘဲ ခိုခိုက
ရာရာက ဆုံးဖြတ်ရအောင်...
ကြားသော အနိတ်ကောင်း
မိတ်ဆွေးတာကို ကျေးဇူး
ထင်ပါတယ်...

ဒါပေမဲ့...
ရာရာကလည်း အခွယ်
ရောက်နေပြီဆိုတာ
အနိတ်ကောင်းထံ သတိရပြီ...
ရာရာက အားလုံးကို စွဲနဲ့ ခြစ်
နှိပ်ပေး ရှိနေပြီ...

သမီး
အနိတ်ကောင်းထံ
စကားကို...

ရာရာက ဆက်အပြောမပဲဘဲ ပြောဖူး... ..

ကိုကို...

ဟင်း...ပြောလေ
ညီမလေး...

ရော့ ဒါပေမဲ့... အခုမှ
 သူ့အဖော်ကို ဖြန်လောက်ပြီ
 လက်ထဲ ခြေထောက်နဲ့
 ကွဲထား ရှားရဲ့ ဝတ်စုံကို အဖော်ပိုင်
 ဒေါ်က ချစ်တဲ့ နောက်တစ်ပါး
 လက်ထဲ အရေခိုင်း ကျွန်တော်
 ကို ခြေထောက် ဖြစ်အောင်
 ဖြစ်အောင်

လက်ထဲ
 ထိုင်အဖော်ပိုင်လည်း
 ကျွန်တော်ကို ခြေထောက်
 ရော့ ရှားကို ခြေထောက်
 အဖော်ပိုင်လည်း...

သူ့ ဒါက ခြေထောက်
 အဖော်ပိုင် လက်ထဲက
 သူ့အဖော်ပိုင် ရှား... ရှားနဲ့
 သူ့ကို ခြေထောက်
 ကျွန်တော်ကို ခြေထောက်...

မင်း...
 ခြေထောက်ပိုင်...

သူ့ သားကို ခြေထောက်
 အဖော်ပိုင်က...
 မျက်စိနဲ့ အဖော်ပိုင်က
 အလှူတရားနဲ့ အဖော်
 တံခါးကို ခြေထောက်
 ကာ... ခြေထောက်ပိုင်

အိမ်အိမ် [၁၀]

ကျွန်မတော
စိတ်ထဲ ဘယ်လိုပြု
ဘာထဲမကျတော့ဘူး
ဦးဆင်ဇော်... ဦးဆင်ဇော်
မကျတော့ဘူးဆိုရင် ဒီကိစ္စကို
ကျွန်မနဲ့ မောင်မိုးလုံးပဲ
ရင်အောင် အကောင်
အထည်ပဲ ဖော်မယ်...

သူ့က
ခပ်တိုင်းတိုင်း လူ့ကားဆို
မဟုတ်ဘူး... ဒေါ်ကော့ဟိ...
ကျွန်ုပ်တို့က တစ်ကွက်ကောင်
ဖြစ်ရင်... သူ့က သူ့ကွက်
လောက်... ဒြပ်၊ ဒြပ်၊ ဒြပ်၊ နေဒြ်...
သူ မြေမှ အာထိ ခြေမှာ
ဒေါ်ကော့ဟိ စပြီးစားပေါ့...

ဖက်ကံရဦး ဦးဆင်ဇော်
ညီမေကို ကျွန်တော်တို့
ပထမညီမောင်ရင် မကောင်း
ဘူးဟား... သူ့အကောင်... နေ့...
ရောပေါ့... အာထွတ်ကိစ္စနဲ့
တစ်နေရာရာ သွားဦးတာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ချစ်ကွက်ကွက်တာမျိုးပဲ
ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့....

အိမ်လောက်ထိ
စိတ်မလောနဲ့ဦး...
ဒေါ်ကော့ဟိ ကျွန်တော်
ကုညီမှာပါ... ဒါပေမဲ့
ဒေါ်ကော့ဟိက ညီမေရဲ့
ဘာမှာကို ပုံစံမီးနဲ့ ဖို့
အကွက်... ညီမေရဲ့နေ
တာက အခက်အခဲဖြစ်
နေတယ်...

မောင်မိုးလုံး
ဦးတို့... မောင်ညီမေကို
မင်းမိလို့ အာထွတ်ကိစ္စနဲ့
သွားပေးပါမို့ ဦးကိစ္စက
တာနဲ့... ပညာ အာထွတ်
တာက မောင်ညီမေထံ
ထိလိုဦးဟား...

ညီတော်မှာပါ
ပြီးဆုံးရင် အကယ်၍
ကျွန်မတို့ဘာ... အင်ဒာတရား
နဲ့... သူ့အထွက် အပန်း
ခြေပို့... အိမ်မှာပေးလျက်
ရင်... သူ့... မှေး... ညီတော်ကို
ညီတော်မှာပါ...

ရတနာက
လည်း... သူ့အိမ်ကို
နဲ့ဘာဆိုရှင်...
ကမ္ဘာ့ကောင်းပင်...
ကလေးပဲ...

ကောင်းပြီလေ
ဒေါ်ကေထီ ဆန္ဒ အရမ်း
ငြင်းပြနေရပြန်လို့... မိမိ
ပေါ့... ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်
ကူညီတာ... ဒွက္ခပေးဖို့
မဟုတ်ဘူးနော်...

အမှန်တရား
ကို... သိရင်ရဲ့
သက်ဝင်စွာ
ပဲ...

ဟုတ်ကဲ့
ကျွန်မ နားလည်
ပါသေး...
ပြီးဆုံးရင်...

ဒေါ်ကော့ဖီကို
အိမ်အတွင်းက မနိုးဘူး
ပွင့်ကြီး... မင်းလည်း... အိမ်
မှာပေါ့... မင်း ဘာလုပ်
လုပ်ကိုင်လုပ်ကိုင်တာ
လဲ...

ခါးလေး...

မင်းက
ဘာလုပ်လုပ်ကိုင်
လုပ်ကိုင်လုပ်ကိုင်...

ငါ့ပိယုဂ်က အလုပ်ကိုင်... မင်း ပိယုဂ်နေတာ ကောင်းအလေးနဲ့
မင်း... ပိယု... နှစ်ပေးကိုင်တာပဲ... ဒုက္ခရ... မှာကိုင်...
မင်း... အဘဘာကလေးနေတာလား... ပွင့်ကြီး...

ဒုက္ခကို ဘာလုပ်လုပ်ကိုင်လဲ...
ဒုက္ခကို ရှုပ်ရှားစွာပေးကိုင်တာ
ဘာလဲဆိုတာ...
ပိယုဂ်လုပ်...
ခဏ

ဘာလုပ်
လုပ်လုပ်ကိုင်နေတာ
လဲ... ပွင့်ကြီး...

ငါမေးတာ
ရှင်းရှင်းလေးပါကွာ
မင်း အာသုတဓားနဲ့
နှစ်ယောက်တည်း မိန့်
အာသုတဓားနဲ့လားလို့

အိုင်တွေတိုင်း
ခြေသေးတာတင်
ကောင်းတွေက...ငါ
မပါဘူး မူကြမ်း မင်း
သိပါတယ်...

ပြီးတော့...
အာသုတဓားလို
မိန့်ကလေးမျိုးဆိုတာ
ဆိုသေးတယ်... အခု...ငါ
သွားမယ်ဆိုတာ... ..
ဖော်လောမိတို့ကို...ငါ
ကော်ကြည့်မိလို့လို့...

ထားပါ
ဒါပေမဲ့ မင်းက
သိမ့်ထွက်မှာလေ
ဘယ်လိုလုပ်စေမိ
ကြည့်မှာလဲ...

ဘယ်သွား
ထွက်မယ်
ခြေလဲ...

ဟင်...
မင်းဖဲ...
အခုနက...

အမည်မဲ့လေ...
သုတိုက်ပေးတဲ
ကား...ဖိလိတ်မယ်ပြီးမှ
လမ်းမှာ ဆီးမှာပေါ့...
နေ့တာကော ရှိနေတာ
ငါတို့အိမ်လေးမှာလဲ...

အလှူတရား
ကလေး...

သစ္စာပညာ
အဖို့မှာပဲ နေရမှာ
ပေါ့... မင်းလည်း
လွှဲခိုက်ခဲ့...

အလှူတရား
သိမယ်နဲ့
ထွက်မယ်...

သိအောင်
လွှဲခိုက်တော့ သိမှာ
ပေါ့... မပစ္စည်း ဝါနာကွာ...
ငါ့ကိုသာ ဗဟိုပြုခိုက်...
ဟုတ်ပြီလား...

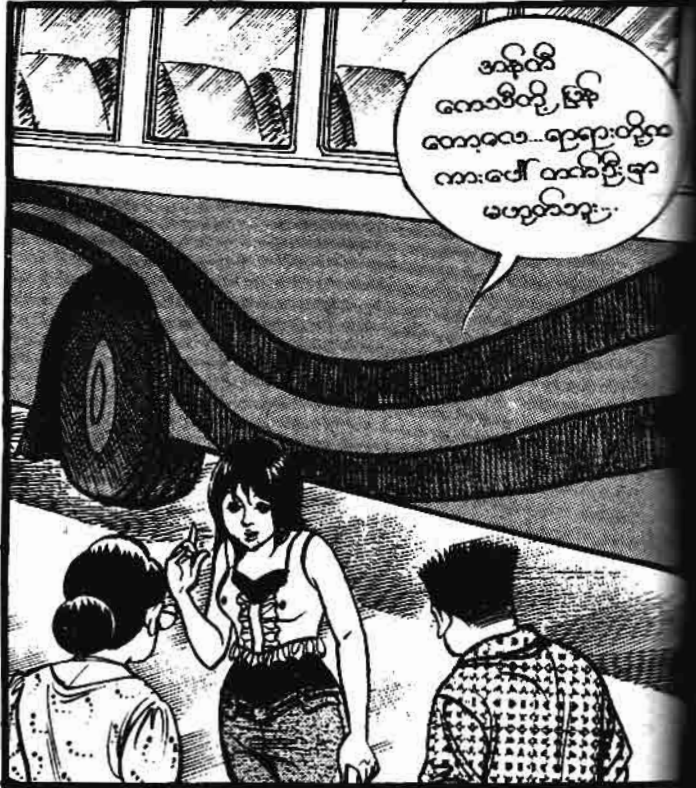
ကဲ.. ငါ...
အလှူတရားကို သိရဦး
သွားရမယ် အကြောင်း...
သွားကြောလို့ခိုက်ပြီး မယ်
မင်း လိုမယ်ထင်တာတွေ
သိအောင်လို့ခိုက်...

ဗဟိုပြုခိုက်မှာ... သူ
အလှူတရား အားနည်းတာကို
ထွက်ခဲ့တော့မိ...

ခရီးထွက်မည့်နေ့မှာတော့ ဒေါ်ကော့ကိုနှင့် နှိုင်းနွဲ့တို့က
ကားရိတ်ထိ လိုက်ခဲ့ဖူးလေမဟုတ်... ..

အခန်း [၁၁]

အဲဒါကို
ကော့ကိုတို့ နှိုင်း
ကော့ကလေး... ရှာရှာတို့က
ကားပေါ်ထက်ပြီး နာ
မဟုတ်ဘူး...

ရပါတယ်
သမီးရယ် အဲဒါကို
ကော့ကို စောကိနှင့်
ပါတယ်...

ဟဲ့အဲဒါကို
မကော့ကို
ကော့...

မို့လို့ ဒါပေမယ့်
ထင်မိမိ...
အလှူတရားက
ဒေါ်ကေအိကို အထက်
နှင်မိ...နောက်ဆုံး
ဒေါ်ကေအိ...
ရတနာ ကေးကို
ခေတ္တခင်းတိုင်း ဘာ
ခြံနာပွားရတနာမိ...

သူ မူဒြမ်းကို လောက်ကုတ်လျှောက်ခြင်း

ကား...
အထိုင်အဖို့ ငြင်း
ထားလျှင်...

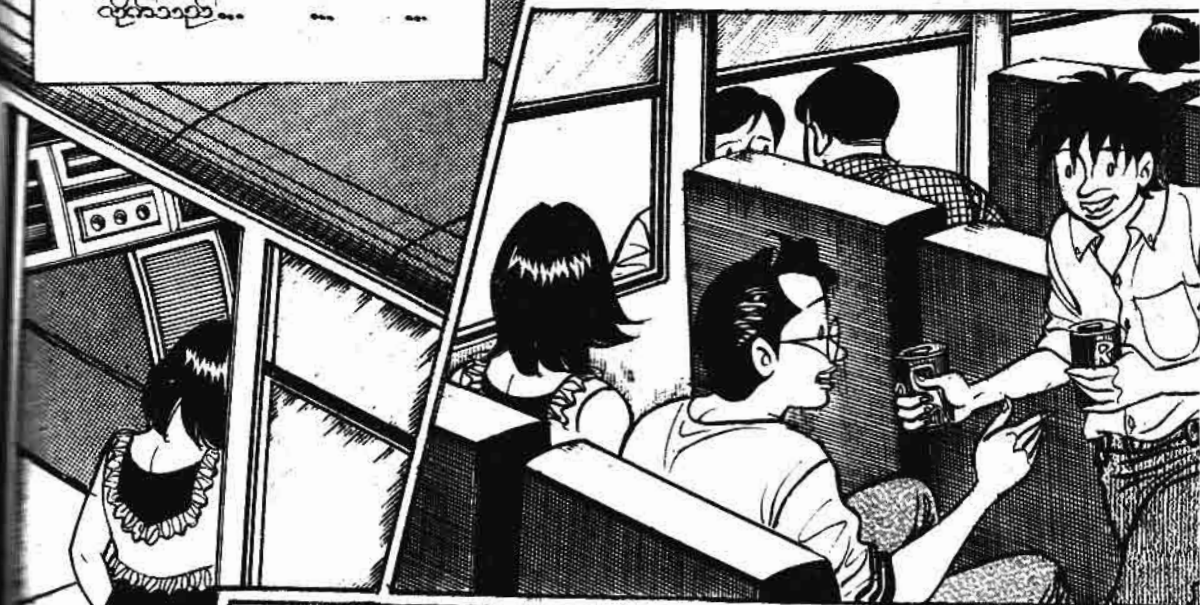
ပျက်စီး အိမ်နဲ့
ဒီက မိုနိုလေး ငါတို့အဖို့
လေး ငါ့နာရီကြောအောက် ကား
ပတ်ပေးထားနဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး
တစ်ခုခု ပီရဲကွာ...

မတတ်နိုင်
ဘူး...မေးပါ...
ရှင်...မေးပါ...ရအောင်
ဇ...

မကြာခင်မှာပဲ မုဒြား၊ ဒါဒေအားထူး နှစ်ယောက်
လျှောက် ဗြဲကလေးလေးတစ်ခု... မုဒြား၏ ရေစစ်
လေးခုနဲ့ ဤည့်ည့်... ဘုဒြားခံတပ်... ---

မုဒြား ထွက်ခွာစဉ် ဒါဒေတစ်ဦး
ကို... ခေါ်၍ ကားပေါ်တက်စဉ်
လျှောက်တပ်... ---

ဥပမာလေး
ဒါဒေအားတက်
မလာ...

ဘာဒေအား
လျှောက်... ဟိ...

ကိုကလေးဟာ
ဒေ... ဒေတက်မယ်
အတွက်လား... ဒေတက်
လျှောက်မယ်နော်...

ဟုတ်...

ဟေ့ဟေ့.....

သူ့ ဘုရားကို ဖောက်ခွဲဖို့မှ
ဖောက်ခွဲလား ဘုရားကို
အာဇာနည်လေးထဲ ထည့်ပေးလိုက်မိ...

ဒီထုတ်ကုန်ရဲ့ နောက်ထပ်လေး
ဖောက်လုပ်ဖို့ ဖောက်လုပ်ဖို့...
ဖောက်ခွဲလုပ်ဖို့ ဘုရားကို
ထည့်ပေးတာမှ... ..

မလေးတို့ကော့ဘူး
ရှာရဲ့ မလေးတို့
မလေးတို့ပေါ့...

သူ့ ဘုရားကို လှမ်းပစ်ပစ်ကိုင်ပါသည်...

ကားက...
အထွက်ပေးတာမှ
လားဟာ... ရှာရဲ့ကောင်
အိပ်ပိုလောက်ပေါ့...

နောက်
ထပ်ထပ်နပ်နပ်လောက်ပေါ့...
ထွက်ပေးတာမှ... ညီမလေး
အိပ်ပိုရဲ့အိပ်ပို... နောက်ရဲ့
ကိုးကိုး နှိမ့်နားပေါ့...

ရဲ့အိပ်ပို
ကိုးကိုး

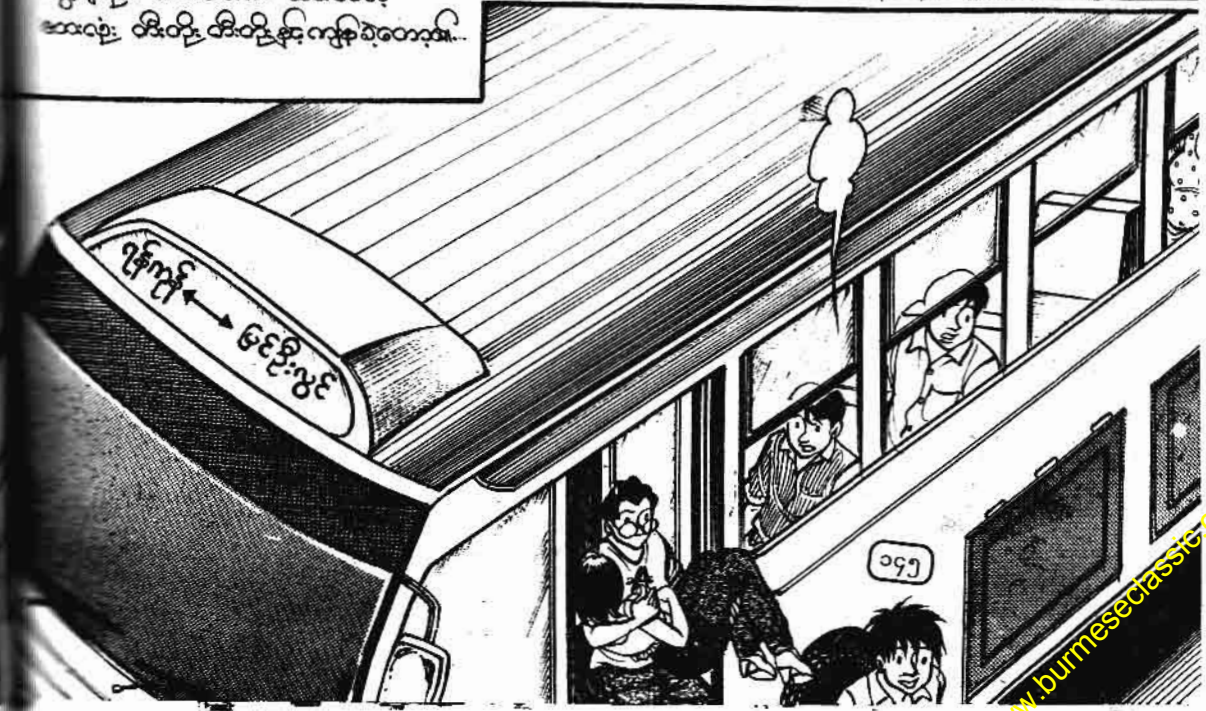
ရုဗျာတယ်ဟာ ခြေထိုး ခလက်ကြာတော့...
အာဇာနည်ရော့ ခိတ်ပေါ်သွားတော့မယ်...

ဂါ...လူနဲ့
ဗြိလား...လူနဲ့
ကားထွက်မယ်...

ခလက်ထိုး
ခိတ်ပေါ်...

ရုဗျာ...နှင့်အတူ အာဇာနည်ရော့ကို
မေ့မိရဦး ကားပေါ်က ဆင်းတော့
အားလုံး ဝမ်းတို့ ဝမ်းတို့နှင့် ကုန်ဆုံးတော့မယ်...

ကားနောက်ခန်းမှာ အထွတ်ထွေကို တက်ထားလို့ကိစ္စ
သူ ဗျူဟာကို ခြောက်စက်ပေးပါ...

ဟော့ကောင်
တက်...

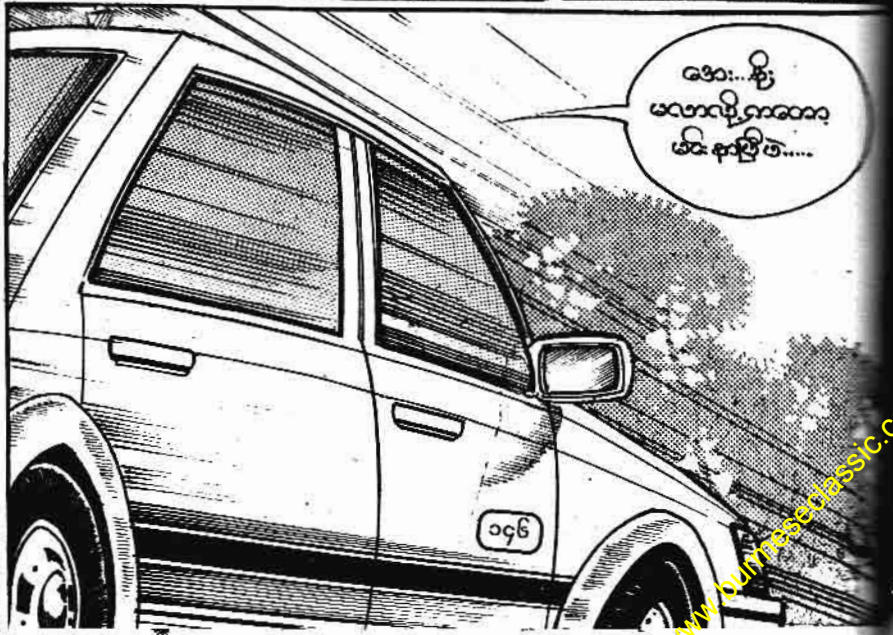
အထွတ်ထွေ
ဟော့...ဗျူဟာ...

ဟိုမှာလေး
နှစ်နှစ် ခြောက်ခြောက်ဖက်
ပျော်နေတာတွေတောင်
မဟုတ်ပါဘူး...

အင်း...

ဒေါ့...နို့
မလောင်ဖို့ ကာကော
မင်း နာလို့ ဖဲ.....

သူ့ ကိစ္စ ကြည့်နေရင်မို့ ဒေါ်မောင်ကလေး...
ပုဒ်က ပိတ်မရဘဲပဲ... နှစ်ချိန်... စားဖွဲ့
ပေါ်က မိမိကို လှမ်းမသွားက ပိတ်မရဘဲပဲ...

ဒေါ်ကလေးကို
အားအကြောင်းကို
လျှောက်ပေးနေပြီ
ပွဲအား...

ဘာမှ
ကလေးက...

ဘာကိုဘာမှ
ရအောင်... ကံကောင်းက
လည်း... သောနေနေနဲ့...
ကံကောင်းကလည်း... အင်...
သိတော့မယ်...

အင်း... အင်...
ပျော်စရာ ဘာများ
ပါလဲ... ဒါကလေး
အင်းက အေးအေး... ကိစ္စ
ကြည့်နေသေးတယ်...

သောနေ
မရသေးဘူး
လျှောက်ပေးတယ်...

အေး... လျှောက်
ကုန်တဲ့အင်... ကြည့်
နှစ်ပတ်မကြည့်ဘူး
အင်းအားကို အင်း
တစ်... ကား... ရဲ့... ဘာ...

လူတွေက...
 ဘေးရင်တွေက ဘယ်
 ရှိမှာလဲ... မယူပါနဲ့ ငါ့အဖွဲ့အဖွဲ့
 နဲ့... ငါ့ ဘာသာ ကြံစည်
 လုပ်ပါအပ်လို့...

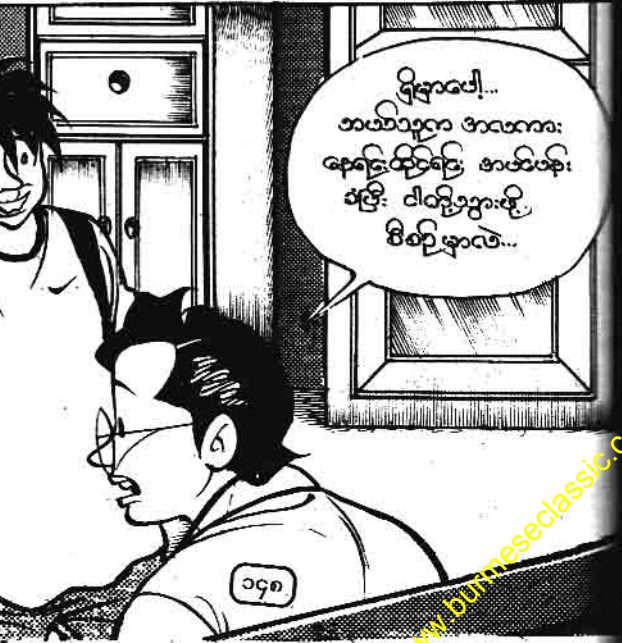

ငြိုးကပ်...
 ဝေါ်ကော့စီဝင်ပို့ နဲ့ပစ်တာ
 မကြာခင် မင်း ကာကုမ္ပဏီ
 ဆိုတာ သိမှာပဲ အဲဒါ
 ငါတို့ ဘယ်လို
 ပြောရင်အလဲ...

လောလောဆယ်
 ကော့ အစဉ်းစား
 တစ်ခါပေးပါနဲ့

ဝေါ်ကော့
 မှာလည်း အဝင်ရရှိ
 မယ်နဲ့ တူတာပဲနော်
 နှိုင်း...

မြန်မာပေါ့...
 ဘယ်သူက ဒါလဲကား
 နေရင်းထိုင်ရင်း အာမခံနဲ့
 ခံပြီး ငါတို့အဖွဲ့နဲ့
 စိတ်ချာလဲ...

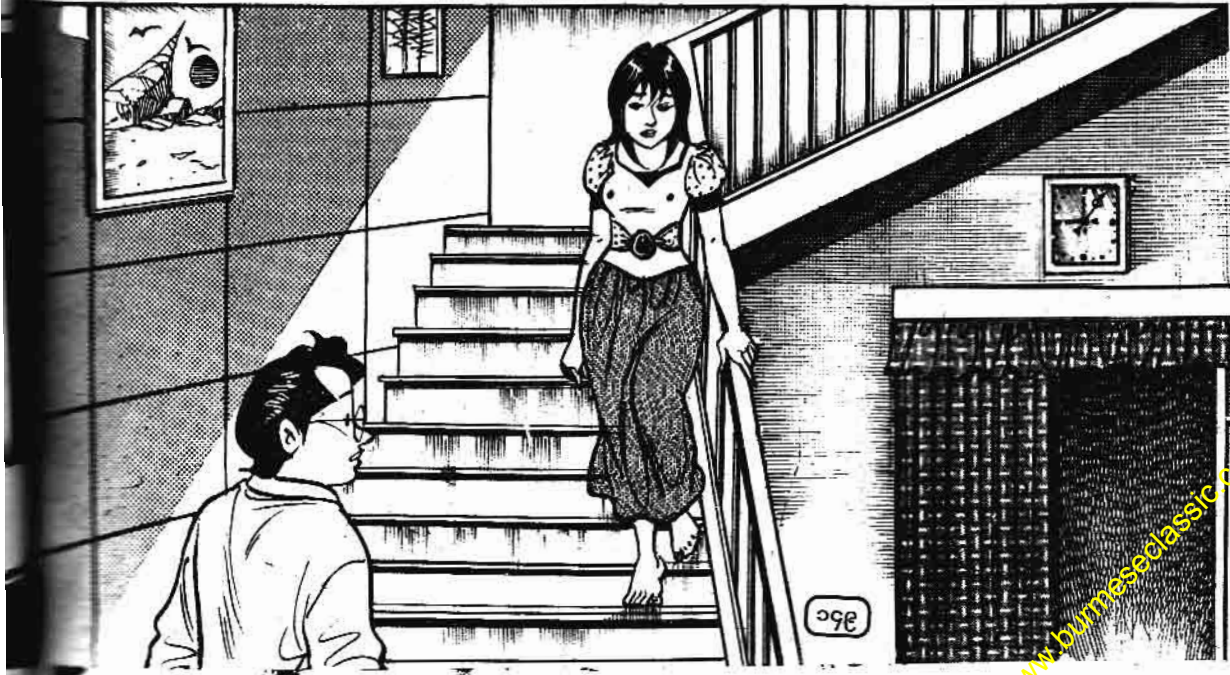
ရှင်တယ်လေ
ငါ့ကို သူ့ အလှူကုဋေ
ရဲ့... အမွေတွေကို
ခွဲမနေချင်ပါဘူး...

အေးကွာ အဲဒီ
အလှူကုဋေ စဉ်းစားရင်
တကယ်ပေါင်းစွဲ
တယ်...

ရှား... တို့တို့
ရတနာ သိပ်လားပဲ
ကြာတယ်...

သူ့အလှူကုဋေမှာ သွားရင်တော့ သက်တမ်းကို ကြိုတင်သိလားဟော ရတနာ နှင့် ဆုံ့ပစ္စည်း...

သူ့ လောကထဲကို တက်သွားရင်း
တွဲပေါ်လို့ ငါ့အဖွဲ့... ..

ဘက်ကြီးလို့
တက်လာတာကတည်းက... ထား
လာရတာလဲ... ညီမလေးရေပြစ်
လို့ ကိုယ့်ကို လှည့်ပေးပေး
ပေါ့... ..

ရင်ကလေး...
ကိုယ့်ကို...

သူ့ကို ချစ်ပေးဖို့ ဆိုတာကတော့...
မူကြမ်းက ခွဲခြားပေး... ကိုယ့်လိုက်သလိုပဲ... ..

ရာရင်ကို
ဒီလို ဆော့ကနေတာ
နှစ်ရက်ကတော့ပဲရှိပြီ... ခုထိ
ဘယ်မှ မသွားရသေး
ဘူး... ..

မိမိထဲမှာပဲ
နေရတာ ရာရင် မှ
လာပြီ... ဘယ်မှ မသွားဘူး
လားဟင်... ကိုယ့်ကို...

ဥပဇာတိ
ဘာသာရပ်ကို
ပြောကြားပြီလေ...

ရှင်ကလေး
ဥပဇာတိကို ရေငံ့ခွန်ကို
ဆိုတာ... ငြိမ်းလျှင်မှာ
ရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး...

ဒါပဲ...!

အဲဒီနေရာ
ထွက်ပြေးရင်
တယ်...

ရှင်ကလေးဥပဇာတိအား ကပ်လောင်ကြီးကို ပြောပြခဲ့ရသဖြင့်...
ဒါလေ... ရေငံ့ခွန်ကလေးက ဝေ့ ပြောပြ... ..

ရေငံ့ခွန်
ဘာလုပ်မှာလဲ
ဥပဇာတိ:ရယ်...

ဟင်...
ဘာလုပ်ရမှာလဲ
ကိုကိုရဲ့ သွားမှာ
ပေါ့...

၁၅၁

ရေကန်က
ချိုင့်နေတဲ့ ခွက်တွေနဲ့...
ဥဒါလေးအတွက် အန္တရာယ်
များပြားနေတာပါ... ကိုကို
တောင် တစ်ပါတာလေး... ခြေ
ပေါက်ပစ်တာပဲလား...
ဟဟ...

သူ့ ဗူးခြင်းကို
ငြု့ငြု့မိသော...
မင်းတော့
သေဖို့ ဆိုသလို
သာသောမျိုး
လေ့ရှိခြင်း
အတိုင်း...

အဲဒါကြောင့်
ရှာရှား ခြောက်နေပါ...
မျက်ခန္ဓာတစ်ဖက်
အတွက် သွားစေ့နေရာ
ဖန်တီးပေးပါ...

ဟဟ... အဲဒါ
တော့လည်း တယ်ဟုတ်
ပါပဲလေ... ရုက္ခဏာ
ပြုသလို သွားကို ရှာဖွေ
ဖော်ထုတ်ပေးပါ...

၁၅၂

ဥပမာလေး
 ရေငါးစွန်း ဒါရမ်း သွား
 ချွတ်တတ်သလိုပဲ ငါ့ကို
 မထားပါဘူး... ကိုယ့်ကို ဥပမာလေး
 ကို တစ်ချိန်လုံး စိတ်ထဲမှာ
 တားဆီး... မျှော်စင်မှာ မဟုတ်
 ဘူးလေ... ဒါပဲ ခြေကပ်...

ဒါပေမဲ့
 ခုကလေးပဲ ဘာပဲ
 သွားကြမယ်လေ...

ဥပမာလေး
 သဘော...

ဒါပေမဲ့
 သဘောကောင်းပဲ... မလေး
 ရေချိုးပွဲကိုင်ဦးမယ်...

ဥပမာလေး
 တစ်ခုခုဆို အောက်ခြေ
 နေ... ကိုယ့်ကို မိန်းမမှာ
 မြဲနေမယ်...

ဟုတ်ကဲ့ပါ
 ကိုကိုရဲ့...

ရတနာ
ထွက်သွား
တော...
မုဖြိုးက
သူ့ရှေ့မှာ
လာရင်သတ္တိ...

အင်း...တယ်
တုန်းက...ကိုယ်ရဲ့တော်
တယ်...အခုလေး ခြစ်သွား
တာလဲ... ပွဲလို့--

တာလဲ...
အင်း...ရတနာရဲ့အိမ်မှာ
လာလေ...ငါ့ဖယ်
ပေးမယ်...

ဟော... ဟော...
အင်း...လျှောက်ထားရင်
မနေတတ်ဘူး...

ဘာဆိုလို့...
ဟော... ဟော...
အင်း...လျှောက်ထားရင်
မနေတတ်ဘူး...

အင်း...ရတနာရဲ့အိမ်မှာ
လာလေ...ငါ့ဖယ်
ပေးမယ်...

ဟာ...မိန်းကလေး
ရင်နဲ့ တစ်ခုခု ခြစ်
သွားရင်...အေးရင်...အေးရင်...
တာက... ပစ်ထားလို့
ခြစ်မလား...

အင်း...ရတနာရဲ့အိမ်မှာ
လာလေ...ငါ့ဖယ်
ပေးမယ်...

မုဖြိုး... ခြောက်ပြီး...
သူ့အစား... တစ်သွားလေး
တော့ပါ... ..

အာနန်း [၁၃၂]

မုက္ကမေ့ပညာအရပ်တွင် ခြောက်ခြား ဖေါ်လာစေရ
ပေးမယ်... မုက္ကမေ့ပညာအရပ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့လို
ဘာကံကံစွဲနေ မရှိ... တစ်ခါတစ်ရံ... လေ့ရှိ...
အသုတရား... မေးသဒ္ဓါကို ဖတ်လေ့
သဘင်ပတ်တို... လိမ္မော်ပင်က အားလေး
တော့... သူ့မှာ ရွှေ့ပါ ခြောက်လာရမည်...

သူ့ အကောင်းဆုံး အခြေအနေအထားကို
အခြေအနေအထား... ဆုံးအရမည်...

ဟာ...
ရာရာ...
ပဏ္ဍိတ...

ကိုကို... ဖမ်းဆီး
ကို... ရောက်ပြန်... ဖမ်း
မှူးပေးတော်...

အင်းပါကွာ...
မှူးပေးပါမယ်...

ဆိုင်... ဘုတ်ကြီး...

ဘာဆိုင်းဘုတ်
လဲဟင်...ကိုကို

ဟိုးမေ့ရတဲ့...

ဟင်... ခုနက
ကလေးကျတော့
ခွဲတယ်ဆို...

သုက
ဒီဆိုင်းဘုတ်ဆိုတာ
မယ်လို့ ခြစ်ဖူးပေါ့...

ဒါဆို
ကိုကိုလည်း မယ်
ဆိုပေမယ့် ခေတိဒီ
ပုလဲ...

ဟာ...ဟိုက
ကလေး...ကိုကိုက
လှိုလှိုလေ ဘယ်
တုနားလဲ...

ဘာလဲ...
လုံခြုံရေးရှိနေ
လို့လား...

ဟင်...
ဟိုဘယ်...
လုံခြုံရေးရှိတယ်...

အခုနက
ကလေး ခွဲတုန်းက
တော့...လုံခြုံရေးမရှိ
ဘူးလား...

အာက္ခက်ကုန်ရာ အေးတက်ခဲတို
အာက္ခက်ရော့ဇြော်တို သူ့အေးဗြော်
လာရဗြော်၏... ..

ကိုဗို...

ဟင်...

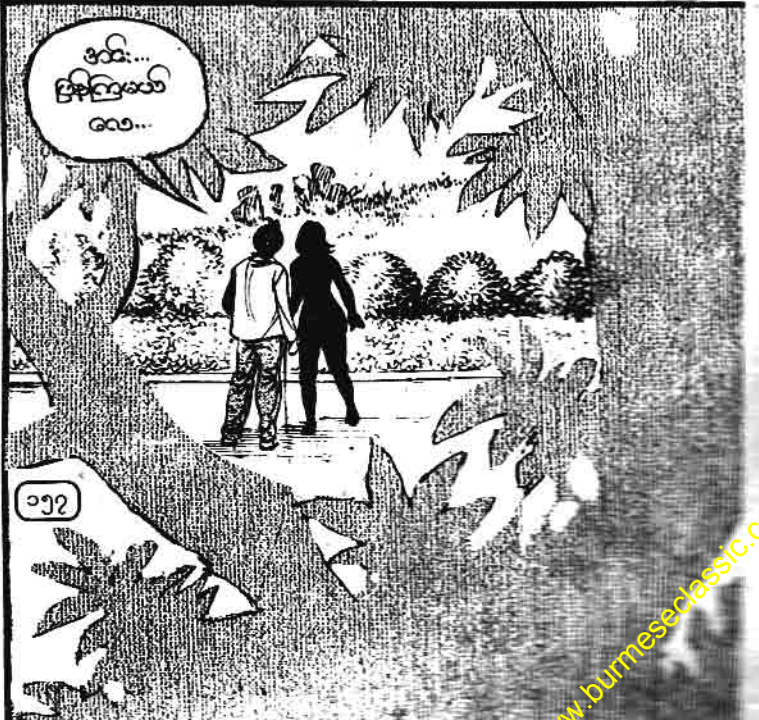

ကိုဗို
ရုရုလကိုဗိုဟာ
နေတာမဟာ
လာ...

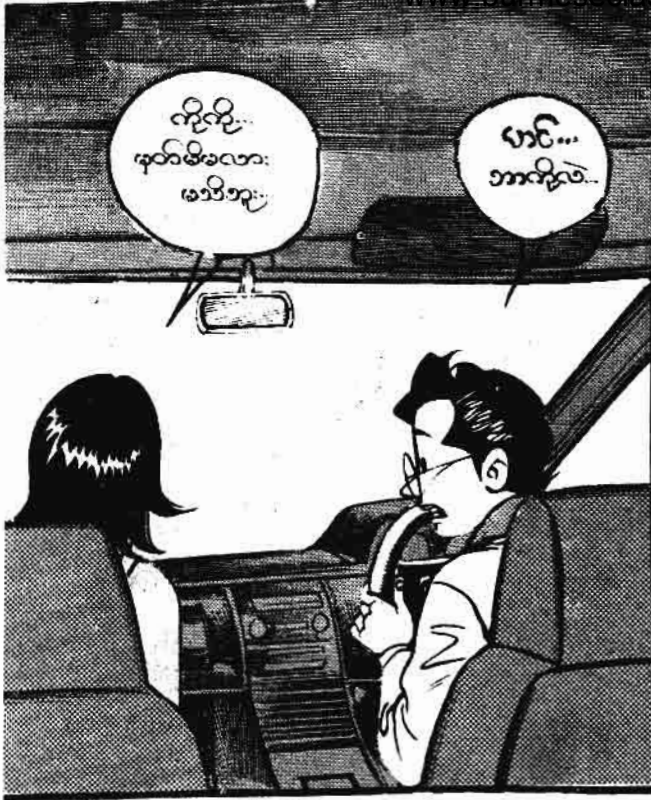
ဒုက္ခဗီကာ...အာမကားမှ
ထွက်မလာတော့...
ရုရုလ ဗြော်ဗြော်ရဗြော်...

ရုရုလ...
ညောင်လော့ဗြော်
ကိုဗို ဒီဗီဗြော်
ဗြော်အောင်...

ဒီဗီ...
ဗြော်ဗြော်
လာ...

ကိုကို...
မှတ်မိလော့...
မာပီဘုရား...

ဟင်...
ဘာကိုလဲ...

ကိုကို...
တစ်ခေါက် စာထဲမှာ
ရေးဖူးတဲ့... ကိုကို
ပိုင်အားကျရတဲ့...
သူငယ်ချင်းဆိုတာ
လေ...

ဖြော...
အင်း...

အိမ်ထဲ
အကြောင်းကို သူ
လုံးစေ့ပတ်ရေ မာပီပေမယ်
အဖွဲ့အားရရှိတဲ့ လူတော်
တစ်ယောက်မှန်း တော့ သိတယ်
တဲ့... ငြီးတော့... အိမ်ထဲမှာ
စကားပြောဟန် ဆိုဟန်
တွေ... ဝတ်စားဆုံတွေ့ကာ...
ပိုင်မိမိသာပဲတဲ့...

ငြီးတော့...
ပြောတေးတယ်...
ယောက်ျားအမျိုးမျိုး
တောင်း... လေးပုဂ္ဂလိပ်
တဲ့... အိမ်ထဲမှာဆိုလျှင်
တာရာပွဲကြီးတဲ့...

သူ့.....
ကျောက်ထဲမှာ
စိမ်းခနဲ
နေတောင်
ပဲစား
တုန်းပင်သွား
ရဲ့အတိုင်း...

ကိုကိုကတော့...
နာမည်ကအာ...
သဘောကျတာ
တယ်လေ...

အခု
အခုပြန်ကုန်
သမီး ကိုကို...
မတွေ့ ဖြစ်တာ
ကြားမိ...

ကိုကိုက တစ်ခြားဘေး
တယ်... ညီမလေးအာ သူ့ကို
မြင်ရင် ကြိုက်သွားမှာပဲ...
ထိပ်ဆွဲစေတင်မိမို့...
ယောက်ျားကစီယောက်က...
ဟာ... အဲဒီမှာ ရေခဲသောက်
ကိုကိုကမှ ရှာရဦး မျက်စိ
ဖြောင့်တက်မိ ဖတ်တာ...

ကိုကို

ဖြောင့်လေ
ရှာရဦး... ကိုကို
နာမည်ကအာပဲ
တယ်...

စာတိုမှာ
ရေးထားတဲ့အတိုင်း
ရှာရဦး အဲဒီအထဲကို
သဘောကျနေတယ်ဆိုရင်
ဘယ်လိုပစ္စည်းမလဲဟာ

သူ ညိုညို ထိတ်ထိတ်နဲ့ ဝမ်းချမ်း...
ရည်းစားကြားရင်.....

ဒါဟာ...
အဖြေ... အဖြေပိုင်းက
ကွာ... ရာရူးနဲ့ သူ့ကို
အဖြေပိုင်းက ခြီးလော
စာတိုကဟာကို အထိခြီး
သဘောကျလို့မှ
မရတာ...

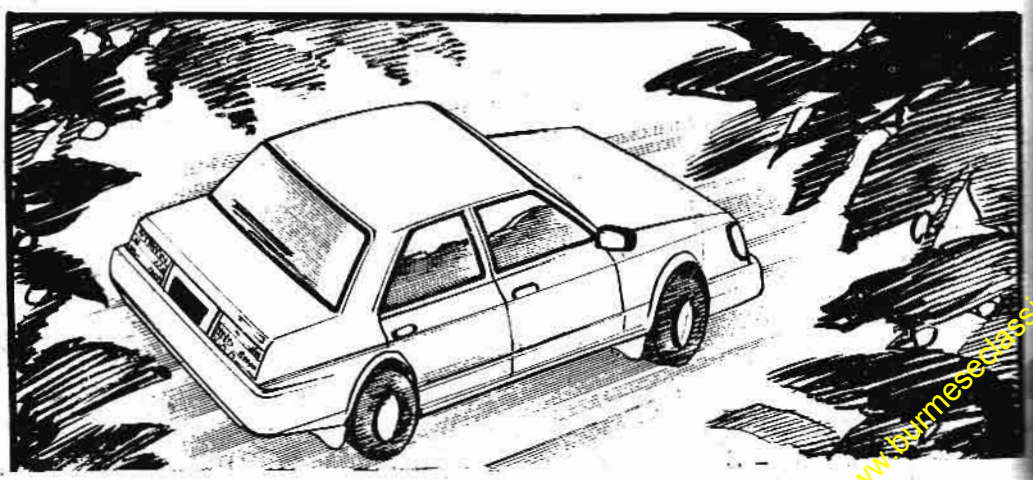
ဟုတ်ပါတယ်
လေ... သူ့ ရာရူး
လေးမှာ လျှို့ဝှက်စွာ
တောင်းမှ... ရာရူးက...
ခြင်းပိုင်းက...
အဟုတ်တာ...

ရာရူး စကားက
သူ့ရဲ့ကို ချီးခန့်
အောင် သွားစေမ...

ဒါပေမဲ့လေ
ရှုလို့ပဲ... ရာရူး
အိမ်ထဲမှာ သဘော
ကျနေလား...
ကိုကို...

သူ့စိတ်တွေ ကပ်ကပ်များများဖြစ်ကာ
လိမာကို အနားယူရန်အတွက်...

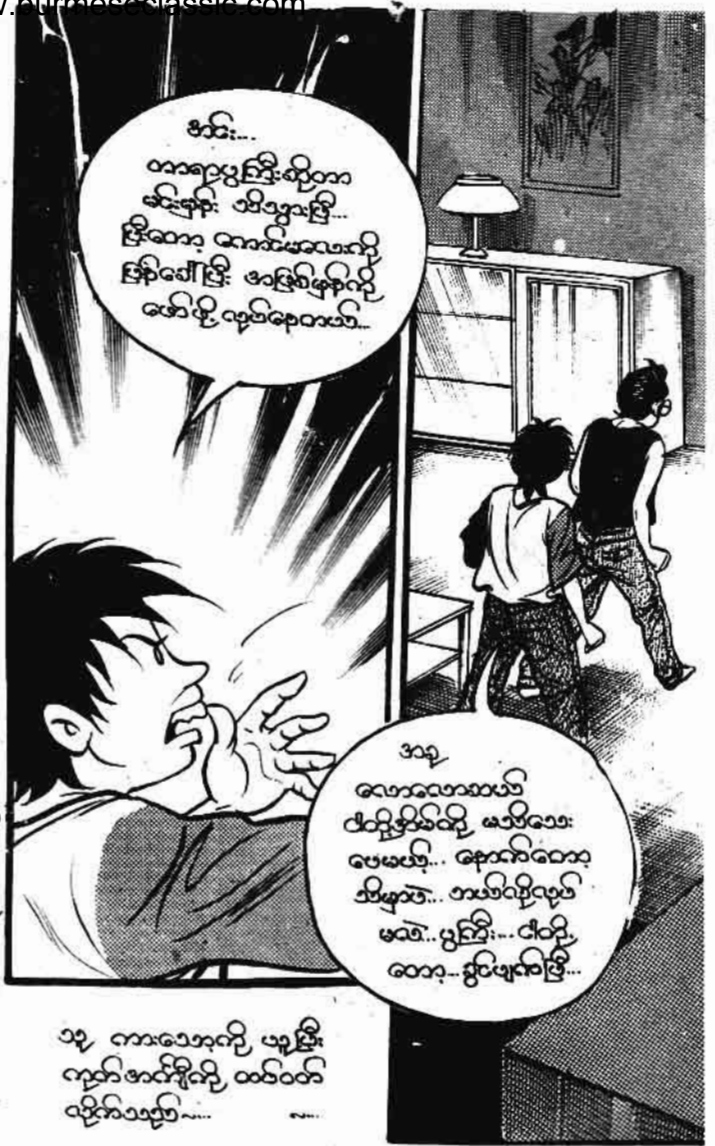

အခန်း [၁၄၄]

ဗြဝ်ဗြးလွတ်မှာ
အင်းတို့ မရှိမှန်း
ဒေါ်ကောယီ ဝီသွား
ဗြ... ပွဲလိ...
ဗြ... ပွဲလိ...

ငါ အယ်သွတ်
ဆိုတာရော ဝီ
သွားဗြလား...

အင်း...
တာရောပွဲဗြးဆိုတာ
အင်းမှန်း ဝီသွားဗြ...
ဗြးကော့ ကောက်မလေးကို
ဗြခါဗြး အဲဒါဗြးကို
အဲဒါ ဗြးလွတ်ရောယ်...

အခု
လောလောအာယ်
ငါတို့နှစ်ဦးကို အယ်သေး
ပေမယ်... နောက်ကော့
အီဗျာ... ဘယ်ခါပွဲလွတ်
မလဲ... ပွဲလိ... ငါတို့
ကော့... ပွဲလွတ်ဗြးဗြ...

အခု ကားသေဟုကို ဗျာဗြး
လွတ်အင်ဂျီကို ထပ်ဝင်
လွတ်သွတ်...

ကားပတ်
ပွင့်လို့...

ဖော်ကော့ပီစီ
သွားမလို့...

ဘာသွား
လုပ်မှာလဲ...

ကိစ္စရှိလို့ဖော်
ကော့...

သူတို့ ခြောက်နေတုန်းမှာပဲ... အာဇာနည်က
အထူးထိက ထွက်လာခဲ့တယ်... ...

ကိုကို
အခြေသွားမလို့
လာမယ်...

ဟုတ်တယ်...
ခင်မယ်...

အိမ်...
ရတနာလှည့်
လွှဲကရင်
ဝယ်...

ဟို... ကိုကိုညာ
အလုပ်ပေးနေတာများမှာ
ဆိုတာ... ရာရှား
အင်းနေတာပဲဟယ်...
မလိမ္မော်ပါနဲ့လား
ရာရှားရယ်...

ဒီအိမ်မှာ
နေနေရတာထက်
စာပြင် တော်လေး
တာပေါ့...

မလိမ္မော်ပါနဲ့
ကွာ... နောက်နေ
မှ... ကိုကိုညို အပြင်
လိမ္မော်ပဲလား ဒါ
အဲ...ဟဲ...

ရာရှားကို
မို့မှန် နေရာ
ကော... မိချ်လေး
ကိုကိုရယ်...

ဟား...

ဘာမှ
မဟုတ်တော့ပါဘူး
ကိုကို မဆော်ချင်စဉ်
လည်း... ရာရှား မလိမ္မော်
တော့ပါဘူး...

ရှာရဉ်း ဇနီးနား
ဝေး... ညိုနီဖြိုး
အာဖိုးထဲ လျှပ်စီးထိ
မို့... ဖြစ်လျှင်ကစမိဉ်း

ရှာရဉ်း
ထွက်သွားဗျာ
လျှင်ကစ... လျှင်ကစ
နီ... လျှင်ကစ...

အာဗျာရဉ်း ရှင်ဖြိုးရှာဖြင့် အာဖိုးထဲ ထွက် ထိလျှင်ကစလေသတည်း... -

ဟင်...
ထကအိန်
လျှင်ကစ...

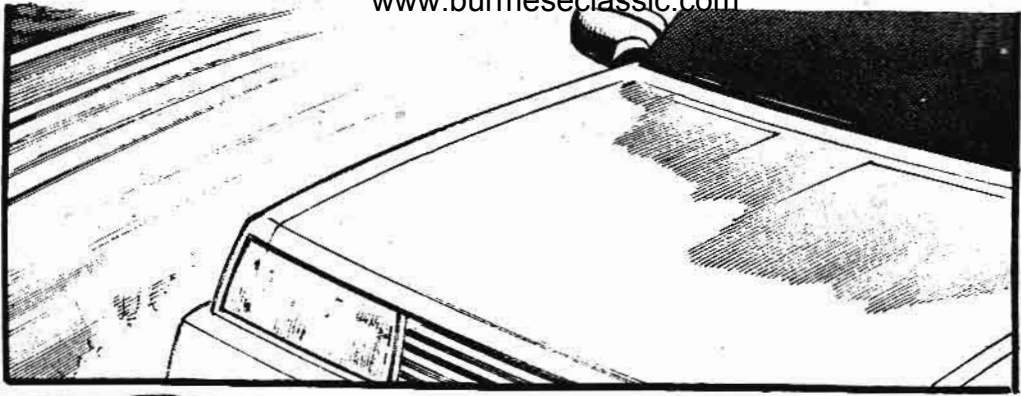

တဖြည်းဖြည်း
နီ... နီးကို ငါ...
ဘုအိန်လျှင်ကစ...
ခိုင်... လော့ဘု... ပွဲ...
နီ... နီ... နီ...

အာဟင်...
လျှင်ကစ...

သုအာဗျာရဉ်း... မှဖြင့်... မိတ်ဖုန်း...
ထေးကို... မိတ်ဖုန်း... မိတ်ဖုန်း...

ရည်ရည်
ကားထဲမှာနေနေ...
မှန်တွေ အကုန်တင်
ဖို့ကလေး... လေတင်လေတင်
ချထား အင်အားလုံး
မထွက်နဲ့နေနဲ့...

ဘယ်နေရာ
မို့လို့လဲ...
ကိုယ့်ကို...

ကိုယ့်ကို
ပြောတာနားထောင်
ကွာ... ရည်းစားအကုန်
အန္တရာယ်များလို့ပြော
နေတာ ကြားလား

ဟဲ့...
ဟဲ့...
ကိုယ့်ကို...

ဝမ်းကို
သေချာပိုင်ထား
နော်...

ဟဲ့...
ကိုယ့်ကို...

ဘု... အိမ်ထဲ
လျှို့ဝှက်စေတာ
ထင်သလို
အားပေး...
ဒေါ်ကော့ဖီက
ဆီးကြည့်သလို...

မင်း...
ရေငြက်လဟာကြီးလား
တာရပွင့်ကြီး

ကွဲနီကောင်
အန္တရာယ်ပေးဖို့
ရေငြက်လဟာတာ
မဟုတ်ဘူး ဒေါ်ကော့ဖီ
ဆွေးနွေးစရာ မှီလို့...

မင်း... များနေပြီ
မင်းကိုယ်တိုင်ကိုယ်
ငါတို့အတွက်... မင်းဘာ
အကြံပေး ဖို့ကိုရေငြက်
လဟာတာလဲ...

ဦးစိတ်ကောင်
မင်း... များစက်တာ
ကို... အန္တရာယ်ကောင်း
ယူပြီး လာခဲ့တာ
မဟုတ်လား...

တူတစ်ကို လက်နှစ်ဖက်နှင့်... ဆွတ်ကိုင်း ထားခြင်း...
အထူးတရား ကိုယ်လေး တွင်သွား၏...

ဘယ်တုန်း...

မုငြင်းပါ...
ညီမေ့ အာတွင်းရေး

အသံကို ဖြတ်မိနေတာကြောင့်
ရတနာက ဖြုတ်ပါ... များပြားပြီ...

ကိုးမုငြင်း
ရတနာ...ဘယ်
နေရာနေရက်နေ
တာလဲဟင်...

ဒီကောင်
ဘာတွေလျှောက်
လှုပ်နေမှန်းကို
မသိဘူး... ကဲ
ဆင်း...

ဆင်း... ပါဆို...

ဟို... ကိုကိုက...
အောက်ဆင်း... ဖြူနေနေ
အာအာ... ကားတံဒါ... ကို
ကောင်... မ... မ... ဘူး...
ရုတ်တရက် အန္တရာယ်
ရှိလို့တော့...

ဟွန်း...
ဒီမှာ... အခု... ဆင်း
အိမ်တွေမှာ ရောက်နေ
တာ... ဘာအန္တရာယ်မျှ
မရှိဘူး... ဝမ်းပွား
လို့ပဲ...

ရုတ်တရက်...
အိမ်တွေမှာ...

ဟုတ်တယ်...

အဲဒီလိုက
မျက်စိက
လား...
ကားပေါ်
ဆင်း...
ဒါပဲ...

ဒီမှာ ဒေါ်ကေသိ... ကျွန်တော်ကိုချစ်တဲ့ လက်ဝဲပျိုလည်း မနေနဲ့ ခင်ဗျား အကြံတွေပေါ် လျှင် ကျွန်တော် သိတယ်...

ဘာတွေ ဟောပြောနေတာ လဲ... မင်း နူးနေ လာ...

လှိုင်းလှိုင်းနဲ့ ခင်ဗျား ပေါင်းကြဲ နေတာ ကျွန်တော် ဒီကားလေးပဲတယ်...

ခင်ဗျား အဟောင်းကတွေ လျှောက်အခြေခန့် ကျပြတိုင်းရိုးစား တယ်...

မိုးဒားတယ် ဟုတ်လား ခင်ဗျားက ကုမ္ပဏီကို မော်ပိုင်ဖို့ပို့ ကြိုတယ်... ဒေါ်ကေသိက အာဖွေတွေ ပိုချင်လို့... ရာချား ရောဂါကို ကျော့ဘဲ ရာချား လေးမယ်နေလို့ပိုင်ခံစား နေတယ်...

ကျွန်တော် ပြောတာ အဟောင်း လှိုင်းလား... ကဲ ပြောကြစမ်းပါဦး...

ဘုရားကားကြောင်း ဒေါ်ကေသိရော မှီဝဲပဲ ဘာမှ အပြောမရှိ...

ကျွန်တော်
အဲဒါကြောင့်ဖြောင့်
တယ်... အေး-အေး
ဆွေး-ဆွေး ငြိမ်အောင်
ပါလို့ အခုတော့...
အထွေး-ရေးတွေပါ
ဂုဏ်ရှိ...

ဆွေး-အေး-ကျွန်တော...
သူ့ပို ငြိမ်အောင်
ဒေါ်ကေအိ တယ်ထင်
တွေ့ရသလို... ..

မင်း
ဆွေး-အေးပေါ်
ဆိုတာ သာကဲကိစ္စ
ပေါ့...

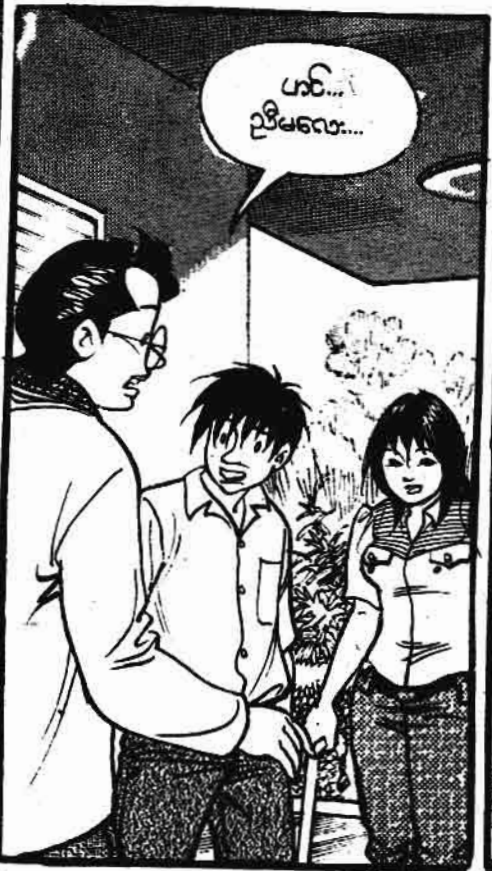

ဒေါ်ကေအိ...

သူ့ပြော
တာပဲလား၊ နားထောင်
ငြိမ်အောင်
မောင်ဆိုလည်း... ..

ကျွန်တော်...
တာရည်ပိုင်းဆိုတာ
ကို... မိမိများကို ထုတ်
မပြောဘဲလေ့ မိမိများကို
အဲဒီအစဉ်ကတည်း...
ကျွန်တော် မဟိဆိုင်ပေးဘဲ
ကောင်းပေးမယ်...

မာ... မိဖုရားတို့
ကျွန်တော့်အဖေကို
ဖော်တဲ့ ဘာပဲနေ နှာတော့
မိဖုရားတို့ အိပ်မက်တွေ
ပေါ်ပေါက်လာမိရင်
မထင်နဲ့...

သူ့ ခြေထောက် ထွက်ခဲ့တော့...
အခြေခံမှာ ရပ်နေသလို...
ရင်ဆိုင်နဲ့ ဗူးခြင်းတို့ကို
တွေ့လိုက်ရတော့မိ... ..

ဟင်...
ညီမလေး...

အခြေခံက အာရုံ မပြောဘဲ ထွက်သွားသဖြင့် သူ့နောက်က အခြေခံတစ်ဦး လိုက်ရသလို...

ကားနားရောင်းရာ အလှူကရား
ဖြေလှမ်းတွေ ရင်သွေးဖို...

ဘာဖြစ်လို့
ကားပေါ်ကဆင်း
လာတာလဲ... ကိုကို
ဆင်းမလာနိုင်လို့
နာတာတာ
လေ...

အလုပ်တွေ
ပေါ်ကနေဖွား
ထိုင်လား... ကိုကို...

ညီမလေး...

ရတနာ
ကိုကိုကိုဖြေ
ဖူးပါတယ်...

အဖွဲ့အစည်း
မဖြောင့်မတ်လို့ ဖွဲ့
မဖြောင့်မတ်ပါ...
ဒါပေမဲ့ ရတနာကို
မလိမ်ပါနဲ့လို့...

အလှူကရား ကုန်ပစ္စည်း ချိတ်ထားသလို...
ဘဝမှာ ကိုကိုကိုကို ဖွဲ့ဖြေ အထူး...
ဆေးလုံးကို ထုတ်ကား...

ဒါဆို
ဒါကရော... ဒါကရော
ကိုကို ဖြောင့်မတ်
ကလေးပဲ... အဆင်
မဟုတ်ဘူးလား...

ကိုကို
မြောက်ပတ်လေ...
ကိုကို နောက်က
ပါ... အထိပ်မဟုတ်
ပါဘူးနော်...

ဟုတ်လား
ဒါဆို ရှာရား
သောက်လို့ရတာ
ပေါ့...

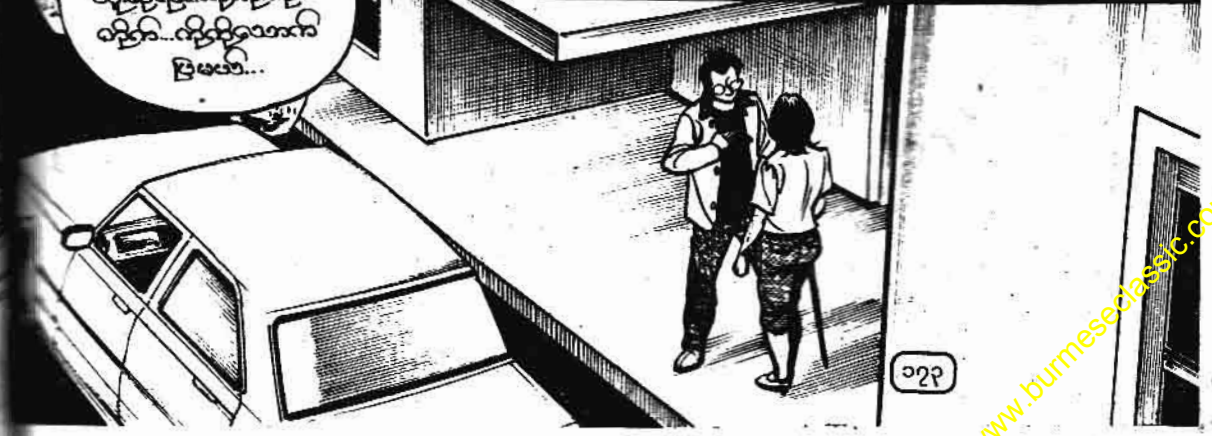
ဟား...ဟား
ဘာလို့ သောက်ရ
မှာလဲ ညှိမလေး
ခုဟေ့...

သောက်လို့ မာနဖြစ်လို့ကိပ်ပဲ... ရာရူးလက်ထဲမှာ
ဖေးကို ဟဲ့တာ အခုတွေကို ပွန်ရလို့ကိပ်ပဲ...

ဒါပေမဲ့...
ညှိမလေး...မပုံ
တုဆိုရင် ကိုကိုကို
ဆိုတာ...ကိုကိုသောက်
ပြမယ်...

သူ... အာလှကရား
လက်ထဲကို
အာရ ဖေါ်သလို
ဆေးလုံး...
ထည့်ပေးလို့တာနဲ့...
သူ ဖါးစပ်နေ နှာ
တော့ပေးလို့တာပဲ...

အာလှကရားက ဆေးလုံးကို ညှစ်ပြီးမှ ခြိုးခွါ သူ့ဖါးစပ်ထဲ ထည့်ပေးသလို...
သူ ဖေါ်ပြောလို့တာပဲ...
...
...

ထည့်ပေးလေ
ကိုနဲ့ပဲအာရက
ခြံမယ်...

အာလှကရားကတော့ ဖျက်လုံးမှ ဖျက်ရဲ့အိတ်ထဲထဲ... ပေါက်ဆန် ခြေလှူသလို... ကိုကို... ဥာကလေး...

ကောင်းပါပြီ...
ကိုကို ခြောက်
အတိုင်း ရာရူး
ယုံပါတယ်...

ဦးမလေးရယ်...

သူ့ အသွယ်တရားကို...
နောက်ကျောမှာနေ၍ တင်းကျပ်စွာ
ပျဉ်းဖက်လိုက်မိသည်...

အသွယ်တရား ကိုယ်လေး တပိတ်ပိတ်
တုန်အောက်ကို ပြုမိသည်... မူငြိမ်းမှောင်မည်း
ထိုအဖြစ်ကို ငြုတ်ရင်း...

ဦး...
အဖျစ်ဆီတက
အရာရူးကို ခြောက်လဲ
သွေးတာပါပဲလား...

ပြတိုက်ကပ်
နက်မှ...
အလှူအရား
အိပ်ပျော်အားအိ...

ထိုအခါကျမှ အမှုအနားထဲဝင်
အတော့ ထိုင်နေသော မူဖြင်း
ကို... တွေ့ရအံ့... ..

ဘာသာတော့နဲ့
အာလုံစောင့်လို့က
တာလဲ... မူဖြင်း...

မင်းကို
ခြောက်ခြောက်... မင်း
ရွှေတို့မယ်ဆိုရင်...
ငါလည်း ချောင်းပျောင်းမို့
မိတ်ကူးမေ့အောင်ပို့ မင်းနဲ့
မိတ်ကူးပေးဖို့ပေးဖို့
ပေးပေးမို့လေ
အွာ.....

အိမ်ရှေ့ပြတိုက်
ပေါ်က အာမှမရှိဘူး
ပွင့်ပြီး အာလုံစောင့်
အိမ်ရှေ့ပြတိုက်... မင်းကောင်း
ပျော်နေပြီလို့ သတိပေး
လာလို့... ငါအာလုံစောင့်
လို့ကတာ...

ကောင်းတာပဲ
လေ... အိမ်ကော
လည်း... ငါ သေနေရင်
ထိုင်ကော့ရဲ့အင်

အဲဒီပုံအိမ်ထဲက
မလျှော့နဲ့ ပွဲကြီး ငါ့အဖေပဲ
မလျှော့ခင်ကကတည်းက မင်း
လေးနေ့လေးနေ့တာ... ရှမ်းရှမ်း
ပြောရင် မင်း အဲဒီ
ကောင်မလေးဟာကိစ္စပဲ
ကတည်းက ဩဇာနာက
စတာ...

မင်း... ကာလအက
လုံး... တံငါးဖိတ်ထား
ပဲတာပဲလား... ခုမှ
ဘာလို့ တံငါးလော့ဗွဲ
ခိုင်း... နေရတာလဲ...

ငါမဖွင့်ဘဲ
နေပေးမယ်... သူ့က
တစ်ချိန်လုံး တံငါး
လော့ခါကနေ
တာလေ...

မင်းမှာ နေပြီ... သူ့က
မင်းကို အဲဒီလို
တစ်ပေအကင်လို့...
ရှင်းရှင်းနီနီ ထက်ဆံတာ
မင်းဟာဟာမင်း ပျော်တာ...
သူနဲ့ ဘာမှ မထိုင်ဘူး...

သူ့ငါ့ကို
သူ့အစ်ကိုမဟုတ်
မှန်း သိနေတယ်ဆို
ရှင်း... မင်း ယုံဖလား
ပုဒ်... ..

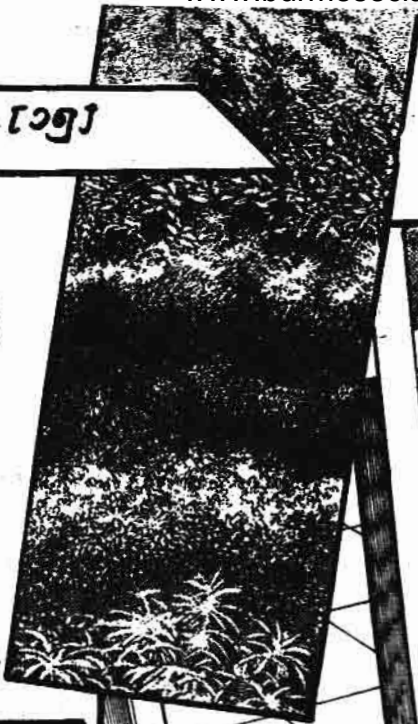
အဲဒါ...

အိမ်: ၁၅၅

အလှူကုသေးက ဘာမှ မကြိုက်ပါဘူးလို့...
ပြုံးဖြူပေးနှင့် မနက်စာကို ကိုယ်တို့
ပြင်ပေးပါ... ..

မခက်...
မို့လမ်းတော
တမ်းစားပိုင်း
မှာ...လူစုံ
တက်ပုံ
ရှိပေးပါ...

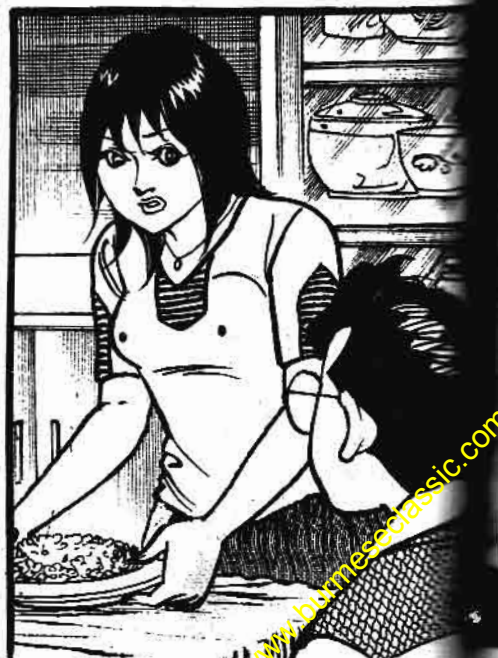

အခုတိကောသီ
လုပ်မယ်လေ
သမီး...

ဟိုဒီး...ခုရော
ဘာသာ ရာရောလုပ်
မယ်...နောက်လစဉ် ကိုယ့်
ဘာသာကိုယ် တစ်ယောက်
တည်း လုပ်ချင်မှာ...
လေး...တင် ပါတယ်
အခုတိ ကောသီ...

သုမက ခြောက်ခြောက် ဖုံးကပ်
တွေကို ကိုယ်တို့ပဲ လုပ်ပေး
လေအပ်ပါ... ..

ပြီးမှ... ထိပ်စွဲက
ထိုင်ခုံမှာ ထိုင်ပြီး
ပြီး... တစ်ခါကြော်
ကို... တစ်ခါစွဲ
စားသလို... ..

ဒါပဲ.....
အခုဟာဆိုအား
တဲ...

အခုဟာရော့က ဝိသုဒ္ဓိဘာသာ ဝိသု
လောကုပ္ပလံသာဗျို ရေခွက်သာဗျို...
ပြီးစိမ်းစေ့က ပြီးနား... ..

ပြီး
ကြော့စားထိုင်
- လောကုပ္ပလံသာဗျို
သာဗျို...

ဟုတ်ကဲ့...

ဘာလုပ်
လို့တဲ...
ရအောင်

၁၇၉

ငြိမ်းစေခိုက်က နေရာမှ ထကာ စာအိတ်ကလေးကို...
ထုတ်ပြီး ရှေ့မှာ ထိုးပေးတိုက်...

ဘာ
ငြိမ်းစေခိုက် ကိုတို့
ငြိမ်းစေခိုက်...
ပေးလိုက်ပါ...

အခုတို
ကောဟိ...

ငြောက်စေ
တစ်...

အိမ်က
ထွက်သွား
ပေးပါ...

ဟဟ...

အဲဒီစာအိတ်ကလေးမှာ
ပါတာတွေတွေက...
အခုတိုကောဟိ.ဘာ
ငြောက်ငြောက်ရောက်ရောက်
ငြိမ်းစေခိုက် လုပ်ပေး
နိုင်တဲ့ အခါကပါ...
အခုတိုကောဟိ
ကော့နှစ်လဲမိအော်
တင်ပါရတယ်...

ဦးတော
 ကိုမိုးဝင်း... ကိုမိုးဝင်း
 အတွက် လွှဲလာပါ
 အေးပါလို့ အိမ်အတွက်
 ဖေဖေကလွှဲလာကြ... ကိုမိုးဝင်း
 ယူလိုက်ပါ အိမ်ပဲ
 ရှာရင်းနဲ့ လက်ထပ်ဖို့
 ကိစ္စကိုတော့ ကိုမိုးဝင်း
 မျက်စိကလေးပါ...

ဟဲ့...

သမီး... အိမ်က
 ကောင်းအတွက် အိမ်
 တွေ... မလုပ်ပါဘူး အိမ်က
 ကောင်းက သမီးကို
 သမီးကိုလေးကိုလေး
 ဖေရှုတက်သက်...

ဟန်တော်မနေ
 ပါနဲ့ အိမ်ကလေး
 မနေက အားကြောင်းတွေ
 အကုန်လုံး ရှာရင်းနဲ့
 ပါနဲ့... ယူရောမိတာသာ
 ယူပြီး အိမ်ကလေး
 သွားပေးပါ...

ဒါဆို သူက
 ရှေး... သူ့ကိုကူတော့
 အိမ်ကလေးပြီး မျက်စိ
 စွဲခြင်း ယုံတော့မှာလေး
 သူ့မှာမလုပ် အိမ်က
 တာရော့ခွင့်လေး... ထိုတာ...

ဝေဝ

ကိုကိုက...
ရတနာရဲ့အိမ်ကို
ပါ... ရတနာ
ယုံတာပဲ....

ပွင့်... လက်ခံပါ...
တစ်ခန့် ဆုတ်ခံအောင်...

ဒါပေမဲ့
ကိုကိုရတနာ... အဖေ
စာအိတ်ထဲကနေ
တွေ့... ယူပြီးထွက်
သွားလေပါ...

ရတနာရဲ့ရယ်...

ဟုန်း...
အိမ်ကို... အိမ်မှာပဲ
နေပြီး ရတနာကို
လက်ခံရတာကိုပဲ... ဒါပေမဲ့
အိမ်ကိုပဲ... အားဖြစ်
ထွက်သွားမို့ရတာပဲ...

ဘာဖြစ်လို့လဲ
ဆိုတာကို ကိုကိုကို
ရတနာရဲ့အိမ်ကို... အိမ်
နေထိုင်တာတွေကို အိမ်က
ထွက်သွားမို့တာ...

အိမ်ကိုကို
ညီအစ်ကို... အိမ်မှာပဲ
ဆိုတာ... အဖြစ်အပျက်တွေ
အားဖြစ်လို့ပါ... ကဲ...
စာအိတ်ထဲက... ထွက်
လေတဲ့...

အနီတီ
သွားတော့မယ်
သမီး...

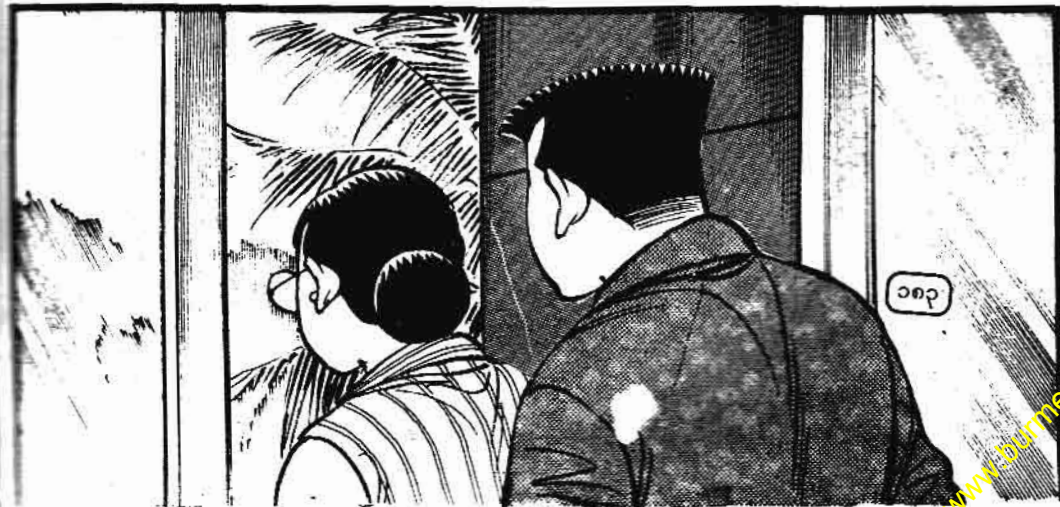

ဒီနှစ်တွေမှာ
ရှာရှားကိုးစာအုပ်တွေကို
ခါးက ဂျော့နိုးတွေကို
မဝေပါဘူး... အနီတီ...
အနီတီကြီးကို ရှာရှား
ပျော်ခဲ့ရပါတယ်...

ကျန်းမာရေး
ဂရုပြုပါ သမီး...

ငြော့ဦး ဒေါ်ကော့အိ ထွက်သွားတော့ ခြံရံနဲ့ပါ လျှောက်ပါသွားတော့အိ...

၁၈၃

ရာဇာဓိ: တမင်းစားပွဲမှာ နှစ်လောက်ပဲ သေချာပါ... ..

ရာဇာဓိ: ရှေ့က ထမင်း ခြေကောက် စားလို့ တကယ်ကောင်း တယ်... ကိုကိုညာနေက... မဟုတ်ဘူး... ဘူးနော်...

ရာဇာဓိ: ကိုကိုအဖေ နားထောင်လို့မရှိတာနဲ့... ကိုကိုအဖေမိမိ နှိုး... သိပါတယ်...

ရာဇာဓိ: လို့အပ်တာတွေ မှီသေးလား ဟင်...

အလှူတရားက ဦးတည်ရာ မရှိဘဲ... ဆွေးဆွေး ခြုံငုံ ခြုံငုံ ကြည့်ကြည့်...

ရာဇာဓိ: မှာ အခု အကုန်လို့အပ် နေတယ်... ဘာမှ... ရာဇာဓိ: မှာမှ မရှိ တော့တာ...

တမင်းစားပွဲ: လေးက... ကိုကိုမိမိက သွားလေအပ်ပါ...

ဒီဟာ
အာတွက် လေးရဲ့
ဖ... ရှာရဲ့

ကိုကို...
ရှာရဲ့ အာတွက်ပေး
မိလား... ဖော်ရိုဗို မှုဝေစွန့်
ထိုင်တာနဲ့... ဒါက
မဖြစ်စေ့အောက်ကလေး
ပါ... ကိုကို...

သူ ဝဲလာသလို မျက်ရည်တွေကို ဖြုတ်ခတ်ရွှါ...

ကိုကို...
သွားတော့မယ်
ရှာရဲ့...

ဟွက်က...
ကိုကို...

သူ အသွေကရားကို လေးစား
ထွက်ခါတော့သလို...

ရှင်နဲ့အမျှ
မိလားရပါလယ်
ရှာရဲ့ ရယ်...

အခန်း [၁၆]

ငါ မင်းအတွက်...
 ဝကလီဝမ်းအကလယ်
 ကွေး... မင်းအခု ဗိုလ်ဆံ
 ငြိမ်စာပိဗိုလ်တဲ အာဗြင်
 လှုပ်ငန်း တစ်ခုကတော့
 အေးဆေးထောက်ပံ့
 ရတယ်...

ငါအခုလို
 ခြေထောက်ခြေထောက်
 ဖြစ်နေတာတွေကို... ရှာရလေက
 သင်းရနေရတယ်... သူ့မှာ
 အိမ်နဲ့ မြို့ကလွဲရင်...
 ဘာမှ မြို့ထောင့်ထောင့်
 မဟုတ်ဘူး...

မထင်ပါနဲ့
 ကွေး... သူ့လည်း
 လေသန္တရာမှမဟုတ်
 တာ... သူ့အတွက်
 တော... သူ့ချစ်ဦး
 မှာပေါ့...

မဟုတ်ဘူးဟု သူ မခြေမချင်ပါ မနက်က သူ့ရှာရလေကို စိတ်ပူ၍...
 မှူးဆက်ကြည့်တော့ မြို့ဆီရောက် လောက်အောင်ထပ် ထပ်သည့်အတိုင်း
 အလှူငွေများ များနေသည်တဲ... ..

အရှင်ရှေ့ပါဟောင်း၊ ငြိန်ထနေသည်ဟု
ငြိန်၏ အခြားတော့... သူ့ ဆေးရုံကင်ပြီ
အရှင်ပေးမိသည်... ဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည်၊
က... ရှေ့မှာ ရွှေအင်္ကျီအလောင်းမရှိ... ..

ပွဲကြီး...
ပွဲကြီး ဟောကောင်
ဘာတွေ စဉ်းစား
နေတာလဲ...

ဟင်...
ဘာမှ မဟုတ်
ပါဘူးရှင်...

မင်း...
ဘယ်တော့
သိန်းကျွဲကြိုက်
တွေတွေ ငြိန်ထပ်
မှာလဲ...

အေးဆေးပေါ့
တစ်လဖြည့် ခို့
နှစ်ရက်ကောင်းကို
ပေးတာလဲ...

ဘာလဲ
မင်းက မဖြည့်
မချင်း အပေးပေး
ဘူး... စဉ်းစား
သဘောလား...

အိမ်... အိမ်... အိမ်...
အိမ်... အိမ်... အိမ်...

ပွဲကြီး...
စကားပြော
နေပါတယ်...

ဟေ့...
ပွဲကြီးလား...
ငါက ညီမိနော်
စကားပြောချင်
တာကွ...

ကွတ်...
ပြောချင်တာပြော
ကိုးမိန့်... ချွေးကြည်
ကျယ်... အေးအေး... ဘု...

မပြောမိပါနဲ့
ကွ... မင်းအောင်က
ညီမိ ငါ့လက်ထဲမှာပဲ
ပြန်နေတုန်း... ပြောမိပါပြီ
မင်း အာဖီ ငြိမ်း... မိသား
တာ... ငါ့အိမ်မှာပဲ...

ဘယ်လို
ဖြစ်လို့ ငါ့ကွေး
ငါ့မိ ငြိမ်းမိနော်
လောကလဲ...

မိသား
ကွေးကွေး
ဟုတ်လား...

တစ်လ
မပြောမိတော့
လည်း... မင်းကွေး
ငါ့ကွေး... တစ်လပြန်
မပြောတော့ ငါ့ကွေး
ငါ့...
www.burmeseclassic.com

ငါလို့ဆိုတာ ငါရခင် အားလုံး
ပုံမှန်ပဲ... ခင်နာ ငါ သူငယ်ချင်း
တွေကောင်း ပြန်ဖြစ်သွားနိုင်
တယ်... မတရားကောင်းနေတာ
မဟုတ်ဘူးနော်... ပွင့်လို့... ငါပေး
ထားတာကို ငါ့ပြန်လို့မျှင်ရုံ
သက်သက်ပဲ... ကဲ...
ကံကောင်းပါစေလို့...

သိန်းရွှေကြည်... ဖုန်း
ချသွားတော့မိ...

ကောင်းနေပြီ
မဟုတ်လား...
သူ့ဖိုက်ဆံ
တွေကို...

လာပြန်ပြီ
နောက်တစ်ယောက်...
အဲဒါ...သူ့ဖိုက်ဆံတွေ
မှ... မဟုတ်တာ...

ဟေ့.....
အဲဒါ သူ့ဖိုက်ဆံ
မဟုတ်လို့ မင်း
ဖိုက်ဆံလားကွ...

ငါ့ဖိုက်ဆံလည်း
မဟုတ်ဘူး... ဒါက...
အလှူတရား ဖိုက်ဆံတွေ
ဒီမှာ မှုပြီး ငါ ရန်ကုန်
ကနေ အဲဒါ ထွက်
သွားတော့မယ်...

ဘယ်လို.....

သိန်းရွှေကြည်ဟာ
ရန်ကင်းလွှာကို... ဒီ
တစ်နည်းပဲ ရှိတယ်... ခြစ်
နိုင်ရင်... ဝါ နှိပ်ခြားမှာ
ကောင်... သွားရွေးခဲနေချင်
တာ... မိုက်ဆဲ သိပ်
အဆင်မပြေလို့...

နေခင်းပိုပြီး
သိန်းရွှေကြည်မှာ
လွှာကို... အဲဒါက... ထား...
လဲ... ပွဲလို့... သိန်းရွှေကြည်က
သူ့ငွေသာ... ခြစ်ချင်ချင်
မင်းကို လက်ဖျားနဲ့... ထောင်
ပိုပြီး... မဟုတ်ဘူး...

ရန်ကင်းပို
ဆိုတာက... မင်း... သူ့လို
တွေတွေ ခြစ်မထင်နဲ့...
ခြစ်လားမှာ... မင်း... တွေတွေ
ခြစ်မထင်ဘူးလို့... ဆုံး... ခြစ်ချက်...
ချုပ်ငြိမ်းခြံလား...

၁၉၁

မင်း...
ခေတ်နက်ကို... ဒီ
နားလှည့်တယ်
မှ... ဒါလေး...

ဟာမနေ
မင်းငါနဲ့ ပွင့်ကြီးရော
ငြောမမင်းငါ... မင်း... ငါ
ငြောမာလို့... ခုနေ
ဦးလား...

ကျောင်းထဲရင်
ငါ့ပွင့်ကပါလဲမယ်
ကွာ... သူ့ပွင့်ကရင်
ငါ ငြော့မှာမေ့ပါ...

တုရား... တုရား...
မင်းက မိမိငြော့လို့က
ကမင်း... ကစားချင်လို့လား...
ပွင့်ကြီး... လေးစား... ကြိုက်က
မင်း... အာသာက်ရော...

မင်း... ကွေကွေကို
ကားလုပ်ဖို့ စဉ်းစားထား
ကားလဲ... အလှူကရား
ကိုတကယ် ငြိန်ပေးမလို့
မဟုတ်လောက်
ပါဘူးနော်...

မင်းလည်း
အခုငါ့ပွန်းကငြော့မှ
ကားမကွာ... ငါ့ကို
ပတ်ရင် သူ့ပွင့်က
ထောက်လျှ မှာမဲ...
ဆိုတာလေ...

အဲလို
ချည်း... တော
မဟုတ်ပါဘူး...
... ..

အဲလိုချည်း
တော့...အပေး...အခု...
တော့...အပေး...အခု...
အပေး...အခု...
အပေး...အခု...

ငါ...
ပိုက်ဆံတွေကို
ငါ့အိမ်ထဲမှာ
အပေးလို့မရှိဘူး...

ဟေ့...

အခုတော့
ပိုက်ဆံတွေကို
အပေးလို့မရှိဘူး
အဲဒါကြောင့်...

ငါ...
အခုလည်း
အပေးလို့မရှိဘူး
အပေး...အခု...

မင်းကို...
အပေးလို့... မင်း...
အပေး... မင်း...
အပေး... မင်း...
အပေး... မင်း...

ကျင့်တယ်
ပွဲကြီး မင်းက... မင်း
မဟုတ်တော့ သေပြီ...
ငါ့မင်းကို မသိတော့ဘူး
မင်းက ဂုဏ် ဘွဲ့စား
တစ်ယောက်လို့ ဖြစ်
သွားတာ...

ငါ့ကိုယ် ငါ့လုပ်... မသိ
တော့ဘူး... မူကြီး... စိတ်က
ခြစ်တတ်... ဆန္ဒကို ငါတစ်ယောက်
မှ... ဖျောက်လို့ မရဘူး... ငြီးတော့
ငါက လုပ်ချင်တာဆို လုပ်လို့က်
ရမှ ကျေနပ်တာ မင်းသိပါတယ်...

မင်း မှားနေပြီ...
ငါ့မသိဘူး... ငါ့သိတာ
ပွဲကြီးက... မိန်းမတစ်ယောက်
အတွက်... ကိုယ့် ဘာဝန်လို့
တာကို မိန်းမ... မသိဘူးဘူး
မဟုတ်ဘူး... ငြီးတော့... ဘူး
အတွက် အချစ်ဆိုတာ
မသိဘူး...

အရင်တုန်းက
ပွဲကြီးက... မချစ်တတ်
လို့... နေမှာပေါ့ကွာ... ငါ
တကယ် ခြေနေတာ မူကြီး...
မင်း ငါ့ကို ခြေချင်သလိုခြေ
ငါကတော့ အလှတရားအတွက်
အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်...
လုပ်ပေးသွားမှာပဲ...

ငြီးတော့
ငါက သူ့အင်ပါ
အမှားကြီးကျားစွာ
ထားတာ...

မင်းတို့... ငါ
ဘာမှ မပြောပါဘူး
ဘာလို့လဲ ဆိုတော့... ငါက
မင်းတို့ မှ... မသိတာ...
မင်းလှစ်ချစ်တာလုပ်
ငါနဲ့အေး... ငါနဲ့...

မောင်ဖြူ
ငါအလှတရား...
သွေး... အဖြူ...
ပြောပြ... တောင်း...
ပု... ငါ့ကို...
လေး... ငါ့အတွက်...

ကြိုက်သလို
လုပ်လိုပြောပြီး
ဆိုတ...

ရာရာ... ရောဂါအတွက်... ခွဲစိတ် လုပ်ဖို့တွေ... ငြင်းပယ်ဖို့... ကိစ္စ အာဝဝကို...
ငြိမ်းစေရန်... ဝင်ပေးတာ... အကုန်လုံး... စိတ်ပိုက်လေသည်... ...

အခန်း: ၁၇၂

ရေရင်းကို...
ခွဲစိတ်မည်...
နေ့မှာတော့...
သူ့လည်း...
စရိတ်ထွက်ဖို့...
အထင်အတင်...
ဖြစ်နေခဲ့ပြီ...

လေဟာပြီ...
ဘယ်လောက်...
ထွက်မှာပဲ...
ခွဲဖို့...

နက်နာချီ...
ဖုဒါ...

ယိန်းလျှာပြည်...
ယိသေးလား...

ယိရင်...
ငါသေနေ...
လောက်ပြီ...

၁၉၆

သူ့ ဖုန်းကို...
လျှာပြည်...
ယိန်းလျှာပြည်...
ဖုန်းနံပါတ်...
ဖြစ်နေ...
ကောင်းကင်...
လျှာပြည်...
ယိန်းလျှာပြည်...

ဟာလို့...

ကိုကို... ရှာရဦးပါ...

ဟင်...

သွားဦး... သူ့အဖွဲ့ကိုယ် တစ်ခုလုံးကို ဆွယ်ကိုင် ရွေ့ဖွယ် ဟာဟင်ဦး ခံစားလိမ့်ကရတည်း...

ရှာရဦး အသံ ဖျောက်သွားဦး... အသံ တစ်ခုက... တင်လာတည်း... ...

မိတ်ဖယုန်နဲ့ ကွေး... ငါတို့အဖွဲ့ မင်းကိုအော် နေတာ...

ကိုယ့်ကိုးရွေ့ကြည့် ခင်... ခင်များ... ဘာတွေလုပ်နေ တာလဲ...

ဟော့က...
 သိဖူးကြီး...
 သက်သက်မ...
 ယုတ်မာတာ...

ငါ့ဖခင်မှာပဲ...
 ငါနဲ့အလှူတရား...
 ဆော်ဇော့ယီ ပွဲကြီး...
 နောက်မကျစေရဲ့လို့
 မဟုတ်ရင် မကောင်း...
 ဘူး...

ငြော့ငြီး နှိုးချ ဘွားတော့၏ ...

မှတ်...
 မှတ်...

ဘာ...
 ဘာဖြစ်တာလဲ
 ပွဲကြီး...

အလှူတရား
 သိန်းရွှေကြွယ်တို့
 သိမှာ ရော့ကီနော်...
 ဒီတော့ ငါငြော့အလှူ
 လုပ်... မှတ်...

ပွဲကြီး...မှတ်ကြီးကို နှားစရာရှိတာ နှားငြီး ကားပေါ်တင်က အော်ထွက်ခဲ့တော့၏ ...

ထိန်းချုပ်ပိုင်ပိုင် ခြိမ်းခြောက်ပိုင်
ချောင်းတော့... သူ ခြေအောက်ထိန်း
ထဲ... မျက်စိရမ်း ခြေထမ်းပဲ့တော့၏...

ရာရာ.....

ကိုကို.....

၁၉၉

သူ့အသံကြားတော့... အလှူတရား...
ထိုင်ခုံမှ တရစ်သလိုပဲ...

ဟော... ရေခဲကပ်
လာကြိုသား... မွှေးကြီး
ဒီမှာ အလှူတရားကို
ငါတစ်ယောက်တည်း
အုပ်စံနေရလို့ ဖူး
နေတာ...

ကိုယ့်ထိန်းချုပ်ပိုင်
တောင်းဆိုပါတယ်ဗျာ...
အလှူတရားကို...
အဖော်ထပ်မံဖို့ပေး
ပါ...

သိမ်းဆွဲကြည့်လို့ လက်ဖျောက်တီး
လျှောက်တော့ သူ့ညှို့ နှစ်ယောက်က
အာဠာတရားကို ခေါ်သွားအိ...

အာဠာတရား... ဖြစ်ကွင်းက
ပျောက်ကွယ်သွားတော့...

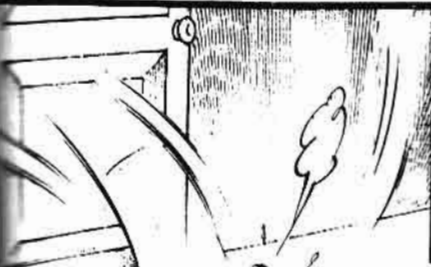
သူ့စကားတောင်း...
အဆုံးမသတ်...
ဘိန်းရွှေကြည်
က... ဘေးကို
သူ့ဆီ...
ပြီးတည်းရင်...
ဖြောင့်တည်း...

သူ့ချက်ချင်းဆိုသလို ဘိန်းရွှေကြည်
လက်ဖျံကို ဗဟိုချိန်... ဘေးကိုရောက်
လို့ကိသည့်... ...

မင်းက...
လွတ်မယ့်ထိ
လို့လား ပွဲကြီး...

ဘိန်းရွှေကြည်က သူ့ကို အဆက်မပြတ်ထိုးဖို့ ကြိုးစား
နေသလိုပဲ... သူ့ကလေးနဲ့ အဆက်မပြတ် ပြန်တိုက်ခိုက်ရဦး...

မှိုးမှိုး ခြိမ်းခြိမ်း အာပတ်တွေကြောက်...
အာပတ်တရား... မျက်ရည်တွေ ကျ
လာတပည့်... တာတွေ ခြစ်နေကြတာပဲ...

ထိန်း ရွေ့ကြည့် တပည့် နှစ်ယောက်... နောက်လူတို့ ကြည့်မိခြင်း

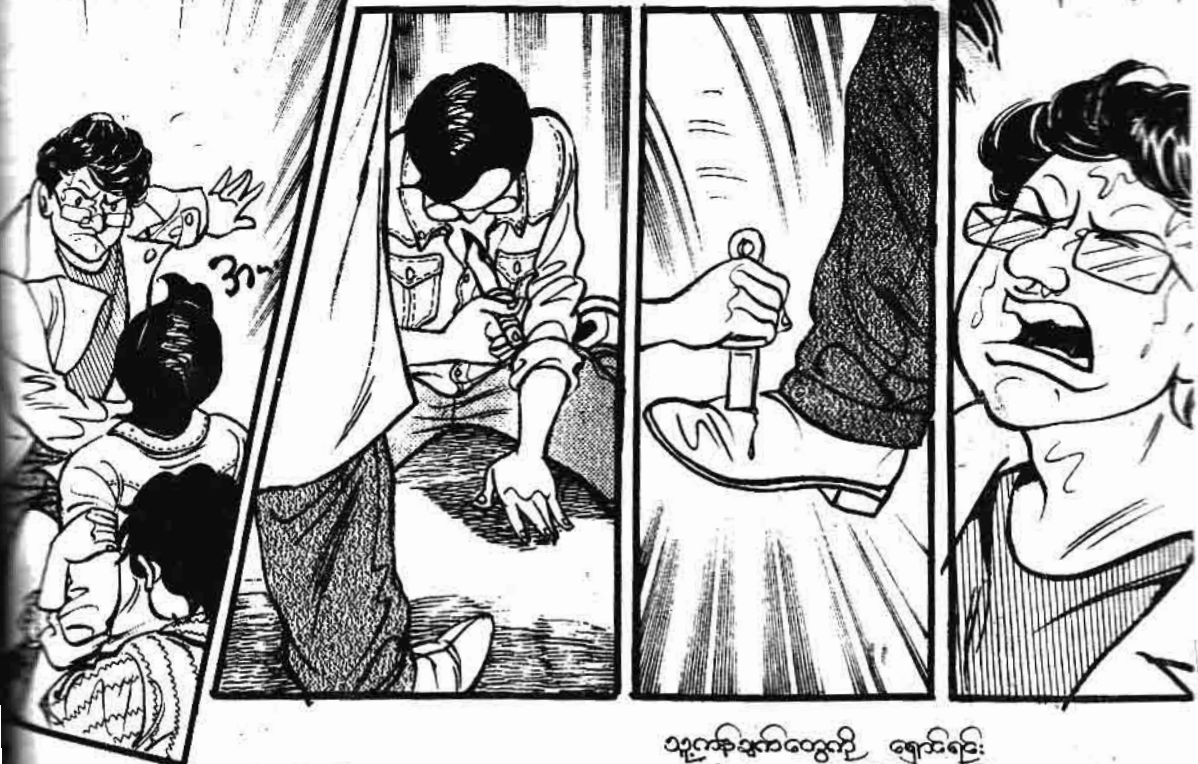

တပည့်ကတယောက် ခြေအောက်နောက် ဖြစ်ဆင်းလာ၍...
နှစ်ယောက် တစ်ယောက် ရုတ်ပြန်တပည့်... ..

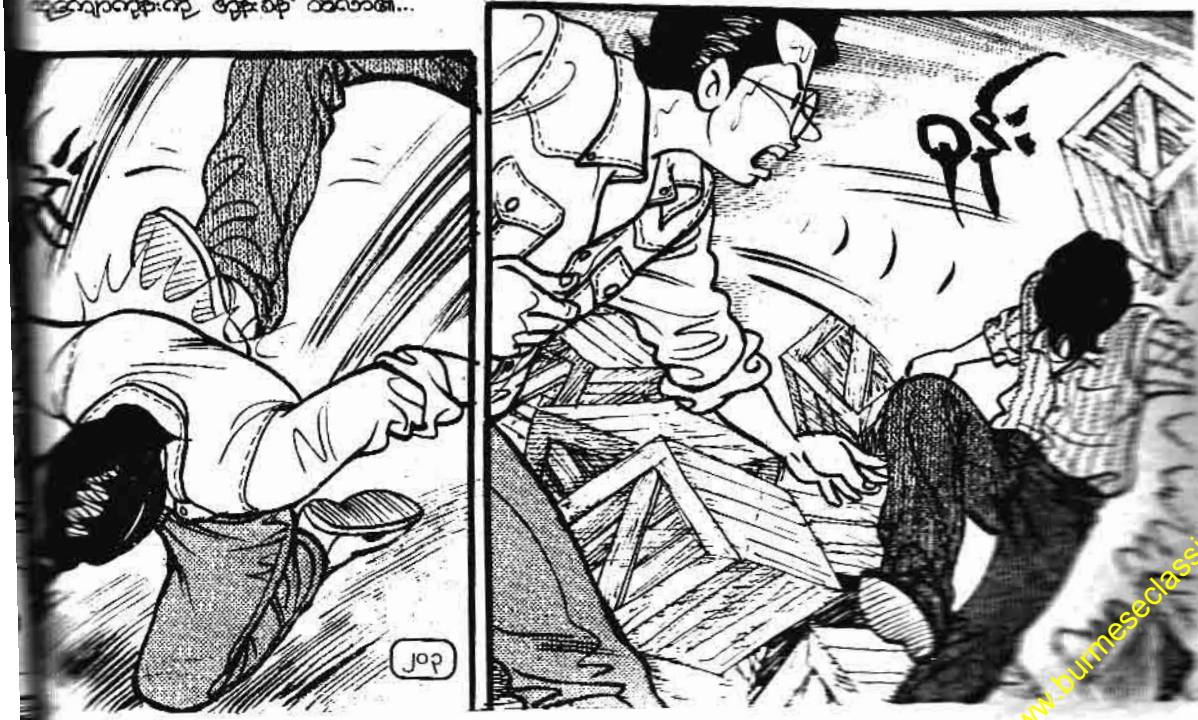
သေခံရလော့ကွာ.....

သူ ဒူးထောက်ကျတိုင်းမှာပဲ... မြက်သစ်မှ
ခားကို ဆွဲထုတ်ကာ ဝန်ဆောင်မှုပြုပေး
ခြင်းကို ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေ... ---

အောက်တစ်ဖောက်၏ ကန်ချက်က
အခြားလူများကို ဖွင့်ပစ် ထိလာ၏...

သူကန်ချက်တွေကို ရှောင်ရင်း
အခြားထုံး ဗွဲယိမ်းပျက်စီးခဲ့ရပြန်...

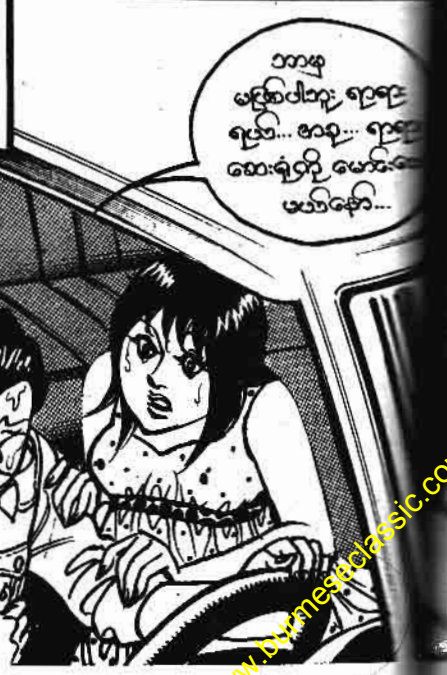
သူ... မိန်းကလေး...
အဖေ့ကို... မြော့...
ပဲ... ..

ကုန်သည်... နောက်ထပ်...
မြော့... ..

အလှူငွေ...
ထွက်... ..

ဘာမှ...
ရယ်... ..

ကိုကို...
ကလေး... ..

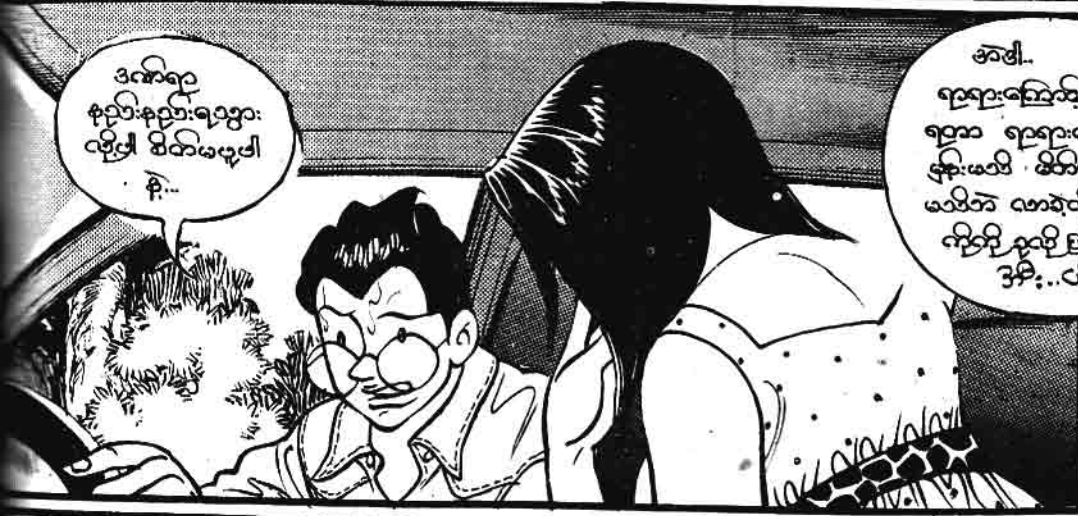
နောက်ထပ်...
ကား... ..

တိန်၊ ခြေ
ပေမာပဲ
အနာရိန်
ကြောင့်...
အာပဲက
တုန်နေမည်...

ကိုညို
ရှာရင်းကို မညာတိန်
နော်... ကိုညို တစ်ခုခု
ဖြစ်နေတယ်... ကိုညိုကို
သူ့ကို ထိခိုက်ခါကြ
တာလား...ဟင်...

ဒါကိရော
နည်းနည်းချသွား
လို့ပါ မိတ်မမုပါ
နဲ့...

အဲဒါ..
ရှာရင်းကြောင့်ဖြစ်
ရတာ ရှာရင်းကရောသို့
နူးမာပဲ မိတ်မမုနူး
မာပဲက သာသိုလို့ခါမိလို့
ကိုညို နှလို့ ဖြစ်ရတာ
ဒုနဲ့...ဟင်...

မိန့်နဲ့...
မိန့်နဲ့ ကိုညို
တာမူမဖြစ်
ဘူး...

နူးကို ကြည့်လို့ခါတော့ မူဖြစ်...

အေး...ရဲဖြာ...

ပွဲကြီး...
အေး...အေး...
ဘာဖြစ်သွား
သေးလဲ...

ဘာမှ
မဖြစ်ပါဘူး...

အေး: ဒါထိမှာ
နောက်ထပ် မဟုတ်လား
ဘေးမှာ ရာရဉ်း ဟိ
နောက်ပို မဟုတ်
လား...

ဒေါ်...
အေး...

အေး: ဒါကို
ဘယ်မှာ
လဲ...

အေးရဲ့
သွားနောက်...
လမ်းမှာ ရာရဉ်း
ရှိ... ပိုမိုမရှိ

သိန်းကျွန်းကြည်
တို့...ရဲလက်ထဲရောက်
သွားပြီ ပွဲကြီး...အေး
ဘာမှ မမူနဲ့တော့...

ရာရဉ်းကို
ပိုပြီး သွားရင်
ငါထပ်ဆက်သွယ်
မယ်...

မင်း ဒုက္ခရော
ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်းမှာ
ငါ ရှာရတဲ့ ဆေးရုံကို...
လက်ထောက်မယ်လို့
အိတ်နော်...

သူ့ ဖွဲ့စည်းကို
ဖိတ်လို့ရင်...
ဖွဲ့စည်း လက်ထောက်
လွတ်ငါ့အဖွဲ့အား... အိတ်...

အာဟာရဆိုင်ရာကို သတိလစ်ချင်ချင်
ဖြစ်ပေမယ့် သူ့ သတိလွတ်လို့ မဖြစ်
အာဟာရဆိုင်ရာ ဆေးရုံရောက်ပို့ အာဟာရ
ဦးစီးသည်...

ရှာရ...

ရောဂါ...
ကိုကို...

ဘာတွေပဲ
ဖြစ်နေ... ဖြစ်နေ...
ရှာရတဲ့ အာဟာရဆိုင်
ရုံကိုလုပ်ရမယ် အာဟာရ
ဆိုင်ရမယ် ကြားလား...
ကိုကိုကို ကတိပေး
စမ်းပါနော်...

ဟုတ်...
ဟုတ်ကတိပါ
ကိုကိုအဖွဲ့...

ဆေးရုံ
ရောက်ပြီ... ရာဇာဉာဏ်
ပြီးစိတ်ကောက်
ရော...

ရာဇာဉာဏ်
ဆေးရုံ...
ကိုင်ညွှန်...

သူ့ကိုယ်တိုင်ပဲ အာဇာဉာဏ်ရောက်လောက်အောင်
ပြီး... ဆေးရုံမှာ လိုက်ဖို့ ရှိအောင်...

ကိုင်ညွှန်...
လက်ဖျားတွေအေး
နေတယ်... ကိုင်ညွှန်ဖက်
တွေက... အခြောက်ဆေး
နေလျှင်... သူ့ဘာ
ဖြစ်တာလဲ...

ဘာမှ
မဖြစ်ဘူး...
ဆရာတို့ရော...
ဆရာတို့...

မောင်ပွဲကြီး...

ပြီးစိတ်ကောက်...
အောက်ပေါ်ရင်း
ယူဆီ ရပြန်
လာအောင်...

ဘယ်လို
ဖြစ်တာလဲ
ကွယ်...

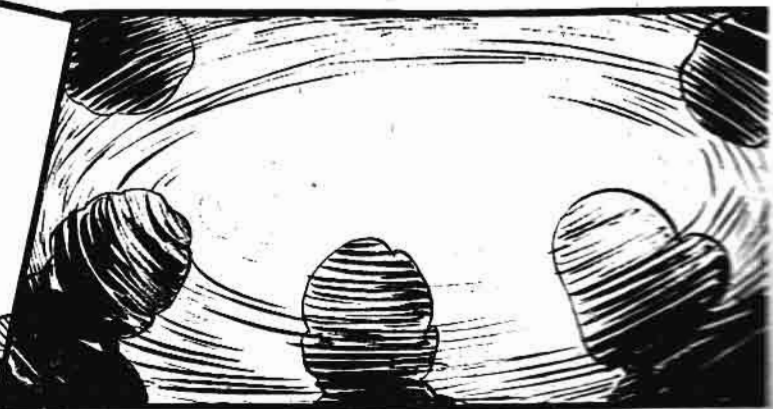

ရတနာ...
ရတနာကို... ခွဲစိတ်
ခန်းထဲ ခေါ်သွား
လော့...

ကိုကို...

အသွကရား ခေါ်ဝံက ဒုတိယထပ် ကျန်ခဲ့သည်...

သူ့ ကြမ်းပေါ် နူးလောက် ကျသွား ချိန်မှာ နောက်ဆုံး
သူ သိလျက်သည်က... လှုပ်ရှားတွေ... သူ့ဘေးမှာ
ပိုင်နေသည်ဆိုတာ ဖြစ်သည်... -- --

အခန်း [၁၇]

ဒီနေ့က သူ့အတွက် ဖော်စရာ အကောင်းဆုံးနေ့ဟု ထင်ပါသည်...

ဘယ်လိုလဲ
သမီး ငြိည့်ကြည့်
လယ်လယ်ကော ဖြစ်ရစွဲ
လား... ဖော်စရာအနေ...
ထိုးနေတာတွေရှိ
လားလား...

အကောင်းဆုံးကောင်း
ပါတယ်... ဆရာ
ဆရာကို ရှာရှား... ကျေးဇူး
တင်တဲ့အနေနဲ့... ဆရာထံ
ရှာရှားကန်တော့ပါရ
စေ...

ဟာ... မဟုတ်တာပဲ... သမီးရယ်... ဆရာကိုသာ ကိုယ်
ဆရာရှိတာကို လှုပ်ဖေးရုံပါ... သမီးကလေး အသက်ပို
ကံပါတာပြီ... နေကောင်းအောင်နေခေါ် သမီး...

ဆရာလုပ်ငြိမ်းက ဖော်စရာကို ဖွဲ့စည်း ထွက်သွားတော့၏...

သမီး...
ရှာရှား...

ရှင်...

၂၀၀

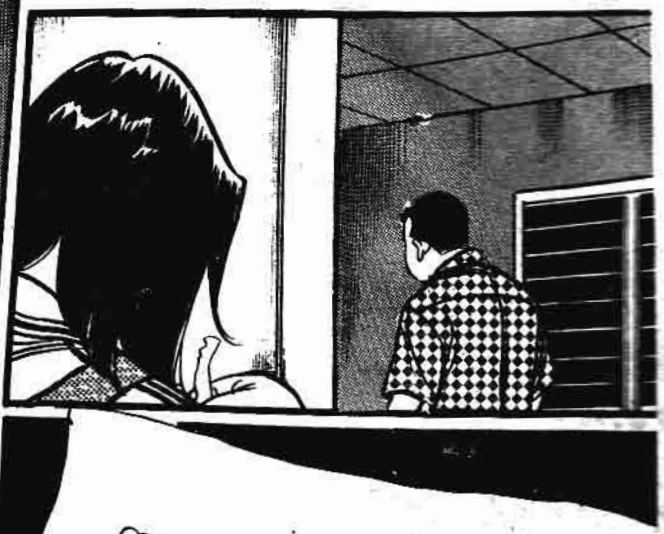
ဒီမှာ သမီး
ပစ္စည်း...

ပြီးဆုံးစေရန် စာအိတ်ပေးပြီး ထွက်ခွာတော့...
ရှာရတဲ့ စာအိတ်ကို မောင်မောင်လျှောက်သလိုပဲ...

ဘာပဲဆို
ပေးတာပဲ...
ပြီးဆုံးစေရန်...

ဖတ်ကြည့်
လေ... ဟမီး
ရှေ့...

ရှာရတာ...
ဆွဲခွဲ ယုံမှားပေါ့လေ
ကိုကို အမှန်တွေပြော
နေလား လိမ်မောတာလား
ဆိုတာ... ရှာရတာ နားထောင်
ကြည့်မှ သိမှာပေါ့ ဟုတ်မှလား
ထားပါ... ဒါ ကိုကို ပြောချင်တာ
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကား...
တကယ် ကျေးဇူးတင်တယ် ရှာရတာ
အခက်ခဲနေသေးတဲ့ အတွက်ပါ...
ရှာရတာ အခက်ခဲနေပေးတာ
ကိုကိုအတွက် အကောင်းဆုံးလက်ဆောင်လို့
ဆိုရင်... မိတ်ဆက်လို့ တင်မလားပဲ... ..

ရှားရှား...
တောင်းပန်ပါတယ်ကွ အရာရာတိုင်း
အတွက် ကိုကို တောင်းပန်ပါတယ် စေချင်
ရှာရတာကို တွေ့တုန်းကတော့ အမှန်အတိုင်း
နေမယ်ကွ... သာမန်ပဲ... ဒါလို့ ပါလို့
တောင်းပေး တစ်ယောက်လို့ တင်ထားတာ...
ကိုကို ရသ့စွမ်းချက်ကလည်း ရှာရတာနဲ့ အမြဲ
အမွေတွေရဖို့ပေါ့... ဒါပေမဲ့ အချိန် ကြာလာတာနဲ့ အမြဲ
ကိုကို လိုချင်တဲ့အရာ... ဘာမှန်း ကိုကို မသိတော့ဘူး...
မသိတော့ဘူး ဆိုတာထက် လိုချင်တာတွေ ပြောပြတယ်
ဆိုပါတော့ကွ... ရှာရတာကို ရယ်စေချင်လာတယ် ရှာရတာ
ပျော်ရင် ကိုကိုလည်း ပျော်တတ်လာတယ်... ဒါကရက်ကို
မသိတတ်... လောကီတတ် တဲ့ ကိုကိုက ဒါကရက်တတ်
သူတယ်...

ငြိမ်း... ငြိမ်း... ကိုကို့ရဲ့ မွေးနေ့
 အဖွဲ့က ချလို့ပေး (၂၇) ရာရူးရဲ့
 နှစ် (၁၃) မပတ်ဘူး နှစ် (၁၃)က
 ဥပမာ မွေးနေ့လေး... ဟင်း အကြောင်းတော့
 ကိုကို မွေးနေ့လက်ဆောင် ချလို့ကတော့...
 အံ့... အားလုံးဟင်း... ဟတ်တယ်
 ရာရူး ကျပျောက်ကွယ်ဆုံးရှုံးလက်ခံ
 ကိုကို့အဖွဲ့မှာရှိတယ် ဝမ်းထူးတူး...
 အခုထိ ဆိုးတယ်နော် ကိုကိုက
 အိမ်အတွက် တောင်းပန်ပါတယ် ရာရူးရယ်
 တကယ်ပါ... ဖြောင့်ဖြောင့် ကိုကိုမှာ
 တောင်းပန်ရာတွေအားလုံးပါ... ရာရူးက
 ကိုကိုကို... မသွားဖို့ အတန်တန်
 မှာရင်းနဲ့ပဲ... ကိုကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ်
 ရာရူးကို ညာခဲပါတယ်...

ဒီလေး ရာရူး သတိထားမိလားဟင်...
 ကိုကို လိုက်တိုင်းက ဥပမာ မပတ်ဘူး
 ဖြောင့်တက်လို့... ဘယ်မှာမိတော့မလဲ
 နော်... နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ရာရူး ကိုကိုကို
 မေးခဲ့တဲ့ မေးခွန်းကို ကိုကို အခု ဖြေမယ်
 ကမ်းတန်းက ဖြောင့်တက် နဲ့ညှိုးနဲ့ညှိုးလေးပဲ
 မှတ်တယ်လေ... ကိုကို ရာရူးကို
 ဘာလို့ ဂရုစိုက်တာလဲ ဆိုတော့ ဖြောင့်တက်
 ရာရူးကို ဖြောင့်တက် မိလို့...
 ကိုကို ရာရူးကို ခုတ်လို့... ဂရုစိုက်ခဲ့တာ
 ရာရူးရဲ့...
 ငြိမ်းတော့ ရာရူး ကိုကိုကို ဘာလို့
 ခွင့်လွှတ်လိုက်တာလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်းရဲ့
 အဖြေကိုရော ရာရူးက ကိုကိုကို
 ခုတ်လို့လို့... ယူဆလိုက်ရမလားဟင်...
 ဟတ်လားဟင်...

ကိုကို

ဟတ်တယ်လို့...
 ဖြောင့်တက်လို့...
 ကိုကိုက ငြိမ်းအားနဲ့
 လိုလား ကိုကို
 ရယ်...

အခန်း ၂၁၉၂

မင်းအောင်က ဘယ်လိုပြောပေးလဲ...

ဘယ် အောင်ကိုလေး ဘာလဲ...

မင်းနောင်က ဒါကလေးကိုလေးက ပေးတာပဲ... ဗိုလ်က ဒါကလေးကိုလေး ဘာ...

ဒါနဲ့ ဗိုလ်က မကြောက်စေဘဲ ငါနဲ့

မိက လေးလေး... ကံကောင်းအူ ဖနော်...

ဦး နေတာလား ပုလင်း...

၂၁၉

ဟာ... ဗေဒနာ ငါ့ကလေး... ဒါကလေးကို မြှောက်ပေးတာပဲ... ဗိုလ်ကလေး ဝေးနဲ့... သို့မဟုတ်ကလေး မှ... မလေးဘူးလား

ငါလည်း အဲဒါကိုပဲ အဲဒါဟာ ထွက်နေတာ... အထက် အင်္ဂါအင်္ဂါအင်္ဂါ... တစ်ခုခုကို ဘာထဲလဲ... ပြန်ပေး... အခု... တော့ကွာ...

နောက်ပါပြီ... မင်းကတော့ ဖြစ်လို့ အဲဒါလောက်ထိ ဝေခံရနေတာ... အဲ... အဲ...

ရှင်နေတော့ ရော... ငါ့အတွက် တာထူး... ပြန်ပေး...

ဖျော့သွား... လျှောက်တာများကွာ... ကာရောပွဲကြီး... မဟုတ်တာ... ကျန်တာပဲ... မင်း... အသွယ်များကို အလောက်တော်ပဲ... ရှေးရှေးက... ကွာ...

ရှင်လည်း... မထူးတော့ဘူး... လေး... ဝေး... သွား... အခုဟာက...

မလေး... ပါဘူးကွာ... အခုဆို ရှိ... ကောင်းမလေးက အကောင်း... ဟက်ထိ ဖြစ်ဖြစ် နေပြီပဲ... ဤတော့ မင်းကို လည်း... နောက်ဆုံး... ပျက်စီး... မှား... မှား... မှား... ဖြစ်ကြ... စားပေါ့ကွ...

ဟင်အင်း...
ငါ့ကိုမှတ်ငါ...
မဟာဝင်္ဂီဘုရား...

အခု...
ဘာမဟာဝင်္ဂီရော့ဆိုလို့
လဲ... အင်း သူ့ဦးစွာ ဗဟိုထား
တာ... နှစ်ဆယ်စက်ရေကောင်း
မရှိဘူး... ခြောက်ရင်... သူ့ဦး
အင်းတစ်ချိန်လုံးကောင်းရောက်
ခဲ့တာ မင်းကော့... ဇနီးတွေ
ကောင်း သူ့အားပေးမှာ
တစ်နေ့ပေးတာ...

သူ့ဦးစွာ...
တယ်လေးကောင်း...
သူ့ဦးစွာ... သူ့ဦးစွာ
သူ့ဦးစွာ... သူ့ဦးစွာ
သေး...

မင်းက...
သူ့ဦးစွာ... မဟာဝင်္ဂီ
တာပဲကွာ...

ပုဂံ... ငါတို့
က... လူ့အဖွဲ့အစည်း
ဦးတာနဲ့... လူ့အဖွဲ့အစည်း
ဦးတာပဲ ကွာတယ်...
ကုန်တာ အားလုံး
အာဟာရပဲ...

မဟာဝင်္ဂီ
ခြံပေးတယ်...
တယ် သူ့ဦးစွာ...
သူ့ဦးစွာ... သူ့ဦးစွာ...
ဦးစွာ... သူ့ဦးစွာ...
ဘုရား...

ဒီသူ့ဦးစွာ...
ခြံပေးတယ်ကွာ...
ဦးစွာ... သူ့ဦးစွာ...
ဦးစွာ... သူ့ဦးစွာ...

ဟား... ဟား...
မြောက်တာကို
က... ငါ့အဖွဲ့...
ကွာ...

အနန်း [၂၀]

ဦးဆင်ကော်...
 ခုရည်း... ဆေးခုံက
 တယ်တော့လေဟင်
 သင်းရ... နှာလဲဟင်...

နောက်
 တစ်ရက်မှာရက်သို့
 ဆင်းလို့... ရ... နှို...
 ဆရာ... နှို... က
 ပြောတယ်...

ဟို...
 ကို...
 လာ...
 ဟင်...

မလာပါဘူး
 သမီးရယ်...
 လာရင်...
 ရ... နှာပေါ့...

ဒါနဲ့...
 ဦးဆင်ကော်...
 ကို...
 နှာ...
 ဟင်...

ဦးဆင်
 လယ်လယ်က...
 တွေ...
 ပြော...
 နှာ...
 ဟင်...

ဟုတ်...

မရှိဘဲ
သမီးရဲ့ သမီးက
ခြင်ဆိုင်ပျဉ်းဟာ...

စိတ်ထဲမှာ
ပုံဖော်ထားတာထက်
မှိုပါကလပ်... ဒါပေမဲ့
အခြင်ကဆွဲပို့ ခြင်ဖူး
ရင်လေးပေါ့

တွေ့ရ
အားပေါ် သမီး
ရယ်...

ပြီးတော့...
ပြီးသိရင်... ရာရဲ့ကို
ကိုကို ဆေးရုံပို့တာနဲ့
ဂိတ်ပို့မှာ... ဒက်ရာ
ကြီးကြီးကုလ်ကုလ်ရဲ့
တာပေါ့... တွေ့ဖို့လေး
ဟင်...

ဗိုက်ရဲ့ သယ်ဘက် အပြစ်မှာ စားထိုးမိသွားတယ်...
သမီး... ဒါပေမဲ့ အတွင်းက အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းတွေ
တစ်ခုမှ မသိဘူးလို့... ခြောက်လယ်... မောင်ပွဲကြီး
ဒက်ရာက ခြင်းပေးလယ်... အသက်အရွယ်
မပြန်ဖြစ်ရပါဘူးလို့...

ပြီးသိရင် စကားအထုံးမှာ သူမ
ဟင်ဖို့ မှိုက်ပို့မိသလို... ...

တို့နေ့ကတည်းက... ကိုကို အသံတုန်၍
မူမမှန်တာကို... သတိထားမိသည်... မေး
တော့လည်း ဘာမှမဖြေဆိုဘူးဟုပြင်းပုံ၏...

ကိုကို ဝတ္တံမြဲက သေဒုက္ခကောက်ကောက်မှ ဒုက္ခ
ပေးနိုင်ရမည် မဟုတ်... ဒုက္ခမရှိကျတော့...
အသက်ရှင်နေပေးပါက... ကိုယ့်အသက်ကို
ကျတော့ ကိုကို တစ်ဖြူ မထားတတ်ဘူးလား...

ဘာမှ မဖြေဆိုဘဲ ဒုက္ခမရှိကျတော့ ထေးရုံ အကင်းပြုပြီး
သေနိုင်လောက်သည်... အင်ရည် ရထားသည် ကိုကိုက
ကျတော့ ထေးရုံတက်ရကောင်းမူ၏ မသိဘူးလား...

မပွားနဲ့ဟု
ဖြောထားသည်
ကြားမှ... နောက်ဆုံး
အချိန်ထိ ဒုက္ခမရှိ
ညာဖိုသည် ကိုကို
သိနေသော် ဒုက္ခ
ရည်နှင်အဖွဲ့ ချစ်ရ
ပါသည်... ..

ခေါ်ဝေါ်လှည့်လည်... ထူးဆန်း... တစ်ခါတစ်ရံ...
အာရုံပြုအာပေးအပ်... ဒီကောင်... အာရုံပြုအာပေးအပ်...

အာရုံပြု

၂၃၉

ထိုစဉ်... အောက်ဖောက်... အာရုံပြု...
ပြောတာမျိုး... သူ့ အောက်ဖောက်...
ထွက်ခွာ... မိသားစု... ..

သူ... ဗြိတိသေ့ဖြစ်...

တာရုဗွဉ်း
လား... မသိဘူး

ကိုယ့်
မေတ္တာလား
ဟင်...

အင်း...

ရေရူး
ဒီမှာဘာလုပ်
နေတာလဲ...

ဒီစာလိပ်
လောကလေး... စာထဲမှာ
ကိုယ့် လောကထဲ... နား
မေးခွန်းပြန် မေးတာတယ်
လေ... အဲဒါ ဖြေဖို့
ရောဂါလောကလေး...

ရေရူးက စာအုပ်ကို သူ့လက်ထဲ ထည့်ပေးရင်း...

ဟုတ်ကယ်
ကိုကို အဲဒါဟုတ်
လို့က... အဲဒါဖြောင့်
ရာရာ... လာတာ... အခု
ဖြောင့်ပြီး ဆိုတော့ ရာရာ
ပြန်တော့မယ်...

ဒါပဲလား
ဒါပဲ ဖြောင့်အထွက်
ဒီအထိ ရောက်
လာတာလား...

ဟေ့ဟေ့
ကိုကို အဲဒါဟုတ်
တော့... အခုနုပဲပြန်
ပြန်... ဆိုတာဟုတ်
ဖြောင့်လို့လေး
တယ်...

အဲဒါတော့
ကိုကိုက ဟုတ်
ပြန်နု... သိဖွားပြန်
ပေါ့...

အဲဒါကို
ကတည်းက သိရ
တာလေ နောက်ဆုံး
အချိန်ထိ လိမ်လဲ
လှလိမ် ပြန်...

လိမ်လဲလိမ်
တော့ မဖြောင့်နု
ထွာ... မဟာကာ
ဥာဏာလဲလိမ်
တော်လေး...

လုပ်မနေ
အခုနုနု

အိမ်ထဲ ကိုကို
ညာထိုင်ကိသိဉ်းစဉ်း
ရှာရှား အာထွက်...
အာကျိုး မြိတကော
များ ဟိတယ်...

အင်းပေါ့...
လို့ကိုက... စိတ်
ကောင်း... မြိတက
လို့...

အိမ်ထဲမှာ
အာကျိုး အချိတ်က
ကိုကို ညာထိုင်ဖြောဖြိုး
ရှာရှားတို့ အိမ်ကို လာဘ်
ကကလ... အဲဒါကြောင့်လည်း
ကိုကိုရှာရှား လေ့ရှာ
တကပေါ့...

ကိုကိုရှာ
လေ့ရှာကကို
ရှာရှား တကလ
နောက်က မရရှာ
နော်...

BURMESE CLASSIC

ဟင်အင်း...

JJJ

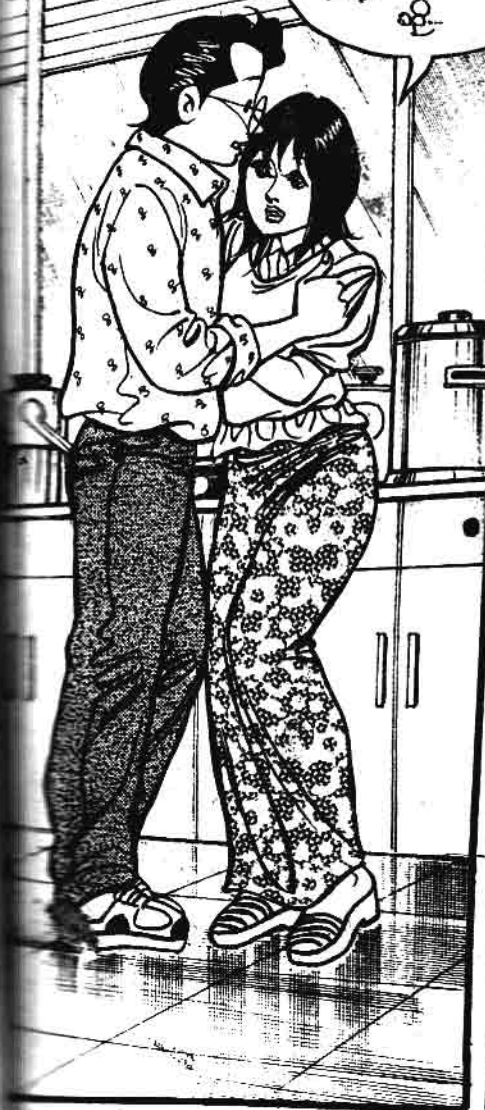
သူ...
အာလှတရား
ခဏ္ဍကိစ္စပစ်လေ
ကို... ရှာရှာထာ
ထွာထွာ... ကိုကို
မိတော့အါ

ကိုကို ရာရောင်ကို
တယ်တော့မှ တယ်
ပညာနဲ့တော့...ကိုကို
က...နောက်ဆုံး အချိန်ထိ
ညာသွားတာ...

ဦးတော့...
ရာရောင်ကို
တယ်ပေးတက်တာပေါ့
ထားပြီး ထွက်သွားဖို့
ကြိုးစားပေးတယ်
ဗို...
BURMESE CLASSIC .COM

အဲဒါက
ဘာမှ အတွက်ပါ
ဘုရား... ရှိဖို့မိတ်
ဦး...လက်ဖျောက်
အတွက်ပါ...

ညာခြင်ဦး
တွေ့တာ...

ဒါက...
နာတယ် နိမှာ
ဦးနိမှာ အားအက်ရ
ကြီး... မိုတယ်လေ
ဗွာ...

ဒါ...
တော့ကို
ကိုကို...

သို့ နှို့မိဗြဲကော
 အလှူကရားက
 ဟောဟောသလဲစွဲ...
 သူ့မှိုက်ကို
 မိလားသေ့...
 သို့ ကိုယ်ဗြဲစွဲ...
 အလှူကရား
 နှို့မိဗြဲကော
 နှို့မိဗြဲကောသေ့...

BURMESE CLASSIC

ပရိသတ်အား
 အမြဲတမ်း
 နှစ်ခြင်း